

รายงานผลการประเมิน
ความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการของ
เทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ศูนย์การศึกษาจังหวัดอุดรธานี

สมมติ
↓
สมมติ

สำนักงานเทศบาลตำบลบ้านค้อ
รับที่..... ๑
วันที่ ๑๖ / ๑๑ / ๒๕
เวลา.....

คำนำ

รายงานการประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการของเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลุ่มประชากรศาสตร์ของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการของเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ได้แก่ เพศ (Nominal) อายุ (Ordinal) การศึกษา (Ordinal) อาชีพ (Nominal) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (Ordinal) และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการของเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู 4 ด้าน ได้แก่ ด้านขั้นตอนการให้บริการ ด้านช่องทางการให้บริการ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

การวิจัยประเมินความพึงพอใจในครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative analysis) โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจประกอบการวิจัยเป็นหลัก และมีคำถามปลายเปิดในการให้ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาการให้บริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ศูนย์การศึกษาจังหวัดอุดรธานี ที่รับเป็นคณะทำงานประเมินความพึงพอใจขอขอบคุณบุคลากรของเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู และประชาชน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องที่ได้ให้ความร่วมมือ พร้อมทั้งอำนวยความสะดวกในการประเมินความพึงพอใจ การให้บริการของเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ในครั้งนี้อย่างยิ่ง

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ศูนย์การศึกษาจังหวัดอุดรธานี

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร (Executive Summary)

การประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการของเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลุ่มประชากรศาสตร์ของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการของเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ได้แก่ เพศ (Nominal) อายุ (Ordinal) การศึกษา (Ordinal) อาชีพ (Nominal) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (Ordinal) และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการของเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู 4 ด้าน ได้แก่ ด้านขั้นตอนการให้บริการ ด้านช่องทางการให้บริการ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามงานที่มาขอรับบริการ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่มาติดต่อขอรับบริการ เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการสำรวจ พบว่า

1. ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการของเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.70 คิดเป็นร้อยละ 94.0 ระดับ 9 คะแนน เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายด้าน โดยเรียงตามลำดับร้อยละของความพึงพอใจ ดังนี้

1.1 ด้านขั้นตอนการให้บริการผู้รับบริการมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 คิดเป็นร้อยละ 94.6

1.2 ด้านช่องทางการให้บริการผู้รับบริการมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 คิดเป็นร้อยละ 94.4

1.3 ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการผู้รับบริการมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 คิดเป็นร้อยละ 94.2

1.4 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกผู้รับบริการมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 คิดเป็นร้อยละ 94.4

2. ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการของเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ทั้ง 5 งานบริการ โดยเรียงตามลำดับร้อยละของความพึงพอใจ ดังนี้

2.1 งานบริการด้านสาธารณสุข ผู้รับบริการมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 คิดเป็นร้อยละ 94.6

2.2 งานบริการด้านการศึกษา ผู้รับบริการมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 คิดเป็นร้อยละ 93.2 (2)

2.3 งานบริการด้านจัดเก็บรายได้หรือภาษี ผู้รับบริการมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 คิดเป็นร้อยละ 94.0 (3)

2.4 งานบริการด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม ผู้รับบริการมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 คิดเป็นร้อยละ 94.4 (4)

2.5 งานบริการด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ผู้รับบริการมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 คิดเป็นร้อยละ 93.4 (5)

สรุป เทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู เป็นองค์กรที่มีศักยภาพให้ ความสำคัญ และใส่ใจในงานบริการเป็นอย่างดี ควรธำรงรักษาระดับการบริการที่ดีและยั่งยืนไว้ ควรพัฒนางานด้านการให้บริการให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ซึ่งผลการประเมินระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการของเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าคะแนน เฉลี่ย 4.70 คิดเป็นร้อยละ 94.0 ระดับ 9 คะแนน ✓

ขอรับรองผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๑๘๑๓๖

(นายศรายุทธ ขวัญเมือง)

รองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการพิเศษ ศูนย์การศึกษาจังหวัดอุดรธานี
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

สารบัญ

	หน้า
คำนำ.....	ก
บทสรุปผู้บริหาร.....	ข
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ช
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	3
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	7
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	7
แนวคิดการสร้างความพึงพอใจ.....	10
แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับคุณภาพของการบริการ.....	12
แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการให้บริการ.....	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	27
ข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลตำบลบ้านค้อ.....	31
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	46
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	46
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	47
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	48
การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ใช้.....	48

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	50
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลภาพรวม.....	51
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลงานบริการด้านสาธารณสุข.....	53
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลงานบริการด้านการศึกษา.....	58
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลงานบริการด้านจัดเก็บรายได้หรือภาษี.....	63
ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลงานบริการด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม.....	67
ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลงานบริการด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย.....	72
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	77
ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างประชาชนที่ตอบแบบสอบถาม.....	77
สรุปความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อคุณภาพการให้บริการ.....	77
สรุปปัญหาและข้อเสนอแนะนำของผู้รับบริการ.....	78
รายการอ้างอิง.....	79
ภาคผนวก.....	83
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	84
ภาคผนวก ข ภาพประกอบ.....	93

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (N=400).....	51
4.2 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามงานบริการ.....	52
4.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ จำแนกตามงานบริการ (N=400).....	53
4.4 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (N = 80).....	53
4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ (N=80) โดยภาพรวม งานบริการด้านสาธารณสุข.....	55
4.6 ผลการวิเคราะห์ด้านขั้นตอนการให้บริการ (N=80).....	55
4.7 ผลการวิเคราะห์ ด้านช่องทางการให้บริการ (N=80).....	56
4.8 ผลการวิเคราะห์ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ (N=80).....	56
4.9 ผลการวิเคราะห์ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (N=80).....	57
4.10 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (N =80).....	58
4.11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ (N=80) โดยภาพรวม งานบริการด้านการศึกษา.....	59
4.12 ผลการวิเคราะห์ด้านขั้นตอนการให้บริการ (N=80).....	60
4.13 ผลการวิเคราะห์ ด้านช่องทางการให้บริการ (N=80).....	60
4.14 ผลการวิเคราะห์ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ (N=80).....	61
4.15 ผลการวิเคราะห์ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (N=80).....	62
4.16 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (N =80).....	63
4.17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ (N=80) โดยภาพรวม งานบริการด้านจัดเก็บรายได้หรือภาษี.....	64
4.18 ผลการวิเคราะห์ด้านขั้นตอนการให้บริการ (N=80).....	65
4.19 ผลการวิเคราะห์ ด้านช่องทางการให้บริการ (N=80).....	65
4.20 ผลการวิเคราะห์ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ (N=80).....	66
4.21 ผลการวิเคราะห์ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (N=80).....	67
4.22 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (N =80).....	67
4.23 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ (N=80) โดยภาพรวม งานบริการด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม.....	69

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.24 ผลการวิเคราะห์ด้านขั้นตอนการให้บริการ (N=80).....	69
4.25 ผลการวิเคราะห์ ด้านช่องทางการให้บริการ (N=80).....	70
4.26 ผลการวิเคราะห์ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ (N=80).....	70
4.27 ผลการวิเคราะห์ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (N=80).....	71
4.28 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (N =80).....	72
4.29 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ (N=80) โดยภาพรวม งานบริการด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย.....	73
4.30 ผลการวิเคราะห์ด้านขั้นตอนการให้บริการ (N=80).....	74
4.31 ผลการวิเคราะห์ ด้านช่องทางการให้บริการ (N=80).....	74
4.32 ผลการวิเคราะห์ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ (N=80).....	75
4.33 ผลการวิเคราะห์ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (N=80).....	76
5.1 สรุปคะแนนของความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการของเทศบาลตำบล บ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู.....	78

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นับตั้งแต่พุทธศักราช 2475 ประเทศไทยมีการเปลี่ยนผ่านการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นการปกครองระบอบประชาธิปไตย ซึ่งประเทศไทยมีการปกครองโดยรัฐธรรมนูญและถือเป็นกฎหมายสูงสุดในการกำหนดกรอบระเบียบการบริหารงานราชการในแต่ละด้านการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการดำรงชีวิตของประชาชน ไม่ว่าจะเป็นชุมชน ท้องถิ่น และสังคม ซึ่งการปกครองท้องถิ่นในยุคโลกาภิวัตน์ได้มีการกระจายอำนาจการปกครองท้องถิ่นและถูกบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ซึ่งให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ท้องถิ่นเป็นอย่างมาก โดยกำหนดไว้ในหมวด 14 การปกครองส่วนท้องถิ่นมาตรา 249 ภายใต้บังคับมาตรา 1 ให้มีการจัดการปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น ทั้งนี้ตามวิธีการและรูปแบบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กฎหมายบัญญัติ การจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบใดก็ตาม ให้คำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นและความสามารถในการปกครองตนเองในด้านรายได้ จำนวนและความหนาแน่นของประชากรและพื้นที่ที่ต้องรับผิดชอบ และมาตรา 250 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจดูแลและจัดทำบริการสาธารณะ และกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ

การจัดทำบริการสาธารณะเป็นหน้าที่หลักและเป็นอำนาจโดยเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ โดยเฉพาะประเทศที่มีการปกครองระบอบประชาธิปไตย ที่กำหนดให้รัฐมีหน้าที่ต้องให้บริการประชาชนในทุกเรื่องให้ดีที่สุดโดยทั่วถึง เป็นธรรม และเสมอภาคอย่างต่อเนื่อง รัฐจึงมีนโยบายให้บริการประชาชนเป็นเรื่องสำคัญ ซึ่งการบริการสาธารณะจัดเป็นภารกิจที่อยู่ในอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะที่ได้รับมอบหมายงานผ่านการกระจายอำนาจจากรัฐบาล จึงมีหน้าที่หรือภาระงานหลักสำคัญ คือ การให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในท้องถิ่น ลักษณะสำคัญที่สุดของการบริการสาธารณะ คือ ต้องเป็นกิจการที่รัฐหรือท้องถิ่นพึงปฏิบัติและละเลยไม่ได้ เพราะบริการสาธารณะเป็นเสมือนหลักประกันทางสังคมที่อำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิต รวมถึงการสร้างคามมั่นคงปลอดภัยขั้นพื้นฐานให้กับประชาชน ทั้งนี้ก็เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์ตอบแทนมากที่สุดในการจัดทำบริการสาธารณะจากรัฐหรือหน่วยงานของรัฐ

การให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบของเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลในฐานะหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ที่มีหน้าที่หลักในการบริหารจัดการสาธารณะให้แก่ประชาชน อีกทั้งยังเป็นองค์กรอิสระในการบริหารจัดการตามหลักการกระจายอำนาจ ดังนั้น การให้บริการของเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่หลักในการจัดทำบริการสาธารณะให้แก่ประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงเป็นองค์กรที่ยอมรับกันว่าเป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนในทุกระดับหรือชุมชนมากที่สุด และมีความเกี่ยวเนื่องกับทุกสุขของประชาชน ภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีขอบเขตที่กว้างขวางเกี่ยวกับความกินอยู่ดีของประชาชนในแทบทุกด้านและมีผลกระทบโดยตรงต่อประชาชน เมื่อมีการถ่ายโอนภารกิจต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนในการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พุทธศักราช 2542 ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีภารกิจที่ต้องปฏิบัติ และงบประมาณเพิ่มขึ้นจำนวนมาก ซึ่งภารกิจเหล่านั้นเป็นภารกิจที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชน เช่น ด้านการก่อสร้าง ซ่อมแซมถนนทางเท้า ไฟฟ้า น้ำประปา การระบายน้ำ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การบริการจัดเก็บขยะ การสาธารณสุข การสังคมสงเคราะห์ การโยธาและผังเมือง การจัดการทางการศึกษา การรักษาความสงบเรียบร้อย การจัดเก็บรายได้ เป็นต้น เพื่อนำมาพัฒนาความเจริญในพื้นที่

ด้วยเหตุนี้ เทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู จึงได้มีการประสานความร่วมมือกับคณะผู้วิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ศูนย์การศึกษาจังหวัดอุดรธานี ศึกษาความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ต้องให้บริการสาธารณะกับประชาชนผู้มารับบริการ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ จะทำให้ทราบถึงกระบวนการปฏิบัติงานและการให้บริการประชาชนได้อย่างทั่วถึง ทั้งด้านขั้นตอนการให้บริการ ช่องทางการให้บริการเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ และสิ่งอำนวยความสะดวก อันจะสร้างความพึงพอใจให้กับประชาชนผู้รับบริการในการจัดทำกิจการบริการสาธารณะและตรงกับความต้องการของประชาชนผู้รับบริการ โดยได้กำหนดกรอบในการสำรวจความพึงพอใจของประชาชนผู้มารับบริการใน 5 ด้านหลัก ๆ ดังนี้ (1) ด้านสาธารณสุข (2) ด้านการศึกษา (3) ด้านจัดเก็บรายได้หรือภาษี (4) ด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม และ(5) ด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ทั้งนี้ เพื่อนำผลที่ได้จากการสำรวจความพึงพอใจดังกล่าว มาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผน ปรับปรุง แก้ไขและพัฒนาการให้บริการมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น สมองต่อความต้องการของประชาชนที่มาใช้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษากลุ่มประชากรศาสตร์ของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการของเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ได้แก่ เพศ (Nominal) อายุ (Ordinal) การศึกษา (Ordinal) อาชีพ (Nominal) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (Ordinal)

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการของเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู 4 ด้าน ได้แก่ ด้านขั้นตอนการให้บริการ ด้านช่องทางการให้บริการ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาถึงความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการของ เทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู

2.1 ประชากร ที่ใช้วิจัยครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มประชาชนที่ใช้บริการของเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่เลือกมาเป็นตัวแทนประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่ไปใช้บริการของเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู จำนวน 5,253 คน ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 400 คน

2. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น

2.1 ความพึงพอใจของผู้รับบริการที่ใช้บริการของเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู 5 ด้าน ได้แก่

2.1.1 งานบริการด้านสาธารณสุข

2.1.2 งานบริการด้านการศึกษา

2.1.3 งานบริการด้านจัดเก็บรายได้หรือภาษี

2.1.4 งานบริการด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม

2.1.5 งานบริการด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ตัวแปรตาม

2.2 ความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการของเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู 4 ด้าน ได้แก่

2.2.1 ด้านขั้นตอนการให้บริการ

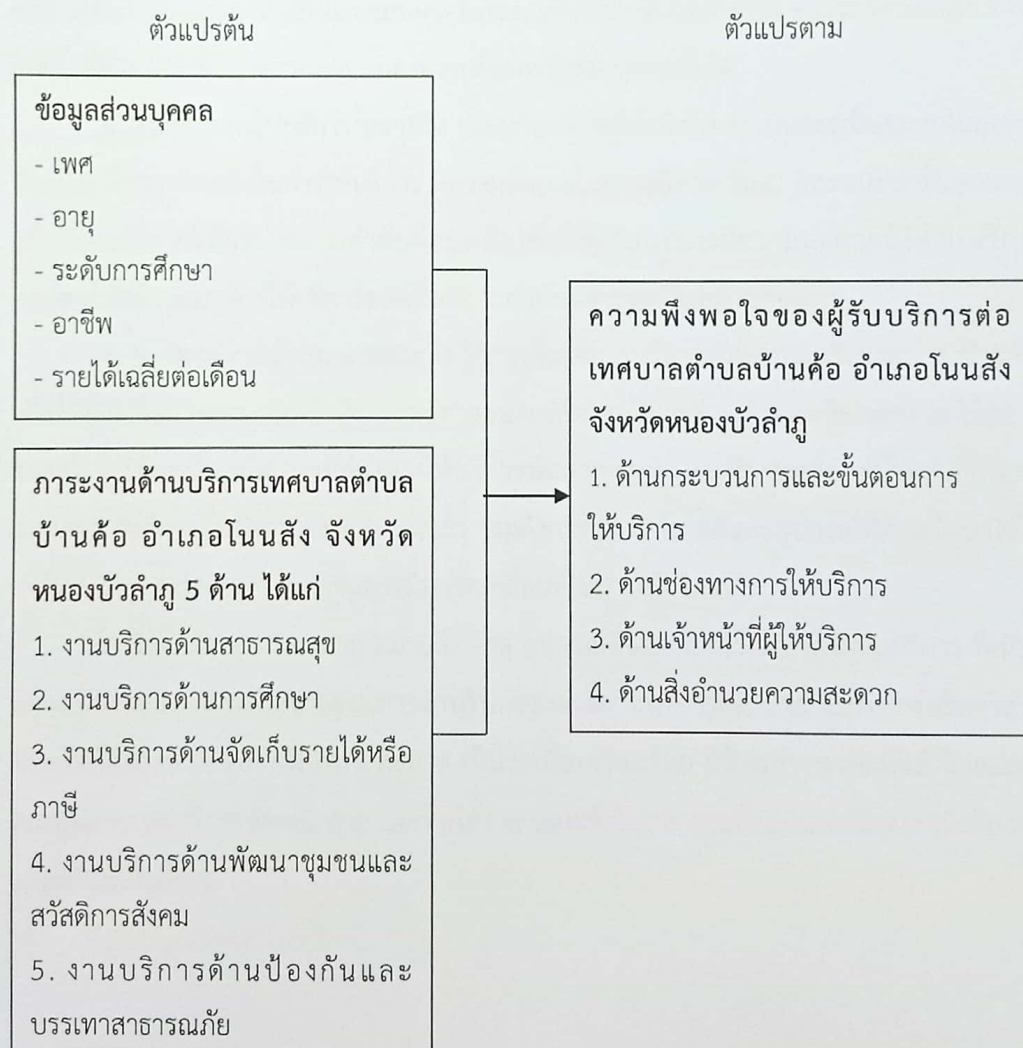
2.2.2 ด้านช่องทางการให้บริการ

2.2.3 ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ

2.2.4 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู โดยใช้แนวคิดการพัฒนาและการสร้างเครื่องมือประเมินคุณภาพการให้บริการตามแนวคิดของพาราซูราแมน, ไชธามอล และเบอร์รี่ (Parasuraman, Zeithamal, & Berry, 1990) เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เจ้าหน้าที่ บุคลากรผู้ให้บริการ หมายถึง บุคลากรที่ให้บริการงานด้านต่างๆขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาล ทำหน้าที่บริการผู้รับบริการด้วยความเอาใจใส่ กระตือรือร้น และมีความพร้อมในการให้บริการ เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในงาน ตอบคำถามในงานได้อย่างชัดเจน ถูกต้อง ปฏิบัติต่อผู้รับบริการอย่างเสมอภาค รวมถึงกิริยามารยาท บุคลิกภาพและความซื่อสัตย์สุจริตของเจ้าหน้าที่หรือบุคลากรผู้ให้บริการ

2. ผู้รับบริการ หมายถึง ประชาชนที่เข้ารับบริการของเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู

3. ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความรู้สึกของผู้มาใช้บริการต่อการปฏิบัติงานด้านต่างๆขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาล รวมถึงการรับรู้ของบุคคลต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยปรากฏออกมาในลักษณะชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย พอใจหรือไม่พอใจ ซึ่งจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการให้แก่บุคคลนั้นได้

4. ขั้นตอนการให้บริการ หมายถึง กระบวนการที่ผู้ให้บริการ ดำเนินการเป็นระบบไม่ยุ่งยาก ซับซ้อน มีความรวดเร็วในการให้บริการ มีความชัดเจนในการอธิบาย ชี้แจง และแนะนำขั้นตอนการให้บริการ มีการให้บริการตามลำดับก่อนหลัง เพื่อให้ผู้รับบริการมีความสะดวกที่ได้รับบริการตลอดจนมีระยะเวลาการให้บริการรวดเร็วเหมาะสมกับกิจกรรมหรือสภาพของงาน

5. ช่องทางการให้บริการ หมายถึง วิธีการที่องค์การบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาล นำมาใช้ เพื่อให้ผู้รับบริการสามารถเข้าถึงงานบริการขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาล ได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง ทันสมัย การมีช่องทางให้บริการที่หลากหลายและเพียงพอต่อการให้บริการ และช่องทางให้บริการนั้นมีความสะดวก รวดเร็ว รวมถึงการนำเทคโนโลยีและอุปกรณ์ที่ทันสมัยมาใช้ในการให้บริการสารสนเทศ ตลอดจนการมีหน่วยเคลื่อนที่ในการให้บริการ

6. สิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ที่จัดเตรียมไว้ให้แก่ผู้เข้ารับบริการ ซึ่งมีอยู่อย่างเพียงพอและทันสมัยตลอดจนการจัดบริบทของส่วนงานบริการและภายในองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาล อย่างเพียงพอ สะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย มีป้ายประชาสัมพันธ์ ป้ายแสดงสถานที่บอกจุดบริการชัดเจน สามารถเห็นได้ง่าย และเข้าใจง่าย รวมถึงแบบฟอร์มต่างๆมีเพียงพอและพร้อมให้บริการ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการของเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอนोनสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ในด้านสาธารณสุข ด้านการศึกษา ด้านจัดเก็บรายได้หรือภาษี ด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม และด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
2. นำผลการศึกษาไปเป็นแนวทางในการดำเนินงานและปรับปรุงการให้บริการให้มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู โดยศึกษาข้อมูลจากแนวคิด ทฤษฎี วรรณกรรม เอกสาร บทความวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
2. แนวคิดการสร้าง ความพึงพอใจ
3. แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับคุณภาพของการบริการ
4. แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการให้บริการ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
6. ข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลตำบลบ้านค้อ

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (Satisfaction) ได้มีผู้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้หลายความหมาย ดังนี้

กู๊ด (Good, 1973) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพ คุณภาพ หรือระดับความพึงพอใจ ซึ่งเป็นผลมาจาก ความสนใจต่าง ๆ และทัศนคติที่บุคคลนั้นมีต่อสิ่งนั้น

โวลแมน (Wolman, 1973) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่มีความสุขเมื่อได้รับผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย ความต้องการหรือแรงจูงใจ

โอลิเวอร์ (Oliver, 1997) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ คือการตอบสนองที่แสดงถึงความรู้ปะสงค์ของลูกค้าเป็นวิจารณ์ญาณของลูกค้าที่มีต่อสินค้าและบริการ ความพึงพอใจมีมุมมองที่แตกต่างกันแล้วแต่มุมมองของแต่ละคน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า พึงพอใจ หมายถึง รัก ชอบใจ และพึงใจ หมายถึง พอใจ ชอบใจ

ดิเรก ฤกษ์หรัย (2528) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ทัศนคติทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นความรู้สึกหรือทัศนคติที่ดีต่องานที่ทำของบุคคลที่มีต่องานในทางบวก ความสุขของบุคคลอันเกิดจากการปฏิบัติงานและได้รับผลเป็นที่พึงพอใจ ทำให้บุคคลเกิดความกระตือรือร้น มีความสุข ความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญและมีกำลังใจ มีความผูกพันกับหน่วยงาน มีความภาคภูมิใจ

ในความสำเร็จของงานที่ทำ และสิ่งเหล่านี้จะส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงาน ส่งผลต่อถึงความก้าวหน้าและความสำเร็จขององค์กรอีกด้วย

วิรุฬ พรรณเทวี (2542) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะมีความคาดหวังกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างไร ถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมากและได้รับการตอบสนองด้วยดีจะมีความพึงพอใจมากแต่ในทางตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พึงพอใจเป็นอย่างยิ่ง เมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตั้งใจไว้ว่าจะมีมากหรือน้อย

ฉัตรชัย คงสุข (2535) กล่าวว่า ความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งหรือปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ ความรู้สึกพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนองหรือบรรลุจุดมุ่งหมายในระดับหนึ่ง ความรู้สึกดังกล่าวจะลดลงหรือไม่เกิดขึ้น หากความต้องการหรือจุดมุ่งหมายนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง

กิตติมา (2529) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือพอใจที่มีต่อองค์ประกอบและสิ่งจูงใจในด้านต่าง ๆ เมื่อได้รับการตอบสนอง

กาญจนา อรุณสุขรุจี (2546) กล่าวว่า ความพึงพอใจของมนุษย์เป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่าบุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่ สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อนและต้องมีสิ่งเร้าที่ตรงต่อความต้องการของบุคคล จึงจะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ ดังนั้นการสิ่งเร้าจึงเป็นแรงจูงใจของบุคคลนั้นให้เกิดความพึงพอใจในงานนั้น

นภารัตน์ (2544) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกทางบวกความรู้สึกทางลบและความสุขที่มีความสัมพันธ์กันอย่างซับซ้อน โดยความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อความรู้สึกทางบวกมากกว่าทางลบ

เทพพนม และสวิง (2540) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นภาวะของความพึงใจหรือภาวะที่มีอารมณ์ในทางบวกที่เกิดขึ้น เนื่องจากการประเมินประสบการณ์ของคนๆหนึ่ง สิ่งที่เขาหาประโยชน์ระหว่างการเสนอให้กับสิ่งที่ได้รับจะเป็นรากฐานของการพอใจและไม่พอใจได้

สง่า (2540) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึงความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมายหรือเป็นความรู้สึกขั้นสุดท้ายที่ได้รับผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

จากแนวคิดของนักวิชาการดังกล่าวจึงสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติที่ดีของบุคคล ซึ่งมักเกิดจากการได้รับการตอบสนองตามที่ตนต้องการ ก็จะเกิดความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งนั้น ตรงกันข้ามหากความต้องการของตนไม่ได้รับการตอบสนองความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น

ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

Kotler and Armstrong (2002) รายงานว่า พฤติกรรมของมนุษย์เกิดขึ้นต้องมีสิ่งจูงใจ (motive) หรือแรงขับเคลื่อน (drive) เป็นความต้องการที่กดดันจนมากพอที่จะจูงใจให้บุคคลเกิดพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง ซึ่งความต้องการของแต่ละคนไม่เหมือนกัน ความต้องการบางอย่างเป็นความต้องการทางชีววิทยา(biological) เกิดขึ้นจากสภาวะตึงเครียด เช่น ความหิวกระหายหรือความลำบากบางอย่าง เป็นความต้องการทางจิตวิทยา (psychological) เกิดจากความต้องการการยอมรับ (recognition) การยกย่อง (esteem) หรือการเป็นเจ้าของทรัพย์สิน (belonging) ความต้องการส่วนใหญ่อาจไม่มากพอที่จะจูงใจให้บุคคลกระทำในช่วงเวลานั้น ความต้องการกลายเป็นสิ่งจูงใจ เมื่อได้รับการกระตุ้นอย่างเพียงพอจนเกิดความตึงเครียด โดยทฤษฎีที่ได้รับ ความนิยมมากที่สุด มี 2 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีของอับราฮัม มาสโลว์ และทฤษฎีของซิกมันด์ ฟรอยด์

1. ทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's theory motivation)

อับราฮัม มาสโลว์ (A.H.Maslow) ค้นหาวิธีที่จะอธิบายว่าทำไมคนจึงถูกผลักดันโดยความต้องการบางอย่าง ณ เวลาหนึ่ง ทำไมคนหนึ่งจึงทุ่มเทเวลาและพลังงานอย่างมากเพื่อให้ได้มาซึ่งความปลอดภัยของตนเองแต่อีกคนหนึ่งกลับทำสิ่งเหล่านั้น เพื่อให้ได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น คำตอบของมาสโลว์ คือ ความต้องการของมนุษย์จะถูกเรียงตามลำดับจากสิ่งที่กดดันมากที่สุดไปถึ้น้อยที่สุด ทฤษฎีของมาสโลว์ได้จัดลำดับความต้องการตามความสำคัญ คือ

1.1 ความต้องการทางกาย (physiological needs) เป็นความต้องการพื้นฐาน คือ อาหาร ที่พัก อากาศ ยารักษาโรค

1.2 ความต้องการความปลอดภัย (safety needs) เป็นความต้องการที่เหนือกว่า ความต้องการเพื่อความอยู่รอด เป็นความต้องการในด้านความปลอดภัยจากอันตราย

1.3 ความต้องการทางสังคม (social needs) เป็นการต้องการการยอมรับจากเพื่อน

1.4 ความต้องการการยกย่อง (esteem needs) เป็นความต้องการการยกย่องส่วนตัว ความนับถือและสถานะทางสังคม

1.5 ความต้องการให้ตนประสบความสำเร็จ (self – actualization needs) เป็นความต้องการสูงสุดของแต่ละบุคคล ความต้องการทำทุกสิ่งทุกอย่างได้สำเร็จ

บุคคลพยายามที่สร้างความพึงพอใจให้กับความต้องการที่สำคัญที่สุดเป็นอันดับแรกก่อน เมื่อความต้องการนั้นได้รับความพึงพอใจ ความต้องการนั้นก็หมดลงและเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลพยายามสร้างความพึงพอใจให้กับความต้องการที่สำคัญที่สุดลำดับต่อไป ตัวอย่าง เช่น คนที่อดอยาก (ความต้องการทางกาย) จะไม่สนใจต่องานศิลปะชั้นล่าสุด (ความต้องการสูงสุด) หรือไม่ต้องการยกย่องจากผู้อื่น หรือไม่ต้องการแม้แต่อากาศที่บริสุทธิ์ (ความปลอดภัย) แต่เมื่อความต้องการแต่ละขั้นได้รับความพึงพอใจแล้วก็จะมีความต้องการในขั้นลำดับต่อ

ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

Kotler and Armstrong (2002) รายงานว่า พฤติกรรมของมนุษย์เกิดขึ้นต้องมีสิ่งจูงใจ (motive) หรือแรงขับเคลื่อน (drive) เป็นความต้องการที่กดดันจนมากพอที่จะจูงใจให้บุคคลเกิดพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง ซึ่งความต้องการของแต่ละคนไม่เหมือนกัน ความต้องการบางอย่างเป็นความต้องการทางชีววิทยา(biological) เกิดขึ้นจากสภาวะตึงเครียด เช่น ความหิวกระหายหรือความลำบากบางอย่าง เป็นความต้องการทางจิตวิทยา (psychological) เกิดจากความต้องการการยอมรับ (recognition) การยกย่อง (esteem) หรือการเป็นเจ้าของทรัพย์สิน (belonging) ความต้องการส่วนใหญ่อาจไม่มากพอที่จะจูงใจให้บุคคลกระทำในช่วงเวลานั้น ความต้องการกลายเป็นสิ่งจูงใจ เมื่อได้รับการกระตุ้นอย่างเพียงพอจนเกิดความตึงเครียด โดยทฤษฎีที่ได้รับ ความนิยมมากที่สุด มี 2 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีของอับราฮัม มาสโลว์ และทฤษฎีของซิกมันด์ ฟรอยด์

1. ทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's theory motivation)

อับราฮัม มาสโลว์ (A.H.Maslow) ค้นหาวิธีที่จะอธิบายว่าทำไมคนจึงถูกผลักดันโดยความต้องการบางอย่าง ณ เวลาหนึ่ง ทำไมคนหนึ่งจึงทุ่มเทเวลาและพลังงานอย่างมากเพื่อให้ได้มาซึ่งความปลอดภัยของตนเองแต่อีกคนหนึ่งกลับทำสิ่งเหล่านั้น เพื่อให้ได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น คำตอบของมาสโลว์ คือ ความต้องการของมนุษย์จะถูกเรียงตามลำดับจากสิ่งที่กดดันมากที่สุดไปถึ้น้อยที่สุด ทฤษฎีของมาสโลว์ได้จัดลำดับความต้องการตามความสำคัญ คือ

1.1 ความต้องการทางกาย (physiological needs) เป็นความต้องการพื้นฐาน คือ อาหาร ที่พัก อากาศ ยารักษาโรค

1.2 ความต้องการความปลอดภัย (safety needs) เป็นความต้องการที่เหนือกว่า ความต้องการเพื่อความอยู่รอด เป็นความต้องการในด้านความปลอดภัยจากอันตราย

1.3 ความต้องการทางสังคม (social needs) เป็นการต้องการการยอมรับจากเพื่อน

1.4 ความต้องการการยกย่อง (esteem needs) เป็นความต้องการการยกย่องส่วนตัว ความนับถือและสถานะทางสังคม

1.5 ความต้องการให้ตนประสบความสำเร็จ (self – actualization needs) เป็นความต้องการสูงสุดของแต่ละบุคคล ความต้องการทำทุกสิ่งทุกอย่างได้สำเร็จ

บุคคลพยายามที่สร้างความพึงพอใจให้กับความต้องการที่สำคัญที่สุดเป็นอันดับแรกก่อน เมื่อความต้องการนั้นได้รับความพึงพอใจ ความต้องการนั้นก็จะหมดลงและเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลพยายามสร้างความพึงพอใจให้กับความต้องการที่สำคัญที่สุดลำดับต่อไป ตัวอย่าง เช่น คนที่อดอยาก (ความต้องการทางกาย) จะไม่สนใจต่องานศิลปะชิ้นล่าสุด (ความต้องการสูงสุด) หรือไม่ต้องการยกย่องจากผู้อื่น หรือไม่ต้องการแม้แต่อากาศที่บริสุทธิ์ (ความปลอดภัย) แต่เมื่อความต้องการแต่ละขั้นได้รับความพึงพอใจแล้วก็จะมีความต้องการในขั้นลำดับต่อ

2. ทฤษฎีแรงจูงใจของ فروยด์

ซิกมันด์ فروยด์ (S. M. Freud) ตั้งสมมุติฐานว่าบุคคลมักไม่รู้ตัวมากนักว่าพลังทางจิตวิทยามีส่วนช่วยสร้างให้เกิดพฤติกรรม فروยด์พบว่าบุคคลเพิ่มและควบคุมสิ่งเร้าหลายอย่าง สิ่งเร้าเหล่านี้อยู่นอกเหนือการควบคุมอย่างสิ้นเชิง บุคคลจึงมีความฝัน พูดคำที่ไม่ตั้งใจพูด มีอารมณ์อยู่เหนือเหตุผลและมีพฤติกรรมหลอกหลอนหรือเกิดอาการวิตกกังวลอย่างมาก

ซาริณี (2535) ได้เสนอทฤษฎีการแสวงหาความพึงพอใจไว้ว่า บุคคลพอใจจะกระทำสิ่งใด ๆ ที่ให้มีความสุขและจะหลีกเลี่ยงไม่กระทำในสิ่งที่เขาจะได้รับความทุกข์หรือความยากลำบาก โดยอาจแบ่งประเภทความพอใจกรณีนี้ได้ 3 ประเภท คือ

1. ความพอใจด้านจิตวิทยา (psychological hedonism) เป็นทรศณะของความพึงพอใจว่ามนุษย์โดยธรรมชาติจะมีความแสวงหาความสุขส่วนตัวหรือหลีกเลี่ยงจากความทุกข์ใด ๆ
2. ความพอใจเกี่ยวกับตนเอง (egoistic hedonism) เป็นทรศณะของความพอใจว่ามนุษย์จะพยายามแสวงหาความสุขส่วนตัว แต่ไม่จำเป็นว่าการแสวงหาความสุขต้องเป็นธรรมชาติของมนุษย์เสมอไป
3. ความพอใจเกี่ยวกับจริยธรรม (ethical hedonism) ทรศณะนี้ถือว่ามนุษย์แสวงหาความสุขเพื่อผลประโยชน์ของมวลมนุษย์หรือสังคมที่ตนเป็นสมาชิกอยู่และเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์ผู้หนึ่งด้วย

แนวคิดการสร้างความพึงพอใจ

นิคม เอี่ยมสะอาด (2539, หน้า 27) กล่าวไว้ว่า การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างลูกค้ากับผู้นั้นจะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย แต่ผู้ให้บริการจะต้องได้รับการอบรมและชี้แจงให้ทราบถึงนโยบายและแนวทางในการปฏิบัติให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดี โดยมีแนวทางการพัฒนาลูกค้าสัมพันธ์ 11 ประการ ดังนี้

1. รักษาความลับสัญญาที่ให้ไว้กับลูกค้า การประกอบธุรกิจใด ๆ ก็ตามมักจะต้องมีการนัดหมายในการให้บริการต่าง ๆ เช่น บริการหลังการขายหรือบางครั้งถ้าสินค้าเป็นเรื่องของการบริการที่ไม่สามารถจับต้องได้ ถ้าลูกค้ามีปัญหาใดก็ตามองค์กรหรือผู้บริการจะต้องให้ความสนใจในการให้บริการ เมื่อมีการนัดหมายจะให้บริการเมื่อใดก็ตามหรืออย่างไรก็ตาม องค์กรนั้นจะต้องทำตามการนัดหมายหรือข้อตกลงนั้น ๆ โดยไม่บิดพลิ้วและควรให้บริการอย่างรวดเร็ว อย่างมีประสิทธิภาพและอย่างมีมิตรภาพด้วยสีหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส มีความนอบน้อมโดยไม่มีการบ่นถึงความเหนื่อยยากหรือสิ้นเปลืองต่าง ๆ การกระทำเช่นนี้ ถือว่าเป็นกฎข้อแรกของผู้ให้บริการจะต้องถือเป็นกฎเกณฑ์ในการให้บริการลูกค้า

2. ตอบรับโทรศัพท์ที่โทรเข้ามาอย่างรวดเร็วภายในไม่เกิน 5 นาที การรับโทรศัพท์ช้าถือว่าเป็นการทำลายภาพลักษณ์และความน่าเชื่อถือของบริษัท

3. การตอบรับในเรื่องได้รับเอกสารหรือหลักฐานต่าง ๆ ภายใน 2 วัน เอกสารบางอย่างที่ส่งมายังบริษัทอาจจะไม่จำเป็นต้องตอบ แต่เอกสารที่เกี่ยวกับการขอให้บริการหรือสอบถามบริการหรือข้อแนะนำต่าง ๆ ที่มีต่อบริษัทควรจะได้รับคำตอบรับทันทีภายใน 2 วัน อาจจะมีเอกสารบางอย่างที่ไม่สามารถตอบได้ภายใน 2 วันนั้น ผู้บริการจะต้องมีการตั้งเป้าหมายที่แน่ชัดว่าจะเสร็จเมื่อใด เจ้าของหรือบุคคลอ้างถึงในจดหมายหรือเอกสารนั้น ควรจะเป็นผู้ตอบหรือมีลายเซ็นที่แสดงว่าได้ตอบแล้ว มิใช่ผู้อื่นตอบ

4. ไม่ควรให้ลูกค้ารอคอยนานเกิน 5 นาที การให้ลูกค้ารอานเป็นการสร้างความรู้สึกที่ไม่ดีต่อลูกค้า เป็นการสูญเสียทางเศรษฐกิจของลูกค้าทั้งนี้เพราะลูกค้าจะรู้สึกว่าบริการนั้นมีราคาแพงทั้งที่ไม่มีความคุ้มค่าเข้ามาเกี่ยวข้อง ดังนั้นการที่ผู้ให้บริการสามารถให้บริการอย่างรวดเร็วจึงเป็นปัจจัยหนึ่งในการสร้างความพึงพอใจ

5. ผู้ให้บริการทุกคนต้องมีทัศนคติที่ดีต่อลูกค้า การติดต่อหรือทำธุรกิจกันทุกครั้งผู้ให้บริการจะต้องให้เกียรติแก่ลูกค้า แสดงกิจกรรมารยาที่ดีกับลูกค้า และต้องแสดงความอ่อนหวานราบรื่นพูดลดจนคำขอบคุณที่ให้ลูกค้าซึ่งพบว่ามีมิตต์ขลังในการดึงดูดลูกค้าให้กลับมาใช้บริการอีก

6. เมื่อมีสิ่งบกพร่องเกิดขึ้นรีบไปหาลูกค้าก่อนที่ลูกค้าจะมาหาความผิดพลาดหรือข้อบกพร่องบางประการเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้เสมอ เช่น บริษัทได้ให้สัญญาแก่ลูกค้าว่าจะส่งมอบของภายในระยะเวลาหนึ่ง หรือการสัญญาว่าจะซ่อมสินค้าที่ซื้อไปให้เสร็จภายในเวลาที่กำหนด แต่ไม่สามารถทำได้เนื่องจากเหตุผลวิสัยต่าง ๆ ในสถานการณ์นี้จำเป็นอย่างย่งที่ผู้ให้บริการจะต้องรับผิดชอบและแจ้งให้ลูกค้าทราบก่อนที่ลูกค้าจะพบหรือทราบว่าผู้ให้บริการไม่สามารถทำตามที่ลูกค้าคาดหวังได้ การกระทำเช่นนี้จะสามารถลดความรู้สึกที่ไม่ดีของลูกค้าได้

7. ระบบการทำงานจะต้องมีความน่าเชื่อถือ ซึ่งหมายถึง ระบบการให้บริการต่าง ๆ จะต้องอยู่ในสภาพดี ทำงานได้ตลอดเวลา เช่นเครื่องรับโทรศัพท์ เครื่องทำน้ำอุ่น หรือลิฟท์ของโรงแรมจะต้องอยู่ในสภาพที่ทำงานได้ตลอดเวลา มีการตรวจสอบตลอดเวลาหากมีปัญหาต้องได้รับการแก้ไขทันที ถ้าสภาวะทางด้านลบเหล่านี้เกิดขึ้น อันเนื่องจากความไม่น่าเชื่อถือของระบบย่อมจะมีภาพลักษณ์ที่ไม่ดีต่อองค์กร และยังสร้างความไม่พึงพอใจให้แก่ลูกค้าหรือผู้รับบริการ

8. การแก้ไขปัญหาหรือข้อผิดพลาดทุกด้านอย่างรวดเร็ว หมายถึง การที่ไม่ควรให้ความผิดพลาดในเรื่องเดียวกันเป็นครั้งที่สอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับลูกค้ารายเดียวกัน เช่น ลูกค้าแจ้งว่ายอดเงินฝากผิดพลาดหรือสะกดชื่อ หรือนามสกุลผิดพลาด ธนาคารก็ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาให้ได้ทันที ยังคงมีความผิดพลาดนั้น ๆ เกิดขึ้นเหมือนเดิม

9. พนักงานทุกคนจะต้องเป็นผู้รู้ คือ รู้ข้อมูลที่จำเป็นและสำคัญเกี่ยวกับงานสินค้า

10. พนักงานที่ต้องติดต่อทำงาน หรือให้บริการลูกค้าจะต้องเป็นผู้สามารถตัดสินใจเพื่อการตอบสนองความต้องการของลูกค้า โดยมีอิสระจากการดำหนิของผู้บริหารนอกจากนี้ผู้ให้บริการจะต้องมีการเอาใจใส่ใส่ว่าลูกค้ามีความพึงพอใจเพียงใด

11. ในสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ หรือบริการพิเศษเล็ก ๆ หลักการข้อนี้สามารถสร้างได้ทั้งความพึงพอใจและความสัมพันธ์กับลูกค้า เช่น การแจกหรือแถมเมื่อซื้อสินค้าภายในวงเงินหนึ่ง

แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับคุณภาพของการบริการ

ชัยสมพล ชาวประเสริฐ (2547) ได้กล่าวถึงแนวคิดในการวัดคุณภาพของการให้บริการว่าในการวัดคุณภาพของการให้บริการ ลูกค้าจะวัดจากองค์ประกอบของคุณภาพของการให้บริการลูกค้าจะวัดจากองค์ประกอบของคุณภาพการให้บริการ และผลลัพธ์ที่เกิดจากการที่ลูกค้าประเมินคุณภาพของการบริการที่ลูกค้ารับรู้ ซึ่งจะเกิดขึ้นจากการที่ลูกค้าทำการเปรียบเทียบ บริการที่ได้รับซึ่งเกิดจากที่ลูกค้าทำการเปรียบเทียบบริการที่ได้รับ ซึ่งเกิดขึ้นหลังจากที่ลูกค้าได้รับบริการแล้วกับความคาดหวังต่อการบริการที่จะได้รับในการวัดคุณภาพของบริการลูกค้าจะวัดจากองค์ประกอบของคุณภาพในการบริการซึ่งมี 5 ข้อ ได้แก่

1. สิ่งสัมผัสได้ ได้แก่ อาคารของธุรกิจบริการ เครื่องมือ อุปกรณ์ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องเอทีเอ็ม เคาน์เตอร์ให้บริการ ที่จอดรถ ห้องน้ำ รวมทั้งการแต่งกายของพนักงาน

2. ความเชื่อถือและไว้วางใจได้ เป็นความสามารถในการมอบบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้ตามสัญญา หรือควรจะเป็นอย่างถูกต้องและตรงตามวัตถุประสงค์ของบริการ เช่น ธนาคารต้องการรักษาเงินในสมุดบัญชีให้อยู่ครบทุกบาททุกสตางค์

3. ความรวดเร็ว การตอบสนองต่อลูกค้าเป็นความรวดเร็วและตั้งใจที่จะช่วยเหลือลูกค้าโดยให้บริการอย่างรวดเร็ว ไม่ให้รอคิวนาน เห็นลูกค้าแล้วต้องรีบต้อนรับให้การช่วยเหลือ

4. การรับประกัน/ความมั่นใจ เป็นการรับประกันว่าพนักงานที่ให้บริการมีความรู้ความสามารถและความสุภาพ

5. การดูแลใส่ใจลูกค้าเป็นรายบุคคล เป็นการดูแลเอาใจใส่การให้บริการอย่างตั้งใจเน้นการให้บริการและการแก้ปัญหาให้ลูกค้าเป็นรายบุคคล

พาราสุรามาน ไชธามอล และเบอร์รี่ (Parasuraman, Zeithamal & Berry, 1994) ได้กำหนดเครื่องมือในการวัดระดับคุณภาพการให้บริการ ประกอบด้วย 21 รายการ ซึ่งกระจายมาจาก 5 องค์ประกอบของคุณภาพการให้บริการคือ

รูปลักษณ์ ประกอบด้วย

1. ความทันสมัยของอุปกรณ์
2. สภาพแวดล้อมของสถานที่ให้บริการ

3. การแต่งกายของพนักงาน

4. เอกสารเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการบริการ

ความน่าเชื่อถือ ประกอบด้วย

1. ความสามารถของพนักงานในการให้บริการได้ตรงตามที่สัญญาไว้

2. การเก็บรักษาข้อมูลของลูกค้าและการนำข้อมูลมาใช้ในการให้บริการแก่ลูกค้า

3. การทำงานไม่ผิดพลาด

4. การบำรุงรักษาอุปกรณ์เครื่องมือให้พร้อมใช้งานเสมอ

การตอบสนอง ประกอบด้วย

1. มีระบบการให้บริการที่ให้บริการได้รวดเร็ว

2. ความพร้อมของพนักงานในการให้คำแนะนำปรึกษาแก่ลูกค้า

3. ความรวดเร็วในการทำงานของพนักงาน

4. ความพร้อมของพนักงานในการให้บริการลูกค้าทันทีที่ต้องการ

การรับประกัน / ความมั่นใจ ประกอบด้วย

1. ความรู้ความสามารถของพนักงานในการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการบริการ

2. การสร้างความปลอดภัยและเชื่อในการรับบริการ

3. ความมีมารยาทและความสุภาพของพนักงาน

4. พฤติกรรมของพนักงานในการสร้างความเชื่อมั่นในการให้บริการของธนาคาร

การดูแลเอาใจใส่ลูกค้าเป็นรายบุคคล ประกอบด้วย

1. การให้ความสนใจและเอาใจใส่ลูกค้าแต่ละคนของพนักงานบริการ

2. เวลาในการเปิดให้บริการให้ความสะดวกแก่ลูกค้า

3. โอกาสในการรับทราบข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ของกิจการผู้รับบริการ

4. ความสนใจลูกค้าอย่างแท้จริงของพนักงาน

5. ความสามารถในการเข้าใจความต้องการเฉพาะของลูกค้าอย่างชัดเจน

แนวคิดคุณภาพการให้บริการ (Service Quality) จากแนวคิดคุณภาพการให้บริการ (Service Quality) (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2538, หน้า 145) ได้กล่าวว่าคุณภาพการให้บริการเป็นสิ่งสำคัญสิ่งหนึ่งในการสร้างความแตกต่างของธุรกิจการให้บริการ คือ การรักษาระดับการให้บริการที่เหนือคู่แข่ง โดยเสนอคุณภาพการให้บริการตามที่ลูกค้าคาดหวังไว้ ข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับคุณภาพการให้บริการที่ลูกค้าต้องการจะได้จากประสบการณ์ในอดีตจากการพูดปากต่อปากและจากโฆษณาลูกค้าจะพอใจถ้าเขาได้รับในสิ่งที่เขาต้องการ เมื่อเขามีความต้องการในสถานที่ที่เขาต้องการ โดยรูปแบบที่ต้องการนักการตลาดต้องการทำการวิจัยเพื่อให้ทราบถึงเกณฑ์ต่อไปนี้

พิจารณาถึงคุณภาพการให้บริการ

1. การเข้าถึงลูกค้า (Access) บริการที่ให้กับลูกค้าต้องอำนวยความสะดวกในด้านเวลา สถานที่แก่ลูกค้า คือไม่ให้ลูกค้าต้องคอยนาน สถานที่ที่ตั้งอันเหมาะสมแสดงถึงความสามารถของการเข้าถึงลูกค้า

2. การติดต่อสื่อสาร (Communication) มีการอธิบายอย่างถูกต้อง โดยใช้ภาษาที่ลูกค้าเข้าใจง่าย เช่น ป้ายบอกวิธีการใช้โทรศัพท์สาธารณะสำหรับผู้ที่ไม่เคยใช้บริการเป็นรูปภาพ ซึ่งแม้ผู้ที่ไม่สามารถอ่านหนังสือได้หรือชาวต่างชาติก็สามารถรู้วิธีการใช้ได้

3. ความสามารถ (Competence) บุคลากรหรืออุปกรณ์ที่ให้บริการต้องมีความชำนาญและมีความสามารถในงานหรือทำงานโดยไม่มีข้อผิดพลาด

4. ความมีน้ำใจ (Courtesy) บุคลากรหรืออุปกรณ์ที่ให้บริการต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่เป็นที่น่าเชื่อถือ มีความเป็นตัวของตัวเอง มีวิจารณ์ญาณหรือสามารถตรวจสอบข้อผิดพลาดจากการสั่งการของผู้ใช้บริการและแจ้งให้ทราบชัดเจน

5. ความน่าเชื่อถือ (Credibility) บริษัทและบุคลากรสามารถสร้างความน่าเชื่อมั่นและความไว้วางใจในการบริการ โดยเสนอบริการที่ดีที่สุดแก่ลูกค้า การคิดค่าบริการถูกต้อง

6. ความไว้วางใจ (Reliability) บริการที่ให้แก่ลูกค้าต้องมีความสม่ำเสมอและถูกต้อง

7. การตอบสนองลูกค้า (Responsiveness) พนักงานต้องการให้บริการและแก้ไขปัญหาแก่ลูกค้าอย่างรวดเร็วตามที่ลูกค้าต้องการ

8. ความปลอดภัย (Security) บริการที่ต้องปราศจากอันตราย ความเสี่ยงและปัญหาต่าง ๆ

9. การสร้างบริการให้เป็นที่รู้จัก (Tangible) บริการที่ลูกค้าได้รับจะทำให้เขาสามารถคาดคะเนถึงคุณภาพของบริการดังกล่าว

10. การเข้าใจและรู้จักลูกค้า (Understand/ Knowing Customers) พนักงานหรืออุปกรณ์ที่ให้บริการต้องได้รับการออกแบบเพื่อพยายามเข้าใจถึงความต้องการของลูกค้าและให้ความสนใจตอบสนองความต้องการดังกล่าว

องค์การสามารถจัดให้มีกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะช่วยการปรับปรุงคุณภาพประสบผลสำเร็จประกอบด้วย

1. ฝึกอบรมพนักงานในเรื่องต่อไปนี้

1.1 ความตระหนักด้านคุณภาพบริการ (Service Quality Awareness) เพื่อให้พนักงานเข้าใจความหมายของคำว่า "คุณภาพบริการ" ซึ่งเป็นกระบวนการทำงานที่ตอบสนองความต้องการของลูกค้า (Customer Requirement) เพื่อทำให้ลูกค้าพึงพอใจทุกครั้งที่ได้รับบริการ โดยความต้องการของลูกค้านั้นมีทั้งความจำเป็น (Needs) และความหวัง (Expectations)

1.2 ลูกค้าภายใน เพื่อให้พนักงานทุกคนในองค์กรมีแนวคิดเดียวกันว่า หน่วยงานของตนต้องส่งผลงานที่มีคุณภาพไปให้แก่หน่วยงานถัดไป เพื่อช่วยให้องค์กรสามารถส่งมอบบริการที่มีคุณภาพไปสู่ลูกค้าได้ พนักงานอาจสอบถามหน่วยงานถัดไป ว่าต้องการบริการใดบ้างจากเราเพื่อจะได้ส่งมอบบริการให้ตรงความต้องการของหน่วยงานถัดไป ซึ่งถือเป็นลูกค้าภายในของเราเพราะถ้าพนักงานในองค์กรไม่มีแนวคิดนี้อยู่ในใจ คงไม่อาจคาดหวังได้ว่าลูกค้านอกจะได้รับบริการที่มีคุณภาพอย่างสม่ำเสมอ

1.3 แนวทางการแก้ปัญหา (Problem Solving) เพื่อให้พนักงานทราบหลักการแก้ไขปัญหายังเป็นระบบ สามารถตั้งหัวข้อปัญหาได้ เช่น การตั้งหัวข้อปัญหาต้องตั้งด้วย ประธาน + ข้อบกพร่อง และยังช่วยให้พนักงานเข้าใจและสามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่างปัญหา ผลกระทบ สาเหตุ และอาการได้

1.4 ขั้นตอนการปรับปรุงคุณภาพ (Quality Improvement Methodology) ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนใหญ่ๆ คือ

1.4.1 กำหนดหัวข้อปัญหา ที่เฉพาะเจาะจง วัดค่าได้แสดงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นและแสดงผลต่างระหว่างค่าปัจจุบันกับค่าที่ควรเป็น

1.4.2 วิเคราะห์ปัญหา คือ ศึกษาข้อมูลอดีตและปัจจุบัน เป็นตัวเลขข้อเท็จจริงมีตัวชี้วัดแสดงผลในอดีตและปัจจุบัน และสรุปสาเหตุที่เป็นไปได้ทั้งหมด และยืนยันสาเหตุที่แท้จริง

1.4.3 แก้ปัญหา คือการกำหนดมาตรการตอบโต้ปัญหา โดยนำสาเหตุที่แท้จริงมา กำหนดมาตรการแก้ไขตอบโต้ปัญหา วิเคราะห์ประโยชน์ที่ได้รับกับค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้ และเขียนเป็นแผนปฏิบัติงาน

1.4.4 ควบคุมและติดตามผล เมื่อได้แก้ปัญหามาตามแผนที่วางไว้แล้ว ก็ต้องติดตามผล หากผลไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ต้องทำการ Take Action ด้วยการแก้ไขปรับปรุง แต่ถ้าผลที่ได้เป็นไปตามเป้าหมายให้ทำ Take Action โดยจัดทำเป็นมาตรฐานให้พนักงานดำเนินงานตามมาตรฐานใหม่นี้

1.5 เครื่องมือ (Tools) ที่ใช้ในการปรับปรุงคุณภาพ เครื่องมือที่นิยมใช้ในการปรับปรุงคุณภาพบริการมีหลายชนิด การเลือกใช้เครื่องมือในการปรับปรุงคุณภาพชนิดใดขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่เป็นอยู่ในขณะนั้น และต้องเลือกใช้อย่างถูกต้อง ดังนั้นเนื้อหาการเลือกใช้เครื่องมือจึงเป็นเนื้อหาที่ต้องบรรยายให้เข้าใจอย่างลึกซึ้ง มิฉะนั้นเมื่อถึงเวลาแก้ปัญหาก็อาจจะพบปัญหาในการเลือกใช้เครื่องมือ

องค์ประกอบของความสำเร็จในการให้บริการมี 7 ประการ (นวลอนงค์ วิเชียร, 2549) ดังนี้

1. ความพึงพอใจของผู้รับบริการ (Satisfaction) การให้บริการที่ดีต้องมีเป้าหมายผู้รับบริการหรือลูกค้าเป็นหลัก โดยผู้ให้บริการจะต้องถือเป็นหน้าที่โดยตรงที่จะต้องพยายามกระทำอย่างโดย

หนึ่งให้ผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจมากที่สุดเท่าที่จะทำได้เพราะผู้ใช้บริการจะมีจุดมุ่งหมายในการมารับบริการและคาดหวังให้มีการตอบสนองความต้องการนั้น

2. ความคาดหวังของผู้รับบริการ (Expectation) ผู้ให้บริการจำเป็นต้องรับรู้และเรียนรู้เกี่ยวกับความคาดหวังพื้นฐาน ตลอดจนสำรวจความคาดหวังเฉพาะของผู้รับบริการ เพื่อสนองบริการที่ตรงกับความคาดหวัง ซึ่งจะทำให้ผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจ

3. ความพร้อมในการให้บริการ (Readiness) ประสิทธิภาพของการให้บริการขึ้นอยู่กับความพร้อมที่จะให้บริการในสิ่งที่ผู้รับบริการต้องการ ภายในเวลาและรูปแบบที่ต้องการ

4. ความมีคุณค่าของการบริการ (Values) คุณภาพของการให้บริการที่ตรงไปตรงมาไม่เอาเปรียบลูกค้า รวมทั้งความพยายามที่จะทำให้ลูกค้าชอบและพอใจกับบริการที่ได้รับย่อมแสดงถึงคุณค่าของการบริการที่คุ้มค่าสำหรับผู้รับบริการ การให้บริการมีลักษณะและวิธีการที่ต่างกักัน ดังนั้นคุณค่าของการให้บริการจึงขึ้นอยู่กับสิ่งที่ผู้รับบริการได้รับและเกิดความรู้สึกพึงพอใจ

5. ความสนใจต่อการให้บริการ (Interest) การให้ความสนใจอย่างจริงจังต่อลูกค้าทุกระดับ และทุกคนอย่างยุติธรรมหรือเท่าเทียมกันนับเป็นสิ่งสำคัญที่สุด และลูกค้าทุกคนต่างก็ต้องการได้รับบริการที่ดีด้วยกันทั้งสิ้น

6. ความสุภาพในการให้บริการ (Courtesy) การต้อนรับและการให้บริการลูกค้าด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใสและท่าทีที่สุภาพอ่อนโยนของผู้ให้บริการ แสดงถึงความมีอัธยาศัยและบรรยากาศของการให้บริการที่เป็นมิตร อบอุ่นและเป็นกันเอง ซึ่งจะส่งผลให้ผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจต่อการบริการที่ได้รับ

7. ความมีประสิทธิภาพในการให้บริการ (Efficiency) ความสำเร็จของการให้บริการขึ้นอยู่กับความเป็นระบบที่มีขั้นตอนในการให้บริการที่ชัดเจน เนื่องจากการให้บริการเป็นงานที่เกี่ยวข้องระหว่างบุคคลกับบุคคล ซึ่งการกำหนดปรัชญาหรือแผนและการพัฒนากลยุทธ์ในการให้บริการเพื่อให้บริการที่คุณภาพสม่ำเสมอแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการให้บริการแนวคิดคุณภาพการให้บริการ (Service Quality) เป็นสิ่งสำคัญ สิ่งหนึ่งในการสร้างความแตกต่างในการให้บริการ ความแตกต่างที่เกิดขึ้น เช่น การบริการที่มีการพูดคุยเป็นกันเองกับลูกค้า การมอบส่วนลด การมีคุณภาพของสินค้าและบริการ ถ้าธุรกิจใดที่มีความแตกต่างจากคู่แข่งมาก โดยความต่างนั้นตอบสนองความพึงพอใจกับลูกค้า ธุรกิจนั้นก็ย่อมเป็นที่จดจำของลูกค้าทำให้เกิดการเข้ามาใช้บริการซ้ำ ซึ่งย่อมเป็นผลดีกับองค์กร จากแนวความคิดนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดคุณภาพการให้บริการ มาช่วยในการออกแบบสอบถามในด้านพนักงานผู้ให้บริการและด้านกระบวนการให้บริการ

แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการให้บริการ

ความหมายของการให้บริการได้มีนักวิชาการและผู้ที่มีความหมายเกี่ยวกับการให้บริการ ดังนี้

พจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ. 2530 ให้ความหมายของคำว่า “บริการ” หมายถึง การปฏิบัติรับใช้การให้ความสะดวกต่าง ๆ ส่วนความหมายโดยทั่วไปที่มักกล่าวถึง คือ การกระทำที่เปี่ยมไปด้วยความช่วยเหลือหรือการดำเนินการที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น (สมิต สัจฉกร, 2548, หน้า 13)

ธีรกิติ นวรัตน์ ณ ออยุธยา (2547, หน้า 5) ได้อธิบายความหมายของการบริการว่าเป็นปรากฏการณ์ที่ซับซ้อนในตัวของมันเองจึงเป็นคำที่มีความหมายค่อนข้างกว้างมาก ซึ่งอาจรวมถึงการให้บริการส่วนบุคคล เช่น การตัดผม การแต่งหน้า จนถึงการให้บริการที่แฝงอยู่ในรูปผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ

กรอนรูส (Gronroos, 1990, p. 27) ให้ความหมายของการให้บริการว่า เป็นกิจกรรมหรือชุดของกิจกรรมที่โดยทั่วไปอาจจับต้องได้ ซึ่งตามปกติมักจะเกิดขึ้นเมื่อมีการติดต่อกันระหว่างลูกค้ากับพนักงานผู้ให้บริการ และกับทรัพยากรที่มีตัวตนหรือสินค้า และระบบของผู้ให้บริการนั้นซึ่งเป็นการแก้ปัญหาให้กับลูกค้านั่นเอง

เซตามาล และบิตเนอร์ (Zeithamal & Bitner, 2000, p. 2) ให้ความหมายของการให้บริการคือ กระบวนการและผลการปฏิบัติงาน

สมาคมการตลาดอเมริกัน (America Marketing Association: AMA) (Donald, 1986, p. 22) ให้ความหมายของการให้บริการ หมายถึง กิจกรรม ประโยชน์ หรือความพึงพอใจที่มีไว้เพื่อการขายหรือจัดขึ้นร่วมกับการขายสินค้า เช่น การให้บริการที่เกี่ยวข้องกับเครื่องถ่ายเอกสารที่บริษัทจัดจำหน่ายนอกจากจะมีการติดตั้งแล้ว ยังมีบริการซ่อม การให้เช่า และการฝึกอบรมให้บุคลากรรู้จักใช้เครื่องมือและวิธีใช้ เป็นต้น โดยทั่วไปการให้บริการไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับอุปกรณ์ชิ้นนั้นเท่านั้น แต่อาจมีบริการที่เกี่ยวข้องกับความต้องการใช้ การแลกเปลี่ยน และการจัดหาบุคคลที่ใช้อุปกรณ์มาให้ เป็นต้น

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาขอสรุปความหมายของการให้บริการ หมายถึง กิจกรรมหรือการกระทำใด ๆ ที่อำนวยความสะดวกหรือผลประโยชน์ให้แก่ผู้ใช้บริการ โดยที่กิจกรรมหรือการกระทำนั้น ๆ อาจไม่เกี่ยวข้องกับสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่ผู้ให้บริการเป็นผู้ผลิตขึ้นมาเอง

ความสำคัญของการให้บริการ

การให้บริการถือเป็นกิจกรรมสำคัญสำหรับงานด้านต่าง ๆ เพราะบริการ คือ การให้ความช่วยเหลือหรือการดำเนินใด ๆ ที่ปราศจากการให้บริการทั้งในภาคราชการและภาคธุรกิจเอกชน การขายสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ใด ๆ ก็ต้องมีการให้บริการอยู่ด้วยเสมอซึ่งเป็นธุรกิจบริการตัวบริการก็คือสินค้านั่นเอง การขายจะประสบความสำเร็จได้ต้องมีบริการที่ดี ธุรกิจนั้นการค้าจะอยู่ได้ต้องทำให้เกิด

การ “ขายซ้ำ” คือ ต้องรักษาลูกค้าเดิมและเพิ่มลูกค้าใหม่ ดังนั้นการให้บริการที่ดีจะช่วยให้องค์กรธุรกิจสามารถเพิ่มลูกค้าใหม่ ๆ ขึ้นมาได้ (สมิต สัชฌกร, 2548, หน้า 14)

ข้อมูลจากการวิจัย พบว่า การหาลูกค้าใหม่หนึ่งคนจะต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็น 5 เท่าของค่าใช้จ่ายในการรักษาลูกค้าเก่าที่มีอยู่แล้ว 1 คน นอกจากนั้นยังมีงานวิจัยอีกชิ้นหนึ่ง พบว่า ในขณะที่ลูกค้าของบริษัท ร้อยละ 25.00 กำลังเกิดความไม่พอใจและหันไปหาบริษัทคู่แข่ง ถ้าหากบริษัทคู่แข่งสามารถให้บริการในเรื่องเดียวกันและสามารถสร้างความพอใจให้ได้มากกว่าลูกค้าจะตีจากบริษัทเดิมไปภักดีต่อบริษัทใหม่ คิดเป็น 25 คนจาก 100 คน จะมีเพียงแค่ 1 คนเท่านั้นที่จะส่งสัญญาณหรือบอกกับบริษัทโดยตรงไปตรงมาว่าเขาไม่พอใจและกำลังจะเลิกใช้บริการของบริษัทเดิมแล้ว น้อยครั้งมากที่ลูกค้าจะบอกว่าบริการที่เขาได้รับอยู่นั้นไม่ใช่สิ่งที่ลูกค้าต้องการเพราะลูกค้าส่วนมากคาดหวังว่าบริษัทจะรับรู้ข้อมูลดังกล่าวได้เอง ดังนั้นถ้าบริษัทไม่สามารถเรียนรู้ในความต้องการดังกล่าวได้ บริษัทก็อาจจะต้องเสียลูกค้าให้กับบริษัทคู่แข่งอย่างสม่ำเสมอ (วิทยา ด่านอำรงกุล, 2545, หน้า 23)

สมิต สัชฌกร (2548, หน้า 14) กล่าวว่า ความสำคัญของการให้บริการ อาจพิจารณาได้ใน 2 ประเด็น ได้แก่ ถ้ามีผลการให้บริการที่ดีจะเกิดผลอย่างไร และถ้ามีผลการให้บริการไม่ดีจะเกิดผลอย่างไร ถ้าบริการที่ดีจะส่งผลให้ผู้รับบริการมีทัศนคติอันดีแก่ ความคิดและความรู้สึกทั้งต่อตัวผู้ให้บริการและหน่วยงานที่ให้บริการเป็นไปในทางบวก คือ ความชอบ ความพึงพอใจ ดังนี้

1. มีความชื่นชมในตัวผู้ให้บริการ
2. มีความนิยมในหน่วยงานที่ให้บริการ
3. มีความระลึกถึงและยินดีมาขอรับบริการอีก
4. มีความประทับใจที่ดีไปอีกนานแสนนาน
5. มีการบอกกล่าวไปยังผู้อื่นแนะนำให้มาใช้บริการเพิ่มขึ้น
6. มีความภักดีต่อหน่วยงานที่ให้บริการ
7. มีการพูดถึงผู้ให้บริการและหน่วยงานในทางที่ดี

ถ้าบริการไม่ดีจะส่งผลให้ผู้รับบริการมีทัศนคติทั้งต่อตัวผู้ให้บริการและหน่วยงานที่ให้บริการเป็นไปในทางลบ มีความไม่ชอบและความไม่พึงพอใจ ดังนี้

1. มีความรังเกียจตัวผู้ให้บริการ
2. มีความเสื่อมศรัทธาในหน่วยงานที่ให้บริการ
3. มีความผิดหวัง และไม่ยินดีมาใช้บริการอีก
4. มีความประทับใจที่ไม่ดีไปอีกนานแสนนาน
5. มีการบอกกล่าวไปยังผู้อื่นไม่แนะนำให้มาใช้บริการอีก
6. มีการพูดถึงผู้ให้บริการและหน่วยงานในทางที่ไม่ดี

สิ่งสำคัญประการหนึ่งที่บริษัทหรือผู้ให้บริการจะต้องพึงตระหนัก คือ ธรรมชาติของลูกค้า เวลาพูดถึงคุณภาพของการบริการที่ได้รับจากบริษัทหรือผู้ให้บริการ มักจะไม่แยกแยะระหว่างตัวพนักงานกับบริษัท ยกตัวอย่างเช่น นาย ก. ไปธนาคารแห่งหนึ่งแล้วเจอบริการที่พนักงานให้บริการพูดจาถูก นาย ก. นอกจากจะทำให้ นาย ก. ไม่พึงพอใจและไม่กลับมาใช้บริการอีก คำพูดดังกล่าวก็จะถูกถ่ายทอดจาก นาย ก. ไปยัง นาย ข. นาย ค. และต่อไปเรื่อย ๆ ซึ่งผลเสียสุดท้ายที่สำคัญก็จะตกอยู่กับธนาคารผู้ให้บริการแทนพนักงานผู้ให้บริการ เป็นต้น ด้วยเหตุนี้บริษัทหรือผู้ให้บริการจึงมีหน้าที่สำคัญจะต้องสร้างประสบการณ์ที่ดีที่เกิดกับลูกค้าเสมอ โดยเฉพาะการให้ความสำคัญการประพฤติปฏิบัติตนของพนักงาน และจะต้องพึงระลึกไว้เสมอว่า ถ้าลูกค้าเผชิญกับประสบการณ์ที่เลวร้าย สิ่งดีที่เคยทำมาตลอดในอดีตจะถูกกลบออกไปจากความพึงพอใจที่ลูกค้าเคยมีทันทีในทางตรงกันข้าม ถ้าบริษัทหรือผู้ให้บริการสามารถทำให้ลูกค้าได้รับประสบการณ์ที่พึงพอใจ บริษัทหรือผู้ให้บริการก็มีสิทธิที่จะทำให้ลูกค้าลืมนหรือให้อภัยกับความผิดพลาดในอดีตที่ผ่านมาอย่างไม่ยากนัก (วิทยา ด้านธำรงกุล, 2545, หน้า 17 -19)

หลักการให้บริการ

สมิต สัจฉกร (2548, หน้า 173 -176) ได้กล่าวว่าการให้บริการจะต้องมีหลักยึดปฏิบัติมิใช่ว่าการให้ความช่วยเหลือหรือการทำประโยชน์ต่อผู้อื่นจะต้องเป็นไปตามใจของผู้ให้บริการโดยทั่วไป หลักการให้บริการมีข้อควรคำนึง ดังนี้

1. สอดคล้องตรงตามความต้องการของผู้รับบริการ

การให้บริการต้องคำนึงผู้รับบริการเป็นหลัก ซึ่งผู้ให้บริการจะต้องนำความต้องการของผู้รับบริการมาเป็นข้อกำหนดในการให้บริการแม้ว่าจะเป็นการให้ความช่วยเหลือที่ผู้ให้บริการเห็นว่าดี และเหมาะสมแก่ผู้รับบริการเพียงใด แต่ถ้าผู้รับบริการไม่สนใจและไม่ให้ความสำคัญการให้บริการดังกล่าวก็อาจจะดูไร้ค่าในความรู้สึกของผู้รับบริการ

2. ทำให้ผู้รับบริการเกิดความพอใจ

คุณภาพ คือ ความพอใจของลูกค้าเป็นหลักเบื้องต้น เพราะฉะนั้นการให้บริการจะต้องมุ่งเน้นให้ผู้รับบริการเกิดความพอใจ และถือเป็นหลักสำคัญในการประเมินผลการให้บริการ ไม่ว่าผู้ให้บริการจะตั้งใจให้บริการมากมายเพียงใดก็เป็นเพียงด้านปริมาณ ต่างจากคุณภาพของการบริการที่สามารถวัดได้ด้วยความพอใจของลูกค้า

3. ปฏิบัติถูกต้องสมบูรณ์ครบถ้วน

การให้บริการที่จะสามารถสนองตอบต่อความต้องการและความพอใจของผู้รับบริการที่เห็นได้ชัด คือ การปฏิบัติที่ต้องมีการตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ครบถ้วนเพราะหากมีข้อผิดพลาดขาดตกบกพร่องแล้วก็ยากที่จะทำให้ลูกค้าพอใจ แม้จะมีคำขอโทษ ก็อาจไม่เกิดประโยชน์

4. เหมาะสมแก่สถานการณ์

การให้บริการที่รวดเร็ว ส่งสินค้า หรือให้บริการตรงตามกำหนดเวลาเป็นสิ่งสำคัญ ความล่าช้าไม่ทันกำหนด ทำให้เป็นการให้บริการที่ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ นอกจากการส่งสินค้าทันกำหนดเวลาแล้วยังจะต้องพิจารณาถึงความเร่งรีบของลูกค้าและสนองตอบให้รวดเร็วก่อนกำหนดด้วย

5. ไม่ก่อผลเสียหายแก่บุคคลอื่น ๆ

การให้บริการในลักษณะใดก็ตามจะต้องพิจารณาโดยรอบคอบ รอบด้านจะมุ่งแต่ประโยชน์ที่จะเกิดแก่ลูกค้าและผู้ให้บริการเท่านั้นคงไม่เป็นการเพียงพอ ผู้ให้บริการจะต้องคำนึงถึงผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ หลายฝ่าย รวมทั้งสังคมและสิ่งแวดล้อม ดังนั้นผู้ให้บริการจึงควรยึดหลักในการให้บริการอย่างระมัดระวังและไม่ทำให้เกิดผลกระทบทำความเสียหายแก่บุคคลอื่น ๆ ด้วย

ประเภทของงานบริการ

งานบริการสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่ (สมิต สัชฌุกร, 2548, หน้า 19 -20)

1. การให้บริการโดยตรง เป็นการให้ความช่วยเหลือหรือดำเนินการที่เป็นประโยชน์แก่ผู้รับบริการเฉพาะหน้า เช่น ขายของให้ ทียบห่อให้ จัดส่งให้ เป็นต้น
2. การให้บริการทางอ้อม เป็นการดำเนินการที่เป็นประโยชน์โดยไม่ได้สัมผัสเกี่ยวข้องกับผู้รับบริการโดยตรง แต่ผู้รับบริการได้รับประโยชน์โดยอาจไม่เคยพบเห็นผู้ให้บริการเลย เช่น คนออกแบบตกแต่งห้องให้บริการความสวยงาม ประโยชน์ใช้สอยของห้อง ซึ่งผู้รับบริการจะไม่ว่าผู้ให้บริการเป็นใครและผู้รับบริการก็ไม่ว่าใครเป็นผู้ให้บริการ

มาตรฐานการให้บริการ

สมิต สัชฌุกร (2548, หน้า 38 -47) กล่าวว่า การจัดทำมีมาตรฐานการให้บริการจะทำให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชาและกับบุคคลอื่น ๆ ที่ต้องทำงานเกี่ยวข้องด้วยและมีได้ทำงานเกี่ยวข้อง สิ่งสำคัญ คือ มาตรฐานการให้บริการเปรียบเสมือนเป้าหมายที่ผู้บังคับบัญชามุ่งหวังจะให้ผู้ใต้บังคับบัญชาของตนปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จและในขณะเดียวกันก็เป็นเป้าหมายที่พนักงานต้องพยายามบรรลุให้ได้ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้มาตรฐานการให้บริการถือเป็นสิ่งท้าทายสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเพื่อแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของตน แม้จะเป็นการง่ายถ้าไม่กำหนดมาตรฐานการให้บริการหรือใช้วิธีการเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานกับผลงานในปีที่ผ่านมา แต่การกระทำดังกล่าวย่อมไม่เป็นการเพิ่มผลผลิตภาพ เพราะไม่มีมาตรฐานหรือเป้าหมายที่นำไปสู่การปรับปรุงการปฏิบัติงาน

การกำหนดให้มีมาตรฐานการให้บริการจึงเป็นกลไกที่ทำให้ผู้บังคับบัญชาสามารถตรวจสอบและคงไว้ ซึ่งระดับผลการให้บริการที่ดี นอกจากนั้นการมีมาตรฐานการให้บริการส่งผลให้ผู้ปฏิบัติงานทุกคนทราบถึงหน้าที่และความรับผิดชอบของแต่ละคนว่าต้องปฏิบัติงานให้มีลักษณะอย่างไร

มาตรฐานการให้บริการสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะ ได้แก่ ลักษณะทางบวก ลักษณะทางลบ และลักษณะเป็นศูนย์

ลักษณะทางบวก เป็นการกำหนดความสมบูรณ์ครบถ้วนของการให้บริการ มีลักษณะตรงตามข้อกำหนดซึ่งผู้รับบริการพอใจ ปฏิบัติตามวิธีการที่หน่วยงานซึ่งเกี่ยวข้องยอมรับ

ลักษณะทางลบ เป็นการกำหนดข้อผิดพลาดที่ผู้รับบริการสามารถจะยอมรับได้

ลักษณะเป็นศูนย์เป็นการกำหนดให้ผลการให้บริการผิดพลาดบกพร่องไม่ได้เลยความบกพร่องต้องเป็นศูนย์เท่านั้น

การกำหนดมาตรฐานการให้บริการที่ดี ควรคำนึงถึงลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. เป็นมาตรฐานของตัวงานไม่ใช่มาตรฐานของตัวคน หมายถึง ไม่จำเป็นต้องพิจารณาว่าผู้ใดเป็นผู้ปฏิบัติงานนั้น

2. มีทางบรรลุได้ หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่สามารถปฏิบัติให้บรรลุถึงมาตรฐานได้แต่อาจมีข้อยกเว้นสำหรับผู้ปฏิบัติงานใหม่ ซึ่งต้องเรียนรู้งานจนผ่านการทดลองปฏิบัติงานก่อน

3. เป็นที่เข้าใจตรงกัน หมายถึง มีความหมายชัดเจนเป็นที่เข้าใจชัดเจนทั้งผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา

4. เป็นที่ตกลงกัน หมายถึง ทั้งผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชากลกลงกันได้ว่ามาตรฐานนั้นเป็นธรรม เพราะเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างแรงจูงใจให้ผู้ใต้บังคับบัญชายอมรับและมีความสำคัญในการนำไปเป็นฐานของการประเมินผลการปฏิบัติงาน

5. มีลักษณะเฉพาะเจาะจงและสามารถวัดได้ หมายถึง ต้องสามารถกำหนดเป็นจำนวนเปอร์เซ็นต์ หรือหน่วยวัด อย่างน้อยที่สุดสามารถประเมินเป็นระดับได้

6. มุ่งถึงเวลา หมายถึง มีกำหนดระยะเวลาอย่างชัดเจนว่ามาตรฐานนั้นสามารถบรรลุถึงในเวลาที่กำหนดไว้เมื่อไหร่

7. เป็นลายลักษณ์อักษร หมายถึง ทั้งผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาควรมีสำเนาคนละฉบับ เพื่อเป็นเครื่องช่วยเตือนความจำและข้อกำหนดการปฏิบัติงาน

8. สามารถเปลี่ยนแปลงได้ หมายถึง จะต้องมีการประเมินเป็นระยะ ๆ และเปลี่ยนตามความจำเป็นเพราะอาจเกิดความจำเป็นที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงมาตรฐาน เนื่องมาจากมีวิธีการปฏิบัติใหม่ อุปกรณ์เครื่องมือใหม่ วัสดุใหม่ หรือเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบต่าง ๆ ที่สำคัญ ซึ่งอาจช่วยลดระยะเวลาในการให้บริการ แต่ทั้งนี้มาตรฐานไม่ควรเปลี่ยนเพียงเพราะว่าผู้ปฏิบัติงานไม่สามารถทำตามมาตรฐานนั้นได้

นอกจากข้อควรคำนึงดังกล่าวข้างต้นแล้ว อาจพิจารณาลักษณะของมาตรฐานที่ดีได้ดังต่อไปนี้

1. ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องยอมรับด้วยความเห็นชอบร่วมกัน

2. ระบุถึงพฤติกรรมที่วัดได้
3. แสดงถึงการทำงานอย่างแน่ชัดว่าต้องทำดีแค่ไหน จำนวนเท่าไร และบ่อยเพียงใด
4. ใช้ถ้อยคำที่ชัดเจนสามารถเข้าใจได้ ไม่ต้องแปลหรืออธิบายขยายความ
5. เป็นมาตรฐานที่รวมถึงการปรับปรุงสิ่งบกพร่องในผลการปฏิบัติที่แล้วมา
6. มาตรฐานที่วางไว้นั้นไม่ควรให้มีกฎเกณฑ์ผู้คุมการปฏิบัติมากนักจนผู้ปฏิบัติงานขาดความคล่องตัวในการใช้ดุลยพินิจและตัดสินใจด้วยตนเอง

7. มาตรฐานไม่ควรยอมรับการเปลี่ยนแปลงอันอาจเกิดขึ้นซึ่งเป็นผลทำให้ไม่สามารถทำตามมาตรฐานได้

8. ไม่ควรเป็นมาตรฐานซึ่งส่อให้เห็นว่าเป็นสิ่งที่ผู้บังคับบัญชามุ่งแต่จะใช้ควบคุมผู้ใต้บังคับบัญชาประการเดียวในการกำหนดมาตรฐาน ผู้ให้บริการอาจใช้วิธีหนึ่งหรือใช้มากกว่าหนึ่งวิธีแล้วแต่ความเหมาะสมขององค์กรและความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ โดยทั่วไปการกำหนดมาตรฐานมีอยู่ 3 วิธี ได้แก่ อาศัยผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมา เปรียบเทียบกับผลการปฏิบัติงานของบุคคลอื่น และศึกษาจากการปฏิบัติงาน โดยกำหนดมาตรฐานแต่ละวิธีสามารถทำได้ ดังนี้

1. อาศัยผลการปฏิบัติงานที่แล้วมาจะต้องรวบรวมข้อมูลย้อนหลังเพื่อพิจารณาหาค่าเฉลี่ยตามสัดส่วนกับจำนวนผู้ปฏิบัติงานในหน้าที่เดียวกัน อาจปรับให้สูงขึ้นหรือลดต่ำลงเล็กน้อยตามสภาพการณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

2. เปรียบเทียบกับผลการปฏิบัติงานของบุคคลอื่น เป็นการสำรวจและใช้ผลของการให้บริการในหน้าที่เดียวกันในสถานการณ์ปัจจุบัน ตามที่คนส่วนใหญ่ปฏิบัติได้ นำมากำหนดเป็นมาตรฐาน

3. ศึกษาจากการปฏิบัติงาน เป็นวิธีที่ใช้หลักวิศวกรรมศาสตร์ มีการศึกษางาน นับแต่ใช้การศึกษาการเคลื่อนไหวและเวลาในการปฏิบัติงาน การหาเวลามาตรฐาน เวลาบันทึกการทำงานเพื่อนำมาพิจารณาเป็นข้อกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานบริการ

ลักษณะคุณภาพการให้บริการที่ดี

ธุรกิจหลายแห่งประสบความสำเร็จในการให้บริการ เนื่องจากผู้บริหารมีหลักการในการให้บริการกำหนดไว้เป็นกรอบหรือแนวทางปฏิบัติของพนักงาน รวมทั้งเรียนรู้ความต้องการของลูกค้า เพื่อจะารู้ว่าลูกค้าต้องการอะไร โดยในปัจจุบันบริษัททั่วไปส่วนใหญ่ได้ทุ่มเงินมหาศาลทำการวิจัยสำรวจทัศนคติของลูกค้าในทุกรูปแบบ ไม่ว่าจะออกไปสอบถาม ไปสัมภาษณ์ จัดแบบฟอร์มเอาไว้ให้กรอก จัดกลุ่มสัมมนา จัดกล่องใส่ความคิดเห็น หรือข้อร้องเรียน ฯลฯ ทั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อจะรู้ว่าลูกค้าต้องการอะไร และบริการควรจะเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างไร

เบอร์รี่ (Berry, 1990 อ้างถึงใน วิทยา ด้านธำรงกุล, 2545, หน้า 24 -26) จากมหาวิทยาลัยเท็กซัส สหรัฐอเมริกา ตั้งข้อสังเกตว่า ลูกค้าโดยมากจะประเมินคุณภาพการให้บริการจาก 5 ปัจจัย ดังต่อไปนี้

1. ความคงเส้นคงวาและวางใจได้

ความคงเส้นคงวาและวางใจได้ คือ การรักษาสัญญา รักษาคำพูดที่ให้ไว้กับลูกค้า ทำในสิ่งที่พูด พูดในสิ่งที่คิดว่าจะทำเท่านั้น โดยสัญญาในงานบริการจะมาจาก 3 แหล่งด้วยกัน คือ สัญญาจากตัวพนักงาน สัญญาจากบริษัท และสัญญาที่ลูกค้าคาดหวัง

สัญญาที่ให้กับลูกค้าไม่ว่าจะมาจากแหล่งใดก็ตามก็ถือว่าเป็นหน้าที่ที่ผู้ให้บริการต้องบริหารและจัดการให้ได้อย่างเหมาะสม เมื่อผู้ให้บริการรับรู้ว่าคุณค่าคาดหวังที่จะได้อะไรและคาดหวังที่จะไม่ได้อะไรแล้ว ผู้ให้บริการต้องหาวิธีการหรือปรับเปลี่ยนกลไกบางอย่างเพื่อสนองตอบต่อความหวังของลูกค้า สิ่งนี้ก็คือความวางใจได้ ของลูกค้าที่มีต่อการให้บริการของผู้ให้บริการ

สรุปการสร้างบริการที่เป็นที่วางใจ คือ การรักษาสัญญาที่ให้ไว้กับลูกค้าอย่างเคร่งครัดการเรียนรู้และเข้าใจความคาดหวังของลูกค้า รวมทั้งอาจต้องปรับความคาดหวังดังกล่าวให้สอดคล้องกับบริการของผู้ให้บริการ

2. การตอบสนองอย่างทันท่วงที

จากความเปลี่ยนแปลงของโลกยุคปัจจุบันที่มีความรีบเร่งและแข่งขันส่งผลให้ความต้องการที่จะได้รับบริการที่รวดเร็วของลูกค้ามีปริมาณเพิ่มขึ้น ด้วยเหตุนี้ผู้ให้บริการจึงต้องมีการแข่งขันในเรื่องของเวลาการให้บริการอย่างเข้มข้นมากขึ้น ยกตัวอย่างเช่น บริษัท Fed Ex ซึ่งให้บริการขนส่งไปรษณีย์ภัณฑ์ทางอากาศ ได้มีการรับประกันการจัดส่งสินค้าถึงมือลูกค้าในช่วงข้ามคืนหรือโรงพยาบาลหลายแห่งติดประกาศไว้ที่เคาน์เตอร์ว่า หากรอเกิน 30 นาที ให้แจ้งเจ้าหน้าที่ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ล้วนแสดงให้เห็นว่าความรวดเร็วได้กลายเป็นจุดขายที่สำคัญของการให้บริการนอกจากความรวดเร็วที่ลูกค้าได้รับการให้บริการจากผู้ให้บริการแล้ว ลูกค้ามักจะเกิดความคาดหวังกับบริการของผู้ให้บริการและบริษัทที่เป็นคู่แข่งของผู้ให้บริการด้วยเสมอ ยกตัวอย่าง เช่น ลูกค้าเคยเติมน้ำมันในปั้มน้ำมัน A ใช้เวลา 5 นาที ต่อมาได้มาเติมน้ำมันในปั้มน้ำมัน B ลูกค้าก็ย่อมคาดหวังว่าจะได้ 5 นาทีด้วยเหมือนกัน ซึ่งถ้าปั้มน้ำมัน B ทำไม่ได้ลูกค้าจะประเมินว่าปั้มน้ำมัน B มีคุณภาพต่ำกว่า ซึ่งจะส่งผลให้ลูกค้าหนีไปใช้บริการเติมน้ำมันในปั้มน้ำมัน A แทน แม้ความรวดเร็วจะเป็นเรื่องสำคัญของการให้บริการ แต่บริการบางอย่างก็ไม่สามารถที่จะเสร็จได้ในระยะเวลาอันรวดเร็ว ดังนั้นผู้ให้บริการจะต้องกำหนดเวลาที่เหมาะสมและเมื่อกำหนดเวลาไปแล้วจะต้องถือว่าเป็นเส้นตายที่ผู้ให้บริการต้องทำให้ได้เพราะทันทีที่กำหนดเส้นตาย ลูกค้าจะถือเป็นไม้บรรทัดในการวัดคุณภาพของบริการทันทีเวลาจึงเป็นเครื่องมือที่ลูกค้าใช้วัดคุณภาพบริการทั้งก่อนและหลังจากที่ได้รับบริการแล้ว

3. ความน่าเชื่อถือ

เมื่อลูกค้าทำธุรกิจกับผู้ให้บริการ สิ่งสำคัญที่ลูกค้าต้องการเป็นอันดับแรก คือ ความมั่นใจว่าเขากำลังติดต่อกับผู้ให้บริการที่มีความรู้ ความสามารถ และได้รับการฝึกอบรมมาอย่างดีพอที่จะสามารถแก้ปัญหาให้ลูกค้าได้ ลูกค้าจะมอบความไว้วางใจและความเชื่อถือให้แก่ผู้ให้บริการก็ต่อเมื่อลูกค้ามองเห็นความเชี่ยวชาญและความมั่นใจที่ผู้ให้บริการได้แสดงออกในการให้บริการ ดังนั้นผู้ให้บริการจึงต้องหมั่นเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถให้กับตนเอง เพื่อให้มีความรู้ดังต่อไปนี้

3.1 รู้เรื่องผลิตภัณฑ์

3.2 รู้เรื่องบริษัท

3.3 รู้จักฟัง

3.4 รู้จักแก้ปัญหา

4. ความเข้าใจ

ผู้ให้บริการต้องระลึกอยู่เสมอว่าความต้องการของลูกค้าเป็นสิ่งสำคัญ ผู้ให้บริการจะต้องแสดงออกให้ลูกค้าเห็นว่า ผู้ให้บริการเข้าใจในปัญหาและความต้องการของลูกค้า ความเข้าใจแตกต่างจากความเห็นใจ ผู้ให้บริการบางรายทำได้ดีที่สุแต่แสดงความเห็นใจลูกค้า ซึ่งไม่มีประโยชน์เนื่องจากไม่สามารถแก้ไขอะไรได้ ผู้ให้บริการที่เข้าใจลูกค้าจะตระหนักในความแตกต่างของลูกค้าแต่ละราย และสามารถคาดคะเนความต้องการต่าง ๆ ของลูกค้าได้ เพื่อที่ผู้ให้บริการจะได้มีการวางแผนเพื่อตอบสนองต่อความต้องการดังกล่าว และเข้าใจวิธีรับมือหากบริการที่ให้แกลูกค้ามีปัญหา

5. ความมีตัวตน

เป็นที่รู้กันว่างานบริการเป็นสิ่งที่ไม่มีตัวตนจับต้องไม่ได้ ลูกค้าจึงวัดหรือประเมินคุณภาพบริการที่องค์ประกอบรอบข้างในงานบริการแทน องค์ประกอบที่กล่าวถึง หมายถึง พนักงานให้บริการ เครื่องมือ สถานที่ การตกแต่ง เครื่องหมาย ป้ายประกาศ ฯลฯ ดังนั้นหากผู้ให้บริการต้องการจะให้บริการที่ดีแก่ลูกค้า ผู้ให้บริการต้องพยายามทำบริการที่ไม่มีตัวตนให้กลายเป็นสิ่งที่มีตัวตนด้วยการจัดการกับองค์ประกอบรอบข้างของบริการให้เหมาะสมการสร้างองค์ประกอบรอบข้างให้มีตัวตนที่ดีเพื่อสะท้อนคุณภาพการให้บริการผู้ให้บริการจะต้องสร้างในทุกขั้นตอนของการให้บริการ ทั้งก่อนบริการ ระหว่างบริการ และหลังการให้บริการเพื่อสร้างบริการที่ลูกค้าพอใจและบอกต่อไปยังลูกค้าคนอื่น ยกตัวอย่างเช่น ลูกค้าไปฝากเงินในธนาคาร ก่อนเข้าธนาคาร ลูกค้าจะประเมินคุณภาพจากสิ่งที่มีตัวตนหลายอย่าง เป็นต้นว่า โฆษณาที่เคยได้ยิน สภาพแวดล้อมของธนาคาร สถานที่จอดรถ การตกแต่งธนาคาร ฯลฯ ระหว่างที่ใช้บริการฝากเงิน ลูกค้าจะประเมินคุณภาพการให้บริการจากตัวพนักงานที่ให้บริการ ความรวดเร็วของการให้บริการ และหลังการใช้บริการ ลูกค้าจะประเมินถึงความคุ้มค่าที่ได้รับจากการมาใช้บริการของธนาคาร รวมถึงความพึงพอใจในภาพรวมจากการใช้บริการ

คุณสมบัติของผู้ทำงานให้บริการ

คุณสมบัติ คือ ลักษณะประจำตัว ซึ่งบุคคลต้องมีก่อนที่จะได้มาซึ่งสิทธิหรือตำแหน่งการพิจารณาว่า ผู้ใดมีคุณสมบัติเหมาะสมกับงานใด หมายถึง จะทำงานได้ดีในหน้าที่อะไร อาจพิจารณาจากลักษณะประจำตัวของผู้นั้น ลักษณะประจำตัวของผู้ที่จะทำงานบริการได้ดี อาจพิจารณาจากองค์ประกอบสำคัญ 2 ประการ ได้แก่ คุณลักษณะและพฤติกรรม (สมิต สัชฌุกร, 2548, หน้า 22 - 32)

1. คุณลักษณะ

คุณลักษณะ หมายถึง สิ่งที่ชี้ให้เห็นความดี อาจเป็นสิ่งที่ปรากฏให้เห็นจากภายนอก เช่น ร่างกาย รูปร่าง เป็นต้น หรืออาจเป็นสิ่งที่มิได้อยู่ภายใน เช่น จิตใจ อารมณ์ และความรู้สึกนึกคิด เป็นต้น คุณลักษณะที่ดีย่อมนำมาซึ่งผลดีจึงเป็นลักษณะประจำตัวที่ถือได้ว่าเป็นสิ่งที่ต้องมีเพื่อให้เกิดคุณสมบัติครบถ้วน สำหรับคุณลักษณะของผู้ที่จะทำงานบริการได้ดังนี้

- 1.1 มีจิตใจรักงานบริการ
- 1.2 มีความรู้ในงานที่จะบริการ
- 1.3 มีความรู้ในตัวสินค้าหรือบริการ
- 1.4 มีความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติตน
- 1.5 มีความรับผิดชอบต่องานในหน้าที่
- 1.6 มีความรับผิดชอบต่อลูกค้าหรือผู้ใช้บริการ
- 1.7 ทักษะดีต่องานบริการดี
- 1.8 มีจิตใจมั่นคงไม่โลเล
- 1.9 มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
- 1.10 มีความช่างสังเกต
- 1.11 มีวิจรรย์ญาณไตร่ตรองรอบคอบ
- 1.12 มีความสามารถวิเคราะห์ปัญหา

2. พฤติกรรม

พฤติกรรม หมายถึง การแสดงออกทางความคิดและความรู้สึก โดยทั่วไปจะเห็นได้จากการกระทำของบุคคล ผู้ใดมีความคิดและความรู้สึกที่ดีก็จะมีกรกระทำที่ดี จึงมีคำกล่าวที่ว่า “กรรมเป็นเครื่องชี้เจตนา” อันหมายถึง กรรมหรือการกระทำจะเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงสภาพความคิดและความรู้สึก พฤติกรรมที่ดีย่อมนำมาซึ่งผลดีจึงนับเป็นลักษณะประจำตัวที่ถือได้ว่าเป็นสิ่งที่ต้องมีเพื่อให้เกิดคุณสมบัติเช่นเดียวกับคุณลักษณะดังกล่าวข้างต้น สำหรับพฤติกรรมของผู้ที่จะทำงานได้ดี มีดังนี้

- 2.1 อภัยคัยดี
- 2.2 มีมิตรไมตรี

- 2.3 เอาใจใส่สนใจงาน
- 2.4 แต่งกายสุภาพ สะอาดเรียบร้อย
- 2.5 กิริยาสุภาพ มารยาทงดงาม
- 2.6 วาจาสุภาพ
- 2.7 น้ำเสียงไพเราะ
- 2.8 ควบคุมอารมณ์ได้ดี
- 2.9 รับฟังและเต็มใจแก้ไข้ปัญหา
- 2.10 กระตือรือร้น
- 2.11 มีวินัย
- 2.12 ซื่อสัตย์

แนวคิดเกี่ยวกับการบริการสาธารณะ

การให้บริการสาธารณะ ถือเป็นภารกิจสังคมของรัฐที่ต้องจัดให้มี และให้บริการอย่างทั่วถึง เพราะข้าราชการเป็นกลไกที่สำคัญที่จะนำบริการสาธารณะไปสู่ประชาชนเป็นสิ่งที่สำคัญและมีความจำเป็นต่อการบริหารงานภาครัฐที่จะต้องนำการให้บริการสาธารณะเพื่อความสุขสมบูรณ์ของประชาชน โดยได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายแนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการสาธารณะไว้ดังต่อไปนี้

ความหมายของการบริการสาธารณะ

อำนาจ บุนยรัตน์ไมตรี (2559) ได้ให้ความหมายของการบริการสาธารณะ หมายถึง เป็นการบริการในฐานะที่เป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่มีอำนาจกระทำเพื่อตอบสนองต่อความต้องการและเพื่อให้เกิดความพึงพอใจ จากความหมายดังกล่าวนี้ สามารถพิจารณาการให้บริการสาธารณะว่าประกอบด้วยผู้ให้บริการ (Providers) และผู้บริการ (Recipients) โดยฝ่ายแรกถือปฏิบัติเป็นหน้าที่ที่ต้องให้บริการ เพื่อให้ฝ่ายหลังเกิดความพึงพอใจ

ชาญชัย แสวงศักดิ์ (2558) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การบริการสาธารณะ หมายถึงการตอบสนองความต้องการของสังคมและปัจเจกชนที่เป็นสมาชิกของสังคมในอันที่จะได้รับจากรัฐในเรื่องที่เอกชนหรือรัฐวิสาหกิจเอกชนไม่อาจตอบสนองได้ ไม่ว่าจะเป็นการจัดให้มีบริการสาธารณะ ในด้านให้ความคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และจัดให้มีสิ่งสาธารณูปโภคต่าง ๆ

มานิตย์ จุมปา (2556) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การบริการสาธารณะ หมายถึง กิจกรรมที่ฝ่ายปกครองกระทำเพื่อประโยชน์สาธารณะอันเป็นการตอบสนองความต้องการของประชาชน เช่น การคมนาคมขนส่ง การศึกษา การสาธารณสุข เป็นต้น

นันทวัฒน์ บรมานันท์ (2555) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การบริการสาธารณะ คือ กิจกรรมที่ถือว่าเป็นการบริการสาธารณะจะต้องเป็นกิจกรรมที่ดำเนินการจัดทำโดยฝ่ายปกครองทั้งหลาย อัน

สำนักงานเทศบาลตำบลบ้านกล้วย
รับที่..... 9
วันที่ ๑๖ / ก.ย. / ๖๕
เวลา..... 27

ได้แก่ บรรดานิติบุคคล คือ รัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรมหาชน หรือวิสาหกิจมหาชน ทั้งหลาย หรืออาจเป็นกิจการที่ดำเนินการโดยเอกชน แต่จะต้องเป็นกิจการที่ฝ่ายปกครองมอบให้ เอกชนเป็นผู้ดำเนินการจัดทำแทนและฝ่ายปกครองยังคงมีความสัมพันธ์กับกิจการนั้นอยู่ คือ ยังคงต้องเป็นผู้ควบคุมการดำเนินกิจกรรมของเอกชนให้อยู่ในสภาพเดียวกับที่ฝ่ายปกครองเป็นผู้จัดทำ

คุณัญญ์ ทรัพย์นาวิ (2554) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การบริการสาธารณะ หมายถึง กิจกรรมบริการที่ภาครัฐในฐานะผู้ให้บริการเป็นผู้จัดทำขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในฐานะของผู้รับบริการให้ได้ความพึงพอใจ มีชีวิตความเป็นอยู่ที่มีความสุข และเกิดความเสมอภาคกับคนทุกกลุ่ม

อำนาจ บุนยรัตน์ไมตรี (2554) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การบริการสาธารณะ คือ บริการที่จัดทำขึ้นโดยรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือจัดทำโดยเอกชนแต่อยู่ในความควบคุมของรัฐ เพื่อสนองตอบต่อความต้องการของประชาชน เพื่อประโยชน์ต่อประชาชน และเพื่อสาธารณะประโยชน์

วรเดช จันทรศร (2551) ได้ให้ความหมายไว้ว่า นโยบายสาธารณะเป็นเสมือนกลไก หลักสำคัญในการดำเนินงานของรัฐบาลและหน่วยงานภาครัฐทุกแห่ง ด้วยเหตุที่นโยบายเป็น “กิจกรรมต่างๆ ที่รัฐบาลจัดทำขึ้น” หรือ “แผนงานหรือโครงการ” หรือ “แนวทางปฏิบัติที่รัฐบาล หรือหน่วยงานของรัฐได้กำหนดขึ้น” เพื่อเจตนาในการแก้ไขปัญหาทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

จากทัศนะของนักวิชาการสามารถสรุปความหมายของนโยบายสาธารณะ ได้ว่า นโยบายสาธารณะ คือ การตัดสินใจของรัฐบาลในการดำเนินกิจกรรมหรือไม่ดำเนินกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาสาธารณะ โดยรัฐบาลอาจเป็นผู้ดำเนินการเองหรือให้ตัวแทนเป็นผู้ดำเนินการเพื่อความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ในการตัดสินใจเพื่อกำหนดแนวทางแผนงานหรือโครงการในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และในอนาคต ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุผลประโยชน์ร่วมกัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อภิรักษ์ จันตะณี, วลัยชัชชา เลิศรัชชาพันธ์,วันเฉลิม จันทรากุล และโยธี จันตะณี (2562) ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของประชาชนที่มาใช้บริการของเทศบาลตำบลบ้านแพรง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการให้บริการไม่ซับซ้อน/มีความคล่องตัว ด้านเจ้าหน้าที่/บุคลากร ผู้ให้บริการ ประชาชน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกบริการที่ให้บริการและด้านระดับความพึงพอใจต่อการให้บริการ โดยความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการใช้บริการกับการให้บริการไม่ซับซ้อน/คล่องตัว มีความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ อยู่ระดับค่อนข้างสูง มีความสัมพันธ์กับสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ระดับค่อนข้างสูง และมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ อยู่ระดับค่อนข้างสูง ส่วน

เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมีความสัมพันธ์กับสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ระดับค่อนข้างสูง และมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ อยู่ระดับค่อนข้างสูง

เทพนรินทร์ ทองสัมฤทธิ์ (2562) ทำการศึกษาเรื่องความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการงานทะเบียนราษฎรของเทศบาลตำบลไม้เรียง อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการงานทะเบียนราษฎรของเทศบาลตำบลไม้เรียง อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการงานทะเบียนราษฎรของเทศบาลตำบลไม้เรียง อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการให้บริการงานทะเบียนราษฎรของเทศบาลตำบลไม้เรียง อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช คือเจ้าหน้าที่บางคนแสดงอาการเบื่อหน่ายและแสดงกิริยาว่าจไม่สุภาพ ความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาที่ยังไม่เพียงพอการส่งข่าวความคืบหน้าของงานที่ติดต้อยช้าเกินไป การให้บริการช่วงพักกลางวันมีเจ้าหน้าที่น้อยไป และได้เสนอแนวทางแก้ไขคือ ควรมีการอบรมวิธีปฏิบัติต่อผู้มาติดต่อแก่เจ้าหน้าที่ให้มากขึ้นควรมีการอบรมความรู้ด้านการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นแก่เจ้าหน้าที่ ควรเพิ่มการส่งข่าวความคืบหน้าของงานที่ติดต่อกับประชาชนเร็วขึ้น ควรเพิ่มเจ้าหน้าที่ให้บริการในช่วงพักกลางวันให้มากขึ้นกว่าเดิม

วิจิตร วิชัยสาร, พรภัทร์ หวังดี, อรทิณี ทวยนาค และธนพล สราญจิตร (2561) ทำการศึกษาเรื่องการสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ (ประจำปีงบประมาณ 2560) ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่องานบริการที่เป็นภารกิจหลักของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานีในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุดโดยพิจารณาจากผลการสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่องานบริการที่เป็นภารกิจหลักของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมีความพึงพอใจสูงสุด รองลงมาคือด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 90.80 และด้านช่องทางการให้บริการ ตามลำดับ

ชุตชัย รัตพันธ์ และคณะ (2561) ทำการศึกษาเรื่องความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการของเทศบาลตำบลแร่ อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนมีระดับความพึงพอใจต่อการให้บริการของเทศบาลตำบลแร่ อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร ในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อประเมินความพึงพอใจในส่วนของงานบริการสรุปได้ดังนี้ งานบริการด้านการศึกษา งานบริการด้านสาธารณสุข งานบริการด้านการโยธา การขออนุญาตปลูกสิ่งก่อสร้าง และงานบริการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีกรอบงานที่ประเมินทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ความพึงพอใจด้านกระบวนการและขั้นตอนการให้บริการความพึง

พอใจด้านช่องทางการให้บริการ ความพึงพอใจด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ และความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่ามีความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการอยู่ในระดับมากที่สุด

จักรพันธ์ แจ่มเหตุผล (2559) ทำการศึกษาเรื่องความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของเทศบาลเมืองนครนายก อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก ผลการวิจัยพบว่าประชาชนที่มาติดต่อขอรับบริการมีความพึงพอใจต่อการให้บริการของเทศบาลเมืองนครนายก อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก ทางด้านการส่งเสริมอาชีพและรายได้ และด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการสาธารณสุขปโภค ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการสาธารณสุขสิ่งแวดล้อม และสวัสดิการสังคม ด้านงานการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย และด้านการจัดการศึกษา ศาสนา กีฬา และวัฒนธรรม ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของเทศบาลเมืองนครนายก อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก พบว่า ประชาชนที่มีเพศ ระดับการศึกษา และอาชีพต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ผลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มอายุทั้ง 4 กลุ่มพบว่า ความพึงพอใจโดยภาพรวมและความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ทุกด้าน มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย และ ด้านการจัดการศึกษา ศาสนา กีฬา และวัฒนธรรม ซึ่งประชาชนมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ประชาชนกลุ่มอายุ มากกว่า 69 ปี มีความพึงพอใจต่อการจัดระเบียบชุมชนสังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อยมากกว่ากลุ่มอายุ 36-50 ปี และประชาชนกลุ่มอายุ 18 - 35 ปี มีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษา ศาสนา กีฬา และวัฒนธรรมมากกว่า กลุ่มอายุ 36 - 50 ปี

ธเนศ วงษ์ไทย (2559) ทำการศึกษาเรื่องความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการทำบัตรประชาชนของเทศบาลนครปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจของประชาชนต่อบริการทำบัตรประชาชนของเทศบาลปากเกร็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายด้านซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านคุณภาพของการให้บริการ ด้านเอกสารและหลักฐานที่ใช้ประกอบการทำบัตรประชาชน ด้านกระบวนการ/ ขั้นตอนการให้บริการ และมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

วรุณี เชาว์สุขุม (2559) ทำการศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของผู้รับบริการของเทศบาลนครนนทบุรี อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการของเทศบาลนครนนทบุรีใน 4 ด้าน คือ ด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการด้านช่องทางการใช้บริการ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ และสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้รับบริการมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่า ด้านที่มี

คะแนนสูงสุดตามลำดับ คือ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการด้าน
ช่องทางการให้บริการ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ปิยวุฒิ ประสิทธิ์เวช (2558) ทำการศึกษาเรื่องความพึงพอใจของประชาชนที่มาใช้บริการงาน
ทะเบียนราษฎรของเทศบาลตำบลหาดเล็ก อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด ผลการศึกษาพบว่า ระดับ
ความพึงพอใจของประชาชนที่มาใช้บริการงานทะเบียนราษฎรของเทศบาลตำบลหาดเล็ก อำเภอ
คลองใหญ่ จังหวัดตราด โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ใน
ระดับมากทุกด้าน อันดับแรกคือ ด้านอาคารสถานที่ รองลงมา คือ ด้านระบบการให้บริการ และอันดับ
สุดท้าย คือ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ผลการทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของ
ประชาชนที่มาใช้บริการงานทะเบียนราษฎรของเทศบาลตำบลหาดเล็ก อำเภอคลองใหญ่ จังหวัด
ตราด จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความ
พึงพอใจที่มาใช้บริการงานทะเบียนราษฎรของเทศบาลตำบลหาดเล็ก อำเภอคลองใหญ่จังหวัดตราด
ไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีอายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความพึงพอใจที่มาใช้
บริการงานทะเบียนราษฎรของเทศบาลตำบลหาดเล็ก อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

มานิสา บุญหล้า (2557) ทำการศึกษาเรื่องความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการ
สาธารณสุขของเทศบาลตำบลเจดีย์หลวง อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า สำหรับ
ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริการสาธารณสุขของเทศบาลตำบลเจดีย์หลวงโดยภาพรวมอยู่ใน
ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านการส่งเสริมคุณภาพ
ชีวิต รองลงมาได้แก่ ด้านการให้บริการ ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
ด้านสาธารณสุขูปโภคและสาธารณูปการ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
สิ่งแวดล้อม ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคมและการรักษาความ
สงบเรียบร้อย ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการ
สาธารณสุขของเทศบาลตำบลเจดีย์หลวง อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
ของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ตัวแปรเพศ อายุ ระยะเวลาที่อาศัย มีระดับความพึงพอใจต่อการ
ให้บริการ สาธารณะของเทศบาลตำบลเจดีย์หลวงโดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่
ในด้านระดับการศึกษา อาชีพ และการอยู่อาศัย มีผลต่อความพึงพอใจต่อการให้บริการสาธารณสุขของ
เทศบาลตำบลเจดีย์หลวง โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และจำแนกตาม
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการให้บริการสาธารณสุขพบว่า ตัวแปรข่าวสารในการดำเนินงาน มีระดับ
ความพึงพอใจต่อการให้บริการสาธารณสุขของเทศบาลตำบลเจดีย์หลวงโดยรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติ แต่ในด้านแหล่งที่มาของงบประมาณ การใช้งบประมาณมีผลต่อความพึงพอใจต่อ

การให้บริการสาธารณะของเทศบาลตำบลเจดีย์หลวง โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สาวิตรี สุนทร (2557) ทำการศึกษาเรื่องความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริการของเทศบาลตำบลท่าหลวง อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรีผลการศึกษาพบว่า ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริการของเทศบาลตำบลท่าหลวง อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียดสรุปได้ว่า ประชาชนได้รับการบริการของเทศบาลตำบลท่าหลวง อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรีอันดับแรกด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้มารับบริการ รองลงมาด้านความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจผู้รับบริการ ด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ และอันดับสุดท้ายคือด้านความน่าเชื่อถือในการบริการในระดับมากผลการทดสอบสมมุติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีเพศ และการศึกษาต่างกัน ความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริการของเทศบาลตำบลท่าหลวง อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรีไม่แตกต่างกันส่วนประชาชนที่มีอายุ อาชีพ และรายได้ ต่างกัน มีความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริการของเทศบาลตำบลท่าหลวง อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู

1. ด้านกายภาพ

1.1 ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือตำบล

เทศบาลตำบลบ้านค้อ ตั้งอยู่ที่บ้านโคกป่ากุง หมู่ที่ 2 ตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ระยะทางห่างจากอำเภอประมาณ 6 ก.ม. ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 43 ก.ม. มีพื้นที่ จำนวน 65 ตารางกิโลเมตร หรือคิดเป็นเนื้อที่ จำนวน 40,625 ไร่

ที่อยู่อาศัย 3,537 ไร่ แหล่งน้ำ 4,812 ไร่ ป่าไม้ 12,590 ไร่ ปลูกข้าว 15,224 ไร่ ปลูกพืชผัก 400 ไร่ ปลูกไม้ผล 492 ไร่ ปลูกมันสำปะหลัง 538 ไร่ ปลูกยูคาลิปตัส 35 ไร่ ปลูกยางพารา 300 ไร่ โดยมีอาณาเขตติดกับพื้นที่ตำบลต่างๆ ดังนี้

- ทิศเหนือ ติดต่อกับเขตตำบลกุดตุ้ม อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู
- ทิศใต้ ติดกับอ่างเก็บน้ำเขื่อนอุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น

- ทิศตะวันออก ติดเทือกเขาภูเก้า – ภูพานคำ
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับเขตเทศบาลตำบลโนนสัง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู

1.2 ลักษณะภูมิประเทศ

เป็นที่ราบสูง ความสูงของภูมิประเทศระหว่าง 180 - 520 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง มีเทือกเขาสูงเป็นแนวยาวอยู่ด้านทิศตะวันออกของตำบล เรียกว่า “ภูพานคำ” ซึ่งเป็นเขตอุทยานแห่งชาติภูเก้า – ภูพานคำ ลาดต่ำลงมาทางทิศตะวันตกจนถึงลำห้วยโซมเป็นเขตแบ่งตำบล และทิศใต้เป็นที่ราบลุ่มเขื่อนอุบลรัตน์ มีปริมาณน้ำขึ้นลงตามฤดูกาล ในฤดูแล้งสามารถปลูกพืชฤดูแล้งในพื้นที่เขื่อนได้

ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศแบ่งออกเป็น 3 ฤดู เช่นเดียวกับจังหวัดอื่นๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ ฤดูร้อน ฤดูฝน ฤดูหนาว สภาพอากาศโดยทั่วไปขึ้นอยู่กับมรสุมที่พัดผ่านประจำปีจัดอยู่ในประเภทภูมิอากาศแบบพื้นเมืองร้อนเฉพาะฤดู กล่าวคือ จะมีฝนตกเฉพาะฤดูฝน สลับกับช่วง แห้งแล้งในฤดูหนาวและร้อน

ตำบลบ้านค้อมีอากาศบริสุทธิ์อยู่ทั่วไป เนื่องจากไม่มีโรงงาน อุตสาหกรรมที่กมลพิษ และไม่มีปัญหาการจราจร บรรยากาศเหมาะสำหรับการพักผ่อนทั้งระยะสั้น และระยะยาว

1.3 ลักษณะของดิน

ลักษณะของดินในดินชั้นบนเป็นดินร่วนปนทรายหน้าดินค่อนข้างตื้น ชั้นล่างยังคงเป็นดินเหนียว ดินลูกรัง มีการระบายน้ำค่อนข้างเร็ว

กลุ่มดิน,ความเหมาะสมของดิน

ประกอบด้วยกลุ่มดิน 7 กลุ่มดิน ได้แก่ กลุ่มดิน 17, 18, 25, 35, 40, 49 และ 62 ซึ่งแต่ละกลุ่มดินมีลักษณะและคุณสมบัติ ดังนี้

กลุ่มดินที่ 17 เป็นกลุ่มดินที่มีเนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนทรายหรือดินร่วน ดินล่างเป็นดินร่วนเหนียวปนทรายหรือดินร่วนเหนียวมีสีน้ำตาลอ่อนถึงสีเทา พบจุดประพอกสีน้ำตาล สีเหลืองหรือสีแดงปะปน บางแห่งอาจพบศิลาแลงอ่อนหรือก้อนสารเคมีสะสมพวกเหล็กและแมงกานีสในดินชั้นล่าง เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดดินพวกตะกอนลำน้ำ พบบริเวณพื้นที่ราบเรียบหรือค่อนข้างราบเรียบเป็นดินลึกมาก ส่วนใหญ่ระบายน้ำค่อนข้างเร็ว ความเป็นกรดเป็นด่าง ประมาณ 4.5 – 5.5

กลุ่มดินที่ 18 เป็นกลุ่มดินที่มีเนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนทราย ส่วนดินล่างเป็นดินเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย มีสีเทาพบจุดประพอกสีน้ำตาล สีเหลืองหรือสีแดงปะปน เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดดินพวกตะกอนลำน้ำ พบบริเวณพื้นที่ราบเรียบหรือค่อนข้างราบเรียบ เป็นดินลึก ส่วนใหญ่ระบายน้ำเร็ว ความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ 6.0 – 7.5

กลุ่มดินที่ 25 เป็นกลุ่มดินที่มีเนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนทราย ส่วนดินล่างเป็นดินเหนียวหรือดินร่วนปนดินเหนียวที่มีกรวดและลูกรังปะปนเป็นปริมาณมาก มีน้ำตาลอ่อนถึงสีเทา และพบจุดประสีน้ำตาล สีเหลือง หรือสีแดงปะปน ได้ชั้นดินลูกรังอาจพบชั้นดินเหนียวที่มีศิลาแลงอ่อนปะปน เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดดินพวกตะกอนลำน้ำ พบบริเวณพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบ เป็นดินต้น ส่วนใหญ่มีการระบายน้ำค่อนข้างเร็ว ความเป็นกรดเป็นด่าง ประมาณ 4.5 – 5.5

กลุ่มดินที่ 35 เป็นกลุ่มดินที่มีเนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนทราย ส่วนดินล่างเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย มีสีน้ำตาล สีเหลืองหรือสีแดงปะปน เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดดินพวกตะกอนลำน้ำ หรือเกิดจากการสลายตัวของหินเนื้อหยาบ พบบริเวณพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบจนถึงพื้นที่ลาดเชิงเขา เป็นดินลึก มีการระบายน้ำดี ความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ 4.5 – 5.5

กลุ่มดินที่ 40 เป็นกลุ่มดินที่มีเนื้อดินเป็นพวกดินร่วนปนทราย สีดินเป็นสีน้ำตาลอ่อน สีเหลืองหรือสีแดง บางแห่งอาจพบจุดประสีในดินชั้นล่าง เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดดินพวกตะกอนลำน้ำ หรือเกิดจากการสลายตัวของหินเนื้อหยาบ พบบริเวณพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบจนถึงพื้นที่ลาดเชิงเขา เป็นดินลึก มีการระบายน้ำดี ความเป็นกรดเป็นด่าง ประมาณ 4.5 – 5.5

กลุ่มดินที่ 49 เป็นกลุ่มดินที่มีเนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนทราย ดินล่างเป็นดินเหนียวปนลูกรังหรือเศษหินทราย สีดินเป็นสีน้ำตาลหรือสีเหลือง ได้ลงไปเป็นดินเหนียวสีเทา มีจุดประสีน้ำตาล สีแดง และศิลาแลงอ่อนปะปนอยู่ด้วยเป็นจำนวนมาก อาจพบชั้นหินทรายหรือหินดินดานที่ปะผุพังสลายตัวในชั้นถัดไป พบบริเวณพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบ เป็นดินต้นถึงต้นมาก มีการระบายดีปานกลาง

กลุ่มดินที่ 62 เป็นกลุ่มดินที่ประกอบด้วยพื้นที่ภูเขาและเทือกเขาซึ่งมีความลาดชันมากกว่า 35 เปอร์เซ็นต์ ดินที่พบในบริเวณดังกล่าวมีทั้งดินลึกและดินต้น ลักษณะของดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติแตกต่างกันไปแล้วแต่ชนิดของหินต้นกำเนิดในบริเวณนั้น

1.4 ลักษณะของไม้และป่าไม้

พื้นที่ป่าไม้ที่สำคัญของเป็นพื้นที่ในเขตอุทยานแห่งชาติภูเก้า-ภูพานคำ มีพื้นที่ประมาณ 12,590 ไร่ คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ทั้งหมด 33.19 เปอร์เซ็นต์ เป็นป่าไม้เบญจพรรณ

2. ด้านการเมืองการปกครอง

2.1 เขตการปกครอง

เทศบาลตำบลบ้านค้อ ประกอบด้วยจำนวนหมู่บ้าน 10 หมู่บ้าน อยู่ในเขตเทศบาลตำบลบ้านค้อ ทั้งหมด ได้แก่

หมู่ที่ 1 บ้านค้อ	จำนวน 117 หลังคาเรือน
หมู่ที่ 2 บ้านโคกป่ากุง	จำนวน 181 หลังคาเรือน
หมู่ที่ 3 บ้านหนองงูเห่าล้อม	จำนวน 70 หลังคาเรือน

หมู่ที่ 4 บ้านกุดฉิม	จำนวน 100 หลังคาเรือน
หมู่ที่ 5 บ้านหนองพุ่ม	จำนวน 216 หลังคาเรือน
หมู่ที่ 6 บ้านท่าศิลา	จำนวน 126 หลังคาเรือน
หมู่ที่ 7 บ้านหนองนกเขียน	จำนวน 134 หลังคาเรือน
หมู่ที่ 8 บ้านกุดแห่	จำนวน 68 หลังคาเรือน
หมู่ที่ 9 บ้านโพธิ์ชัย	จำนวน 95 หลังคาเรือน
หมู่ที่ 10 บ้านศรีวิไล	จำนวน 131 หลังคาเรือน

2.2 การเลือกตั้ง

การเลือกตั้งผู้บริหารและสมาชิกสภาเทศบาล ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน (ฉบับที่ 12 พ.ศ.2546) สภาเทศบาลตำบล ประกอบด้วยสมาชิก 12 คน (ส.ท.) ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น มีจำนวน 10 หมู่บ้าน หากมีการเลือกตั้งในครั้งหน้า จะมีผู้บริหารท้องถิ่น (นายกเทศมนตรี) จำนวน 1 คน จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลตำบล เขตละ 6 คน 2 เขต รวมเป็น 12 คน

2.3 ประชากร

ข้อมูลเกี่ยวกับประชากร

ประชากรทั้งสิ้น จำนวน 5,253 คน แยกเป็นชาย 2,591 คน หญิง 2,662 คน มีความหนาแน่นเฉลี่ย 80.81 คนต่อตารางกิโลเมตร (ข้อมูล ณ เดือนกันยายน 2559)

หมู่ที่	หมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน	ประชากร		รวม (คน)
			ชาย (คน)	หญิง (คน)	
1	บ้านค้อ	117	240	265	505
2	บ้านโคกป่ากุง	181	339	345	684
3	บ้านหนองงูเหลือม	70	143	151	294
4	บ้านกุดฉิม	100	244	250	494
5	บ้านหนองพุ่ม	216	476	468	944
6	บ้านท่าศิลา	126	230	231	461
7	บ้านหนองนกเขียน	134	289	346	635
8	บ้านกุดแห่	68	154	150	304
9	บ้านโพธิ์ชัย	95	212	214	426
10	บ้านศรีวิไล	131	264	242	506
รวม		1,238	2,591	2,662	5,253

ช่วงอายุและจำนวนประชากร

แยกตามช่วงอายุ	หญิง	ชาย	หมายเหตุ
จำนวนประชากรเยาวชน	665	336	ต่ำกว่า 18 ปี
จำนวนประชากร	1,619	1,955	อายุ 18-60 ปี
จำนวนประชากรผู้สูงอายุ	378	300	อายุมากกว่า 60 ปี
รวม	2,662	2,591	ทั้งสิ้น 5,253 คน

3. สภาพสังคม

3.1 การศึกษา

โรงเรียนประถมศึกษา 5 แห่ง ได้แก่

1. โรงเรียนบ้านท่าศิลา	จำนวนนักเรียนประมาณ	48 คน
2. โรงเรียนบ้านหนองนกเขียน	จำนวนนักเรียนประมาณ	60 คน
3. โรงเรียนบ้านแห่	จำนวนนักเรียนประมาณ	4 คน
4. โรงเรียนบ้านกุดฉิม	จำนวนนักเรียนประมาณ	84 คน
5. โรงเรียนบ้านหนองทุ่ม	จำนวนนักเรียนประมาณ	58 คน

-โรงเรียนขยายโอกาส 1 แห่ง ได้แก่

1. โรงเรียนบ้านค้อ	จำนวนนักเรียนประมาณ	120 คน

-โรงเรียนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียน 5 แห่ง ได้แก่

1. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดสุวรรณมงคล	จำนวนนักเรียนประมาณ	31 คน
2. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโคกป่ากุง	จำนวนนักเรียนประมาณ	12 คน
3. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกุดฉิม-ศรีวิไล	จำนวนนักเรียนประมาณ	19 คน
4. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดนันทวิชัย	จำนวนนักเรียนประมาณ	24 คน
5. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่าศิลา	จำนวนนักเรียนประมาณ	4 คน

3.2 สาธารณสุข

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านค้อ 2 แห่ง

ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน 10 แห่ง

3.3 อาชญากรรม

เทศบาลไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น แต่มีเหตุการณ์ลักขโมยทรัพย์สินประชาชน ซึ่งเทศบาลก็ได้ดำเนินการป้องกันการเกิดเหตุดังกล่าวตามอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด คือการติดตั้งกล้องวงจรปิดในจุดที่เป็นที่สาธารณะ ติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบทางร่วมทางแยก รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน แต่ปัญหาที่พบเป็นประจำคือการทะเลาะวิวาทของกลุ่มวัยรุ่นโดยเฉพาะในสถานที่

จัดงานดนตรี งานมหรสพ เป็นปัญหาที่ชุมชนได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก การแก้ไขปัญหาคือการ
 แจ่งเตือนให้ผู้ปกครองดูแลบุตรหลานของตน ประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงผลกระทบ ผลเสียหาย และ
 โทษที่ได้รับจากการเกิดเหตุทะเลาะวิวาท การขอความร่วมมือไปยังผู้นำ การขอคำสั่งจาก ตำรวจ ผู้นำ
 อปพร. เพื่อระงับเหตุไม่ให้เกิดความรุนแรง แต่จะไม่ให้เกิดขึ้นเลยยังเป็นปัญหาที่ปัจจุบันไม่สามารถที่
 จะแก้ไขได้ ทั้งที่มีการร่วมมือกันหลายฝ่าย เป็นเรื่องที่ทางเทศบาลจะต้องหาวิธีที่จะแก้ไขปัญหให้กับ
 ประชาชนต่อไปตามอำนาจหน้าที่ที่สามารถดำเนินการได้

3.4 ยาเสพติด

เทศบาลตำบลบ้านค้อ เล็งเห็นความสำคัญของปัญหา ยาเสพติดโดยเฉพาะปัญหา
 ยาเสพติดที่อาจจะเกิดกับกลุ่มเสี่ยง เช่น เด็กและเยาวชน ดังนั้นจึงได้จัดโครงการหลายโครงการที่เป็น
 การป้องกันปัญหา ยาเสพติดตลอดจนรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับภัยของยา
 เสพติดให้แก่เด็กและเยาวชน

3.5 การสังคมสงเคราะห์

เทศบาลได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

1. ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
2. รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
3. ประสานการทำบัตรผู้พิการ

4. ระบบบริการพื้นฐาน

4.1 การคมนาคมขนส่ง

มีถนนลาดยางแอสฟัลท์ ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก และถนนลูกรัง

หมู่ที่	จำนวนสาย ทางรวม (สาย)	ถนนลาดยาง แอสฟัลท์ (สาย)	ถนนคอนกรีต เสริมเหล็ก (สาย)	ถนนลูกรัง (สาย)	ทางล้าลอง (สาย)
1	7	2	4	1	-
2	16	2	9	5	-
3	7	-	5	2	-
4	13	4	8	1	-
5	17	5	4	8	-
6	6	-	6	-	-
7	11	1	5	5	-
8	6	1	5	-	-
9	12	2	8	2	-

10	10	1	8	1	-
รวม	105	18	62	25	-
ถนนเชื่อมระหว่างตำบล		2	-	-	-
ถนนในการรับผิดชอบของ หน่วยงานอื่น		-	-	-	-

ถนนสายสำคัญ 2 สาย คือ

1. ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 2146 หนองบัวลำภู – เชื้อนอุบลรัตน์ เป็นถนนที่เชื่อมต่อระหว่างอำเภออุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น กับ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู
2. ทางหลวงชนบท หมายเลข นก 4013 เป็นถนนที่เชื่อมต่อระหว่างบ้านโคกป่ากุง ตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง กับ บ้านหัวขัว ตำบลกุดตุ้ม อำเภอโนนสัง

รถยนต์โดยสารประจำทาง มี 3 สาย คือ

- สายที่ 1 สายโนนสัง – กรุงเทพมหานคร วิ่งจากเทศบาลตำบลโนนสัง สิ้นสุดระยะทางที่กรุงเทพมหานคร โดยบริษัทขนส่ง 999
- สายที่ 2 สายหนองบัวลำภู – ขอนแก่น วิ่งจากหนองบัวลำภู สิ้นสุดระยะทางที่จังหวัดขอนแก่น โดยวิ่งผ่านอำเภอโนนสัง
- สายที่ 3 สายโนนสัง – ระยอง วิ่งจากโนนสัง สิ้นสุดระยะทางที่จังหวัดระยอง โดยบริษัท 407 พัฒนา

4.2 การไฟฟ้า

มีระบบไฟฟ้าครบทุกหมู่บ้าน จำนวน 1,238 ครัวเรือน

4.3 การประปา

1. ระบบประปาจากการประปาส่วนภูมิภาคจำนวน 3 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1,2 และหมู่ที่ 9 และจะขยายให้ครบทุกหมู่บ้านในอนาคต
2. ระบบประปาหมู่บ้านซึ่งใช้น้ำจากสระน้ำภายในหมู่บ้าน จำนวน 7 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ 3,4,5,6,7,8 และหมู่ 10

4.4 โทรศัพท์

- ปัจจุบันทุกหมู่บ้าน ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ที่เป็นส่วนใหญ่
- โทรศัพท์สาธารณะ จำนวน - แห่ง
- ระบบเสียงตามสายอัตโนมัติ จำนวน 10 จุด

4.5 ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

ที่ทำการไปรษณีย์ที่ใกล้ที่สุด ได้แก่ ไปรษณีย์อำเภอโนนสัง ตั้งอยู่ที่ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ห่างจากตำบลบ้านค้อ ประมาณ 7 กิโลเมตร

5. ระบบเศรษฐกิจ

5.1 การเกษตร

ประชากรส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 90 ประกอบอาชีพทำการเกษตรกรรม ได้แก่ ทำนา ไร่ อ้อย มันสำปะหลัง ข้าวโพด ถั่วเหลือง ผลไม้ ประมงน้ำจืด เลี้ยงสัตว์ จักสาน และทอผ้าไหม

การผลิตพืช

1) **ทำนาปลูกข้าว** ร้อยละ 90 ของพื้นที่ทำการเกษตร แต่ก่อนเกษตรกรจะใช้พันธุ์ข้าวพื้นเมือง ในการปลูก และเมื่อทางราชการส่งเสริมการปลูกข้าวพันธุ์ดีเรียกว่าพันธุ์ส่งเสริม พันธุ์ข้าวเจ้า ได้แก่ พันธุ์ข้าวหอมมะลิ, กข.15 โดยเฉพาะพันธุ์ข้าวหอมมะลิเป็นที่ต้องการของตลาด พันธุ์ข้าวเหนียว ได้แก่ พันธุ์ กข.6 ในการปลูกข้าวนาปี ซึ่งตำบลบ้านค้อมีศูนย์ส่งเสริมและผลิตพันธุ์ข้าวชุมชน (ข้าวเหนียว กข.6) สามารถผลิตพันธุ์ข้าวพันธุ์ดีกระจายแก่เกษตรกรรายอื่นในตำบลได้ปีละ 1,000 ไร่ มีขบวนการโรงเรียนเกษตรกรข้าวเกษตรกรในกลุ่มให้มีความรู้อย่างแท้จริงและกระจายความรู้แก่เกษตรกรรายอื่นๆต่อไป แต่ปัญหาในการปลูกข้าวนาปีมีอยู่บ้าง คือ ฝนแล้งหรือฝนทิ้งช่วง และปัญหาราคาตกต่ำ ส่วนในการปลูกข้าวนาปรัง จะใช้พันธุ์ข้าวชัยนาท 1, กข.10 โดยเฉพาะพันธุ์ชัยนาท1 จะมีปัญหาไม่ต้านทานต่อโรค/แมลง และเมื่อนำไปหุงเมล็ดข้าวความแข็งไม่นุ่มเหมือนข้าวหอมมะลิ, ปัญหาข้าวมีความชื้นสูงเนื่องจากในการเก็บเกี่ยวจะมีฝนตกเกษตรกรเก็บเกี่ยวแล้วจะรีบขายทำให้พ่อค้าในราคาต่ำ

พื้นที่ปลูกข้าวเหนียวประมาณ 11,200 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 73.5 ของพื้นที่ปลูกข้าวทั้งตำบล ผลผลิตเฉลี่ย 420 กก./ไร่ ผลผลิตรวม 4,700 ตัน

พื้นที่ปลูกข้าวเจ้าประมาณ 4,024 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 26.5 ของพื้นที่ปลูกข้าวทั้งตำบล ผลผลิตเฉลี่ย 408 กก./ไร่ ผลผลิตรวม 1,600 ตัน

พื้นที่ปลูกข้าวนาปรังประมาณ 675 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 490 กก./ไร่ ผลผลิตรวม 330 ตัน

2) **ทำสวนปลูกผัก** ร้อยละ 5 ของพื้นที่ทำการเกษตร ไม่มีเกษตรกรที่ปลูกผักเป็นการค้าอย่างเดียว มีแต่เกษตรกรทำนาปลูกข้าวและปลูกผักควบคู่กันเพื่อจำหน่ายตลาดในอำเภอและอำเภอใกล้เคียงได้แก่ แดงร้าน, หอมแบ่ง, ข้าวโพดรับประทานฝักสด และพืชผักกินใบต่างๆ และทางราชการได้ส่งเสริมการรวมกลุ่มปลูกผักปลอดสารพิษขึ้น แต่ก็มีปัญหาด้านการตลาดและราคา

3) ไม้ผลไม้ยืนต้น ร้อยละ 8 ของพื้นที่การเกษตร แต่ลักษณะการปลูกไม้ผลเป็นการแบบไร่สวนผสมตามไร่ปลาย มีรายที่ปลูกเป็นแปลงอยู่เพียงเล็กน้อยส่วนไม้ยืนต้น ได้แก่ ยูคาลิปตัส มีพื้นที่ประมาณ 215 ไร่ เพื่อส่งโรงงานกระดาษในเขตอำเภออุบลรัตน์

5.2 การประมง

ด้านการประมงนั้น ยังไม่มีเกษตรกรเลี้ยงปลาเพื่อจำหน่ายมีแต่เพียงเพื่อบริโภคในครัวเรือนเท่านั้น เนื่องจากตำบลบ้านค้อมีพื้นที่ติดเขื่อนอุบลรัตน์เกษตรกรทำการประมงโดยการจับปลาตามธรรมชาติในเขื่อนมาจำหน่าย และเป็นที่ต้องการของตลาดและราคาสูงกว่าปลาที่เลี้ยงเอง และมีกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรทำการแปรรูปปลาเพื่อจำหน่ายซึ่งเป็นสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เป็นที่ต้องการของตลาดเป็นอย่างดี สามารถจำหน่ายได้ดี แต่เนื่องจากเกษตรกรยังขาดความรู้อย่างแท้จริงและขาดเงินทุน

แต่ปัจจุบันปลาในเขื่อนเริ่มหายากหรือจับได้เป็นบางช่วงเท่านั้น ทำให้ปลาในตลาดอำเภอโนนสัง ยังขาดแคลนอยู่ และมีการนำปลาเลี้ยงในกระชังจากที่อื่นมาจำหน่าย ดังนั้น สู่ทางในการเลี้ยงปลาเพื่อจำหน่าย ยังเป็นอาชีพที่น่าสนใจต่อไป

5.3 การปศุสัตว์

ตำบลบ้านค้อเป็นตำบลที่เหมาะสมในการเลี้ยงสัตว์เนื่องจากมีพื้นที่ทุ่งหญ้าตามธรรมชาติอยู่มากและตลอดปี ในช่วงฤดูฝนมีพื้นที่หญ้าตามภูเขา และส่วนในฤดูแล้งจะมีพื้นที่บริเวณอ่างเก็บน้ำเขื่อนอุบลรัตน์ ซึ่งมีเกษตรกรเลี้ยงโคเนื้อประมาณ 190 ราย และเลี้ยงกระบือประมาณ 120 ราย ส่วนการเลี้ยงสัตว์ปีกมีการเลี้ยงเกือบทุกครัวเรือนเป็นการเลี้ยงเพื่อบริโภคและจำหน่ายบ้าง

โคเนื้อ เป็นสัตว์เศรษฐกิจที่น่าสนใจ สามารถทำรายได้ให้เกษตรกรได้ดี ซึ่งแต่ก่อนจะเลี้ยงโคพื้นเมืองทำให้ได้ราคาต่ำ ควรมีการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อพันธุ์ดีที่ตลาดต้องการ และพื้นที่มีความเหมาะสมในการจัดทำแปลงหญ้าอาหารสัตว์ ต้องมีการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตอย่างถูกวิธี

5.4 การบริการ

หน่วยธุรกิจในเขตเทศบาลตำบลบ้านค้อ ได้แก่

- สถานีบริการน้ำมัน	2 แห่ง
- ปั๊มหลอดแก้วมือหมุน	4 แห่ง
- ตู้น้ำมันหยอดเหรียญ	9 แห่ง
- ตลาดสด	1 แห่ง
- โรงสี	4 แห่ง
- โรงแรม/รีสอร์ท	2 แห่ง
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	2 แห่ง
- ที่ทำการตำรวจชุมชน	1 แห่ง

ร้านบริการทำผม เสริมสวย

3 แห่ง

5.5 การท่องเที่ยว

อุทยานแห่งชาติภูเก้าภูพานคำ ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ 6 บ้านท่าศิลา ตำบลบ้านค้อ อำเภอนोनั้ง จังหวัดหนองบัวลำภู

สถานที่ที่ตั้งติดกับอ่างเก็บน้ำเขื่อนอุบลรัตน์ สามารถมองเห็นทิวทัศน์ที่สวยงามของภูเก้า - ภูพานคำ น้ำเขื่อนอุบลรัตน์ เรือท่องเที่ยว ซึ่งเป็นจุดเด่น ที่สามารถปรับปรุงเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ได้ สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยว ชมทัศนียภาพที่สวยงาม เพิ่มรายได้ให้กับคนในชุมชนได้

5.6 อุตสาหกรรม

ตำบลบ้านค้อ ไม่มีอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ในพื้นที่ มีเพียงอุตสาหกรรมขนาดเล็ก เช่น โรงน้ำแข็ง และอุตสาหกรรมในครัวเรือน เช่น โรงสีข้าว

5.7 การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

การพาณิชย์

- สถานีบริการน้ำมัน 2 แห่ง
- บัมปลอดแก้วมือหมุน 4 แห่ง
- ตู้จำหน่ายหยอดเหรียญ 9 แห่ง
- ตลาดสด 1 แห่ง
- โรงแรม/รีสอร์ท 1 แห่ง

กลุ่มอาชีพ

- กลุ่มสินค้าจักสาน 2 กลุ่ม
- กลุ่มผลิตภัณฑ์จากปลา 1 กลุ่ม
- กลุ่มไยบวบ 1 กลุ่ม
- กลุ่มดอกไม้ประดิษฐ์ 1 กลุ่ม
- กลุ่มปุ๋ยชีวภาพ 2 กลุ่ม
- กลุ่มสานตะกร้าเอนกประสงค์ 1 กลุ่ม
- กลุ่มกระเป๋าทอเสื่อกก 1 กลุ่ม
- กลุ่มหมวกคาวบอย 1 กลุ่ม
- กลุ่มเกษตรกรเลี้ยงโคตำบลบ้านค้อ 1 กลุ่ม
- กลุ่มเพาะเห็ดฟาง 1 กลุ่ม

5.8 แรงงาน

เนื่องจากในเขตพื้นที่ตำบลบ้านค้อไม่มีโรงงานอุตสาหกรรม ดังนั้นแรงงานในวัยทำงานส่วนใหญ่จึงออกไปหางานทำในโรงงานอุตสาหกรรมต่างจังหวัด หรือไปเป็นแรงงานที่

ต่างประเทศ ปัญหาแรงงานย้ายถิ่นนี้ เทศบาลตำบลบ้านค้อได้เล็งเห็นความสำคัญและหาวิธีทางแก้ปัญหา โดยการให้ความรู้ พัฒนา สนับสนุนและส่งเสริมการประกอบอาชีพ กลุ่มอาชีพ เพื่อสร้างงานให้เกิดขึ้นภายในตำบล เพื่อให้แรงงานท้องถิ่นที่ไปทำงานยังต่างจังหวัดหรือต่างประเทศเหล่านั้น ค้นถิ่น กลับมาทำงานและพัฒนาบ้านเกิดต่อไป

6. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

6.1 ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน

มีจำนวน 10 หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่	หมู่บ้าน	ประชากร		รวม
		ชาย (คน)	หญิง (คน)	
1	บ้านค้อ	245	236	481
2	บ้านโคกป่ากุง	338	375	713
3	บ้านหนองสูงเหลี่ยม	141	138	279
4	บ้านกุดฉิม	200	219	419
5	บ้านหนองทุ่ม	470	484	954
6	บ้านท่าศิลา	239	236	475
7	บ้านหนองนกเขียน	342	288	630
8	บ้านกุดแห่	169	163	332
9	บ้านโพธิ์ชัย	193	209	402
10	บ้านศรีวิไล	242	268	510
รวม		2,579	2,616	5,195

6.2 ข้อมูลด้านการเกษตร

การประกอบอาชีพการเกษตร ของตำบลบ้านค้อ เกษตรกรส่วนใหญ่มีความรู้ ความชำนาญและประสบการณ์ในการทำนาปลูกข้าว ซึ่งมีการทำนาปีและบางส่วนปลูกข้าวนาปรัง และอาชีพเลี้ยงสัตว์ ได้แก่ โค กระบือ ฯลฯ เกษตรกรส่วนใหญ่ทำนาข้าวและเลี้ยงสัตว์ด้วย และมีบางส่วนเลี้ยงสัตว์อย่างเดียว ส่วนการปลูกไม้ผลไม้ยืนต้นมีในปริมาณน้อยจะปลูกในรูปไร่นาสวนผสมมากกว่า นอกจากนี้ยังมีเกษตรกรประกอบอาชีพจับปลาในเขื่อนอุบลรัตน์เพื่อจำหน่ายผสมกับการทำ การเกษตรอย่างอื่น และมีบางรายมีอาชีพจับปลาขายอย่างเดียว

เทคโนโลยีการผลิต

- การใช้ปุ๋ย เกษตรกรมีการใช้ปุ๋ยเคมีในปริมาณที่สูงมากประมาณ 30 - 50 ก.ก./ไร่ และใช้อย่างไม่ถูกต้อง ทำให้เป็นอันตรายต่อผู้ผลิต ผู้บริโภค และสิ่งแวดล้อม แต่ปัจจุบันการรณรงค์

การทำการเกษตรแบบอินทรีย์ไม่ว่าจะเป็นนโยบายระดับชาติ หรือนโยบายของจังหวัด ซึ่งในเขตตำบลบ้านค้อมีการเกิดกลุ่มเกษตรอินทรีย์ขึ้นมากมาย เกษตรกรเริ่มหันมาสนใจในการทำการเกษตรที่ปลอดภัยมากยิ่งขึ้นแต่อย่างไรก็ตาม ยังมีเกษตรกรจำนวนมากที่มีความคิดไม่เห็นด้วยจำเป็นต้องมีการประชาสัมพันธ์/ถ่ายทอดความรู้ให้เกษตรกรเข้าใจอย่างจริงจัง

- การไถนา แต่ก่อนใช้ควายไถ แต่ปัจจุบันนี้เกษตรกรใช้รถไถเดิมตาม ตำบลบ้านค้อมีรถไถเดินตามเป็นของตนเอง จำนวน 361 คัน และเกษตรกรรายอื่นที่ไม่มีรถไถเดินตามจะจ้างรถไถจำนวน 462 ราย โดยจ้างครั้งละประมาณ 250-550 บาท/ไร่ ทำให้ต้นทุนการผลิตสูง และดินที่ได้รับมูลสัตว์เพื่อปรับปรุงบำรุงดินก็หายไปด้วย ทำให้ต้องการปุ๋ยบำรุงในปริมาณที่สูงขึ้นจากเดิม

6.3 ข้อมูลด้านแหล่งน้ำการเกษตร

ตำบลบ้านค้อขาดแคลนแหล่งน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่และขนาดกลาง เนื่องจากมีสภาพพื้นที่เป็นที่ราบสูง มีแหล่งน้ำในพื้นที่ ดังนี้

อ่างเก็บน้ำเขื่อนอุบลรัตน์ โดยมีสถานีสูบน้ำด้วยพลังงานไฟฟ้า 1 สถานี การใช้ประโยชน์ สำหรับปลูกข้าวนาปี นาปรัง พืชผัก และพืชฤดูแล้ง ตลอดจนเป็นแหล่งเลี้ยงสัตว์ที่สำคัญ โดยเฉพาะ โค- กระบือ และเป็นแหล่งสร้างรายได้ของชุมชนที่อยู่อาศัยบริเวณเขื่อนฯ โดยการจับสัตว์น้ำในเขื่อนเพื่อจำหน่ายและแปรรูปจำหน่าย มีจำนวนครัวเรือนประมาณ 112 ครัวเรือน มีรายได้เฉลี่ยประมาณ 10,000- 30,000 บาท/ปี

ลำห้วยโสม มีต้นกำเนิดจากภูเก้า ไหลผ่านตำบลบ้านถิ่น ตำบลกุดตุ้ม ตำบลบ้านค้อ ลงสู่เขื่อนอุบลรัตน์ การใช้ประโยชน์ ปลูกข้าวนาปี ปลูกพืชผัก เลี้ยงสัตว์ เป็นแหล่งน้ำขนาดเล็ก ห้วยต้นน้ำไม่ขังตลอดทั้งปี ก่อให้เกิดภัยแล้งซ้ำซากเป็นประจำทุกปี มีความยาวประมาณ 21 กิโลเมตร

ลำห้วยโสกรัง หมู่ 7 และ หมู่ 8 เป็นแหล่งน้ำขนาดเล็ก ห้วยต้นน้ำไม่ขังตลอดทั้งปี ก่อให้เกิดภัยแล้งซ้ำซากเป็นประจำทุกปี

ลำห้วยค้อ มีต้นกำเนิดจากภูพานคำ ไหลผ่านบ้านค้อ บ้านหนองงูเหลือม บ้านโพธิ์ชัย ลงสู่เขื่อนอุบลรัตน์ การใช้ประโยชน์ ปลูกข้าวนาปี ปลูกพืชผัก เลี้ยงสัตว์ ตลอดจนใช้อุปโภคบริโภค

ลำห้วยตูม ต่อจากโสกรัง หมู่ 7 และ หมู่ 8 เป็นแหล่งน้ำขนาดเล็ก ห้วยต้นน้ำไม่ขังตลอดทั้งปี ก่อให้เกิดภัยแล้งซ้ำซากเป็นประจำทุกปี

ลำห้วยพรานโหด กั้นระหว่างเขตตำบลบ้านค้อกับตำบลปางอู่ คลองชลประทานขนาดเล็ก จ่ายน้ำจากอ่างเก็บน้ำเขื่อนอุบลรัตน์ซึ่งอยู่ทางทิศใต้ของตำบลบ้านค้อ

หนองน้ำหรือสระสาธารณะ จำนวน 24 สระ ใช้ประโยชน์ในการอุปโภคบริโภคในชุมชน และปลูกพืชผัก

สถานีสูบน้ำ หมู่ที่ 5 และ หมู่ 6

บ่อบาดาลสาธารณะที่ใช้งานได้ จำนวน 25 บ่อ

บ่อบาดาลส่วนบุคคลที่ใช้งานได้ จำนวน 12 บ่อ

6.4 ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

- ประปาหมู่บ้าน (ของเทศบาลตำบลบ้านค้อ) มีทุกหมู่บ้าน
- ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค) มี 4 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1,2,3,9
- บ่อบาดาล 25 บ่อ (สาธารณะ) 12 บ่อ (ส่วนบุคคล)

7. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

7.1 การนับถือศาสนา

- ประชาชนส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ โดยมีข้อมูลศาสนสถาน ดังนี้

1. วัด จำนวน 7 แห่ง ได้แก่ วัดสุวรรณมงคล(หมู่ที่ 1) วัดศรีวังษ์ราษฎร์บำรุง(หมู่ที่ 3) วัดบัวระพา(หมู่ที่ 4) วัดนันทวิชัย(หมู่ที่ 5) วัดทวินคม(หมู่ที่ 6) วัดโนนสมบุรณ์(หมู่ที่ 7) วัดชบาวัน(หมู่ที่ 10)

2. สำนักสงฆ์ จำนวน 3 แห่ง ได้แก่ วัดเทพสถิตพานทอง(หมู่ที่ 2) วัดป่าบ้านกุดแห่(หมู่ที่ 8) วัดป่าพิบูลย์โพธิ์ชัย(หมู่ที่ 9)

7.2 ประเพณีและงานประจำปี

ประเพณีท้องถิ่นที่สำคัญ ได้แก่

1. ประเพณีขึ้นปีใหม่	เดือน มกราคม
2. ประเพณีบุญข้าวจี	เดือน กุมภาพันธ์
3. ประเพณีบุญมหาชาติ	เดือน มีนาคม
4. ประเพณีสงกรานต์	เดือน เมษายน
5. ประเพณีบุญบั้งไฟ	เดือน พฤษภาคม – มิถุนายน
6. ประเพณีบุญเข้าพรรษา	เดือน กรกฎาคม
7. ประเพณีบุญข้าวประดับดิน	เดือน สิงหาคม
8. ประเพณีบุญข้าวสาก	เดือน กันยายน
9. ประเพณีบุญออกพรรษา	เดือน ตุลาคม
10. ประเพณีบุญกฐิน, ลอยกระทง	เดือน พฤศจิกายน

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาล้าน

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านค้อได้อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ วิธีการจับปลาธรรมชาติ วิธีการทำเครื่องจักรกลใช้สำหรับในครัวเรือ วิธีการเลี้ยงไหม และการทอผ้าไหม วิธีการทอเสื้อจากต้นกก วิธีการรักษาผู้ป่วยแบบพื้นบ้าน วิธีการแกะสลัก ดนตรีพื้นบ้าน

ภาษาถิ่น คือ ภาษาอีสาน

7.3 สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกที่โดดเด่น คือ กลุ่มอาชีพผลิตภัณฑ์จากปลา หมู่ที่ 6 ผลิตปลาสาม ปลาแห้งออกจำหน่ายทั้งในตำบลบ้านค้อและบริเวณถนนมิตรภาพ (ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 2) พร้อมพัฒนาต่อยอดในรูปแบบต่างๆ

8. ทรัพยากรธรรมชาติ

8.1 น้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติ

ลำห้วย 4 สาย ได้แก่

- ลำห้วยโสม มีต้นกำเนิดจากภูเก้า ไหลผ่านตำบลบ้านถิ่น ตำบลกุดตุ้ม ตำบลบ้านค้อ ลงสู่เขื่อนอุบลรัตน์ การใช้ประโยชน์ ปลูกข้าวนาปี ปลูกพืชผัก เลี้ยงสัตว์ เป็นแหล่งน้ำขนาดเล็ก ห้วยต้น น้ำไม่ขังตลอดทั้งปี ก่อให้เกิดภัยแล้งซ้ำซากเป็นประจำทุกปี มีความยาวประมาณ 21 กิโลเมตร

- ลำห้วยโสกรัง หมู่ 7 และ หมู่ 8 เป็นแหล่งน้ำขนาดเล็ก ห้วยต้น น้ำไม่ขังตลอดทั้งปี ก่อให้เกิดภัยแล้งซ้ำซากเป็นประจำทุกปี

- ลำห้วยค้อ มีต้นกำเนิดจากภูพานคำ ไหลผ่านบ้านค้อ บ้านหนองงูเห่า บ้านโพธิ์ชัย ลงสู่เขื่อนอุบลรัตน์ การใช้ประโยชน์ ปลูกข้าวนาปี ปลูกพืชผัก เลี้ยงสัตว์ ตลอดจนถึงอุปโภค บริโภค

- ลำห้วยตุม ต่อจากโสกรัง หมู่ 7 และ หมู่ 8 เป็นแหล่งน้ำขนาดเล็ก ห้วยต้น น้ำไม่ขังตลอดทั้งปี ก่อให้เกิดภัยแล้งซ้ำซากเป็นประจำทุกปี

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

บ่อน้ำต้น	ทุกหมู่บ้าน
ระบบประปาหมู่บ้าน	10 แห่ง
คลองชลประทาน (คอนกรีต)	4 สาย

8.2 ป่าไม้

พื้นที่ป่าไม้ที่สำคัญของเป็นพื้นที่ในเขตอุทยานแห่งชาติภูเก้า-ภูพานคำ มีพื้นที่ประมาณ 12,590 ไร่ คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ทั้งหมด 33.19 เปอร์เซ็นต์ เป็นป่าไม้เบญจพรรณ

8.3 ภูเขา

- ภูพานคำ เป็นส่วนหนึ่งของเทือกเขาภูพาน ตอนบนมีทัศนียภาพที่สวยงามของทะเลสาบเหนือเขื่อนอุบลรัตน์ เรียงตัวตามแนวทิศตะวันออกเฉียงเหนือ - ตะวันตกเฉียงใต้ บริเวณทิศตะวันตกเฉียงใต้ของเทือกเขาเป็นแอ่งที่ราบต่ำลุ่มน้ำพอง ซึ่งเป็นหุบเขาขนาดใหญ่ เมื่อมีการสร้าง

เขื่อนอุบลรัตน์ พื้นที่ดังกล่าวนี้กลายเป็นทะเลสาบ ซึ่งเป็นพื้นที่อุทยานแห่งชาติ มีเนื้อที่ประมาณครึ่งหนึ่งของส่วนภูพานคำ สภาพป่าเป็นป่าเต็งรังและป่าเบญจพรรณซึ่งขึ้นอยู่ในพื้นดินปนหิน นักท่องเที่ยวมักจะพักผ่อนโดยเตนท์ หรือที่บ้านพักของอุทยานฯ หรือที่ศาลาพักผ่อนของกรมประชาสัมพันธ์ บริเวณทะเลสาบเขื่อนอุบลรัตน์ ภูพานคำนี้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ปลาและเป็นแหล่งตกปลาที่มีชื่อเสียงของจังหวัดด้วย

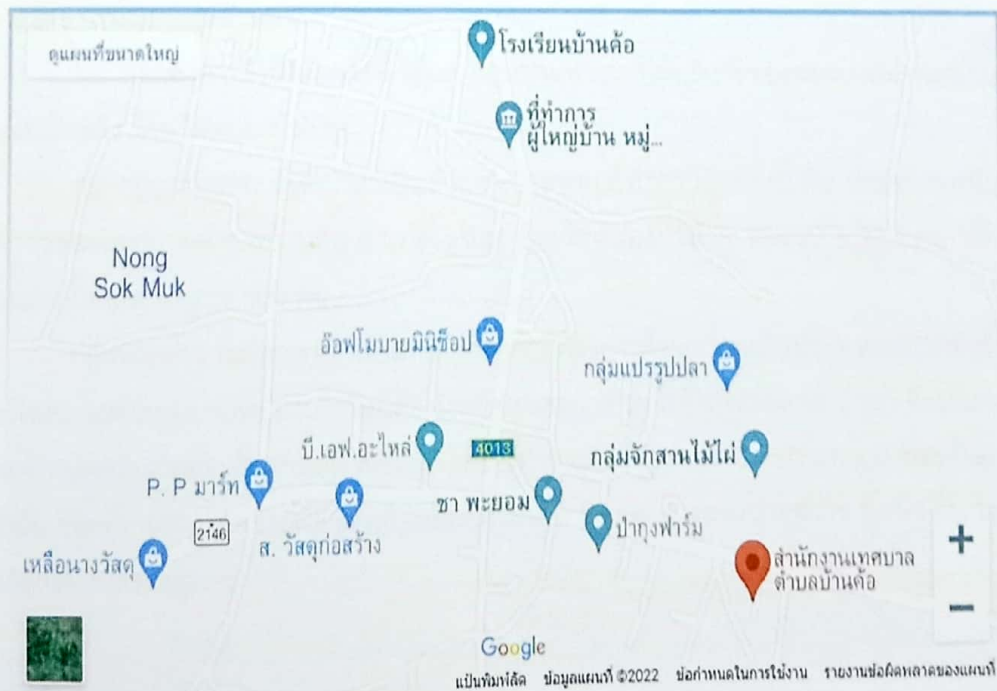
8.4 คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ด้วยเทศบาลตำบลบ้านค้อ มีเทือกเขาสูงเป็นแนวยาวอยู่ด้านทิศตะวันออกของตำบล เรียกว่า “ภูพานคำ” ซึ่งเป็นเขตอุทยานแห่งชาติภูเก้า - ภูพานคำ ลาดต่ำลงมาทางทิศตะวันตกจนถึงลำห้วยโสมเป็นเขตแบ่งตำบล และทิศใต้เป็นที่ราบลุ่มเขื่อนอุบลรัตน์ มีปริมาณน้ำขึ้นลงตามฤดูกาล ในฤดูแล้งสามารถปลูกพืชฤดูแล้งในพื้นที่เขื่อนได้ ประกอบกับในพื้นที่เขตการปกครองไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมจึงทำให้ทรัพยากรธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็น ดิน น้ำ ต้นไม้ อากาศ สะอาดปราศจากมลพิษไม่ว่าจะเป็นทางอากาศ หรือทางเสียง ทำให้ตำบลบ้านค้อเป็นเมืองที่น่าอยู่สมดังวิสัยทัศน์ที่ว่า “ดินแดนแห่งความสุข”

ข้อมูลการติดต่อหน่วยงาน

สำนักงานเทศบาลตำบลบ้านค้อ เลขที่ 150 ม.2 ต.บ้านค้อ อ.โนนสัง จ.หนองบัวลำภู
39140 โทร.042-315793 แฟกซ์. 042-315793 email: contact@ban-khor.go.th

แผนที่หน่วยงาน

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษากลุ่มประชากรศาสตร์ของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการของเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ได้แก่ เพศ (Nominal) อายุ (Ordinal) การศึกษา (Ordinal) อาชีพ (Nominal) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (Ordinal) 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการของเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู 4 ด้าน ได้แก่ ด้านขั้นตอนการให้บริการ ด้านช่องทางการให้บริการ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการศึกษาที่ได้จะเป็นแนวทางในการเสนอแนะเชิงนโยบายและเชิงปฏิบัติการปฏิบัติงานแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงบรรยาย คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ใช้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ที่ใช้วิจัยครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มประชาชนที่ใช้บริการของเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่เลือกมาเป็นตัวแทนประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่ใช้บริการของเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู จำนวน 5,253 คน ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 400 คน

กลุ่มตัวอย่าง ที่เลือกมาเป็นตัวแทนประชากรที่ต้องการศึกษา โดยเป็นประชาชนที่ใช้บริการของเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ในปีงบประมาณ 2565 ซึ่งได้มาจากการกำหนดกลุ่มตัวอย่างในการสำรวจข้อมูล โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 และความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ที่ ร้อยละ 5 ขนาดประชากร 5,253 คน ขนาดตัวอย่างจำนวน 400 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามสร้างขึ้นตามแนววัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้โดยจะเป็นคำถามปลายปิด และเป็นคำถามแบบมาตราประเมินค่า โดยแบบสอบถาม แบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นคำถามปลายปิด มีทั้งหมด 5 ข้อ ลักษณะเป็นตรวจสอบรายการ (Checklist) ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการในการรับบริการจากเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ประกอบด้วยคำถามทั้งหมด 21 ข้อ จำแนกตามระดับความพึงพอใจแบ่งออกเป็น 5 ระดับ โดยสร้างแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งคำถามครอบคลุมในเนื้อหาความพึงพอใจต่องานบริการ 4 ด้าน คือ

1. ด้านขั้นตอนการให้บริการ
2. ด้านช่องทางการให้บริการ
3. ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

โดยในการวัดระดับความพึงพอใจเป็นแบบสอบถามมาตราประมาณค่า (Ratings Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยกำหนดน้ำหนักคะแนนออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ซึ่งได้กำหนดค่าของระดับความคิดเห็น ดังนี้

5 คะแนน	หมายถึง มีความพึงพอใจต่องานบริการระดับมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง มีความพึงพอใจต่องานบริการระดับมาก
3 คะแนน	หมายถึง มีความพึงพอใจต่องานบริการระดับปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง มีความพึงพอใจต่องานบริการระดับน้อย
1 คะแนน	หมายถึง มีความพึงพอใจต่องานบริการระดับน้อยที่สุด

สำหรับเกณฑ์ในการประเมินค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่ได้นำมาแปลความหมายตามเกณฑ์ของเบสต์และ คาค์น (Best & Kahn, 1993) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
4.51 - 5.00	มีความพึงพอใจต่องานบริการระดับมากที่สุด
3.51 - 4.50	มีความพึงพอใจต่องานบริการระดับมาก
2.51 - 3.50	มีความพึงพอใจต่องานบริการระดับปานกลาง
1.51 - 2.50	มีความพึงพอใจต่องานบริการระดับน้อย
1.00 - 1.50	มีความพึงพอใจต่องานบริการระดับน้อยที่สุด

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บข้อมูลจากแบบสอบถามที่ใช้การสำรวจโดยมีคณะทำงานสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มอย่างที่มาใช้บริการ มีดังนี้

1. แจกแบบสอบถามและชี้แจงพร้อมอธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามอย่างถูกต้องให้ผู้ตอบแบบสอบถามทราบ รวมถึงชี้แจงให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้
2. เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามด้วยตนเองทั้งหมด
3. นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้องและนับจำนวนให้เท่ากับจำนวนกลุ่มตัวอย่าง กรณีแบบสอบถามไม่ครบถ้วนหรือไม่สมบูรณ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการแจกแบบสอบถามใหม่อีกครั้ง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วน
4. นำแบบสอบถามที่ได้ไปวิเคราะห์และประมวลผลตามวิธีการทางสถิติ

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้การวิจัย

การประเมินในครั้งนี้จะทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจและสำหรับสถิติใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งทำตามข้อมูลดังนี้

ตอบที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน หาค่าความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการของเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ต่อการให้บริการทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านขั้นตอนการให้บริการ 2) ด้านช่องทางการให้บริการ 3) ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ และ 4) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ใช้การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคำตอบแต่ละข้อและแต่ละด้าน แล้วแปรผลตามเกณฑ์ของเบสต์ และคานัน (Best & Kahn, 1993) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจต่องานบริการระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจต่องานบริการระดับมาก

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจต่องานบริการระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจต่องานบริการระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจต่องานบริการระดับน้อยที่สุด

นำค่าเฉลี่ยมาปรับให้เป็นร้อยละโดยการคูณ 20 ได้ร้อยละออกมาแล้วนำไปเทียบหาค่าคะแนนตามเกณฑ์ ดังนี้

ระดับความพึงพอใจ มากกว่าร้อยละ	95 ขึ้นไป	ระดับคะแนน 10
ระดับความพึงพอใจ ไม่เกินร้อยละ	95	ระดับคะแนน 9
ระดับความพึงพอใจ ไม่เกินร้อยละ	90	ระดับคะแนน 8
ระดับความพึงพอใจ ไม่เกินร้อยละ	85	ระดับคะแนน 7
ระดับความพึงพอใจ ไม่เกินร้อยละ	80	ระดับคะแนน 6
ระดับความพึงพอใจ ไม่เกินร้อยละ	75	ระดับคะแนน 5
ระดับความพึงพอใจ ไม่เกินร้อยละ	70	ระดับคะแนน 4
ระดับความพึงพอใจ ไม่เกินร้อยละ	65	ระดับคะแนน 3
ระดับความพึงพอใจ ไม่เกินร้อยละ	60	ระดับคะแนน 2
ระดับความพึงพอใจ ไม่เกินร้อยละ	55	ระดับคะแนน 1
ระดับความพึงพอใจ น้อยกว่าร้อยละ	50	ระดับคะแนน 0

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษากลุ่มประชากรศาสตร์ของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการของเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ได้แก่ เพศ (Nominal) อายุ (Ordinal) การศึกษา (Ordinal) อาชีพ (Nominal) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (Ordinal) และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการของเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู 4 ด้าน ได้แก่ ด้านขั้นตอนการให้บริการ ด้านช่องทางการให้บริการ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามงานที่มาขอรับบริการ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ประชาชนที่มาติดต่อขอรับบริการ เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีลำดับขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้โดยนำเสนอเป็นตารางประกอบการบรรยายแบ่งออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลภาพรวม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลงานบริการด้านสาธารณสุข

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลงานบริการด้านการศึกษา

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลงานบริการด้านจัดเก็บรายได้หรือภาษี

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลงานบริการด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลงานบริการด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

เพื่อความสะดวกในการเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูล คณะผู้สำรวจได้นำอักษรย่อและสัญลักษณ์

ทางสถิติดังนี้

\bar{X} = ค่าคะแนนเฉลี่ย (Means)

S.D. = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

N = จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

การนำเสนอค่า (\bar{X}) ของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการของเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู พิจารณาโดยค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามเทียบกับคะแนนค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	แปลผล
4.51 - 5.00	มีความพึงพอใจต่องานบริการระดับมากที่สุด
3.51 - 4.50	มีความพึงพอใจต่องานบริการระดับมาก
2.51 - 3.50	มีความพึงพอใจต่องานบริการระดับปานกลาง

1.51 - 2.50

1.00 - 1.50

มีความพึงพอใจต่องานบริการระดับน้อย

มีความพึงพอใจต่องานบริการระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลภาพรวม

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (N=400)

ข้อมูลส่วนบุคคล		จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ			
	ชาย	163	40.8
	หญิง	237	59.2
อายุ			
	ไม่เกิน 20 ปี	35	8.8
	21 - 30 ปี	86	21.5
	31 - 40 ปี	121	30.3
	41 - 50 ปี	114	28.4
	51 - 60 ปีขึ้นไป	44	11.0
ระดับการศึกษา			
	ประถมศึกษา/ไม่ได้เรียน	164	41.0
	มัธยมศึกษาตอนต้น	106	26.5
	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	66	16.5
	อนุปริญญา/ปวท./ปวส.	38	9.5
	ปริญญาตรี	21	5.3
	สูงกว่าปริญญาตรี	5	1.2
อาชีพ			
	ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ	26	6.5
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ	50	12.5
	เกษตรกร	132	33.0
	พนักงานบริษัท	34	8.5
	นักเรียน/นักศึกษา	21	5.3
	รับจ้างทั่วไป	85	21.2
	แม่บ้าน/พ่อบ้าน/เกษียณ	52	13.0
	อื่น ๆ (โปรดระบุ)	0	0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	65	16.3
5,001 - 10,000 บาท	168	42.0
10,001 - 20,000 บาท	107	26.8
20,001 - 30,000 บาท	54	13.5
30,001 บาทขึ้นไป	6	1.4
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 400 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 59.2 มีอายุ 31 - 40 ปี ร้อยละ 30.3 ระดับการศึกษาประถมศึกษา/ไม่ได้เรียน ร้อยละ 41.0 มีอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 33.0 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท ร้อยละ 42.0

ตารางที่ 4.2 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามงานบริการ

งานบริการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
งานบริการด้านสาธารณสุข	80	20.0
งานบริการด้านการศึกษา	80	20.0
งานบริการด้านจัดเก็บรายได้หรือภาษี	80	20.0
งานบริการด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม	80	20.0
งานบริการด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	80	20.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.2 ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 5 งานบริการ คือ 1) งานบริการด้านสาธารณสุข 2) งานบริการด้านการศึกษา 3) งานบริการด้านจัดเก็บรายได้หรือภาษี 4) งานบริการด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม และ 5) งานบริการด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 20.0

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ
จำแนกตามงานบริการ (N=400)

งานบริการ	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. งานบริการด้านสาธารณสุข	94.6	4.73	0.54	มากที่สุด
2. งานบริการด้านการศึกษา	93.2	4.66	0.65	มากที่สุด
3. งานบริการด้านจัดเก็บรายได้หรือภาษี	94.0	4.70	0.58	มากที่สุด
4. งานบริการด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม	94.4	4.72	0.53	มากที่สุด
5. งานบริการด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	93.4	4.67	0.56	มากที่สุด
รวม	94.0	4.70	0.34	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.3 ผู้บริการมีความพึงพอใจ ทั้ง 5 งานบริการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 94.0 ($\bar{X} = 4.70$) เมื่อพิจารณาแต่ละงานบริการ พบว่า ผู้รับบริการ มีความพึงพอใจสูงสุด คือ งานบริการด้านสาธารณสุข อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 94.6 ($\bar{X} = 4.73$) รองลงมา คือ งานบริการด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 94.4 ($\bar{X} = 4.72$) งานบริการด้านจัดเก็บรายได้หรือภาษี อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 94.0 ($\bar{X} = 4.70$) งานบริการด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 93.4 ($\bar{X} = 4.67$) และงานบริการด้านการศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 93.2 ($\bar{X} = 4.66$)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลงานบริการด้านสาธารณสุข

ตารางที่ 4.4 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (N = 80)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	29	36.3
หญิง	51	63.7
อายุ		
ไม่เกิน 20 ปี	8	10.0
21 - 30 ปี	21	26.3
31 - 40 ปี	16	20.0
41 - 50 ปี	25	31.3
51 - 60 ปีขึ้นไป	10	12.4

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา/ไม่ได้เรียน	24	30.0
มัธยมศึกษาตอนต้น	21	26.3
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	18	22.5
อนุปริญญา/ปวท./ปวส.	9	11.3
ปริญญาตรี	6	7.5
สูงกว่าปริญญาตรี	2	2.4
อาชีพ		
ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ	5	6.3
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ	12	15.0
เกษตรกร	24	30.0
พนักงานบริษัท	6	7.5
นักเรียน/นักศึกษา	2	2.5
รับจ้างทั่วไป	19	23.7
แม่บ้าน/พ่อบ้าน/เกษียณ	12	15.0
อื่น ๆ (โปรดระบุ)	0	0
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	14	17.5
5,001 - 10,000 บาท	36	45.0
10,001 - 20,000 บาท	19	23.8
20,001 - 30,000 บาท	11	13.7
30,001 บาทขึ้นไป	0	0
รวม	80	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 80 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 63.7 มีอายุ 41 - 50 ปี ร้อยละ 31.3 ระดับการศึกษาประถมศึกษา/ไม่ได้เรียน ร้อยละ 30.0 มีอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 30.0 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท ร้อยละ 45.0

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ (N=80) โดยภาพรวม งานบริการด้านสาธารณสุข

รายการ	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านขั้นตอนการให้บริการ	93.8	4.69	0.23	มากที่สุด
2. ด้านช่องทางการให้บริการ	95.2	4.76	0.23	มากที่สุด
3. ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ	94.0	4.70	0.29	มากที่สุด
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	93.6	4.68	0.27	มากที่สุด
รวม	94.2	4.71	0.16	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ผู้มารับบริการมีความพึงพอใจโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 94.2 ($\bar{X} = 4.71$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านช่องทางการให้บริการ ได้รับความพึงพอใจสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 95.2 ($\bar{X} = 4.76$) รองลงมาคือ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 94.0 ($\bar{X} = 4.70$) ด้านขั้นตอนการให้บริการได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 93.8 ($\bar{X} = 4.69$) และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 93.6 ($\bar{X} = 4.68$)

ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ด้านขั้นตอนการให้บริการ (N=80)

ด้านขั้นตอนการให้บริการ	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. การให้บริการเป็นระบบไม่ยุ่งยากซับซ้อนและมีความคล่องตัว	96.2	4.81	0.42	มากที่สุด
2. ความรวดเร็ว ทันเวลา ในการให้บริการกับผู้รับบริการ	92.8	4.64	0.50	มากที่สุด
3. ความชัดเจนในการอธิบาย ชี้แจง และแนะนำขั้นตอนในการให้บริการ	92.0	4.60	0.54	มากที่สุด
4. การให้บริการตามลำดับก่อนหลัง	94.6	4.73	0.52	มากที่สุด
5. ความสะดวกที่ได้รับจากการบริการแต่ละขั้นตอน	94.2	4.71	0.57	มากที่สุด
6. ระยะเวลาการให้บริการรวดเร็วเหมาะสมกับกิจกรรม/สภาพงาน	93.6	4.68	0.52	มากที่สุด
รวม	93.8	4.69	0.23	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ความพึงพอใจต่อด้านขั้นตอนการให้บริการโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 93.8 ($\bar{X} = 4.69$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 1 การให้บริการเป็นระบบไม่ยุ่งยากซับซ้อนและมีความคล่องตัว ได้รับความพึงพอใจสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 96.2 ($\bar{X} = 4.81$) รองลงมาคือ ข้อ 4. การให้บริการตามลำดับก่อนหลัง ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 94.6 ($\bar{X} = 4.73$)

ตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ ด้านช่องทางการให้บริการ (N=80)

ด้านช่องทางการให้บริการ	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มีช่องทางการให้บริการที่หลากหลายและเพียงพอ	95.0	4.75	0.43	มากที่สุด
2. ช่องทางการให้บริการมีความสะดวก และรวดเร็ว	93.6	4.68	0.52	มากที่สุด
3. มีการใช้เทคโนโลยีและอุปกรณ์ที่ทันสมัยในการให้บริการ	97.6	4.88	0.43	มากที่สุด
4. มีหน่วยเคลื่อนที่ในการให้บริการ	94.8	4.74	0.44	มากที่สุด
รวม	95.2	4.76	0.23	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ความพึงพอใจต่อด้านช่องทางการให้บริการ โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 95.2 ($\bar{X} = 4.76$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 3 มีการใช้เทคโนโลยีและอุปกรณ์ที่ทันสมัยในการให้บริการ ได้รับความพึงพอใจสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 97.6 ($\bar{X} = 4.88$) รองลงมาคือ ข้อ 1 มีช่องทางการให้บริการที่หลากหลายและเพียงพอ ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 95.0 ($\bar{X} = 4.75$)

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ (N=80)

ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ความสุภาพ กิริยามารยาทของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ	94.6	4.73	0.47	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมในการแต่งกาย บุคลิกภาพลักษณะท่าทางของเจ้าหน้าที่	93.0	4.65	0.53	มากที่สุด

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
3. ความเอาใจใส่ กระตือรือร้น และความพร้อมในการให้บริการของเจ้าหน้าที่	94.6	4.73	0.44	มากที่สุด
4. เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ ความสามารถในการให้บริการเป็นอย่างดี	95.0	4.75	0.46	มากที่สุด
5. เจ้าหน้าที่ให้บริการต่อผู้รับบริการเหมือนกันทุกราย โดยไม่เลือกปฏิบัติ	94.0	4.70	0.53	มากที่สุด
6. ความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติหน้าที่	92.8	4.64	0.48	มากที่สุด
รวม	94.0	4.70	0.29	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ความพึงพอใจต่อด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 94.0 ($\bar{X} = 4.70$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 4 เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถในการให้บริการเป็นอย่างดี ได้รับความพึงพอใจสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 95.0 ($\bar{X} = 4.75$) รองลงมาคือ ข้อ 1 ความสุภาพ กิริยามารยาทของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ และข้อ 3 ความเอาใจใส่ กระตือรือร้น และความพร้อมในการให้บริการของเจ้าหน้าที่ ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 94.6 ($\bar{X} = 4.7$ -)

ตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (N=80)

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มีป้าย/สัญลักษณ์/ประชาสัมพันธ์ บอจุดบริการชัดเจนและเข้าใจง่าย	93.6	4.68	0.47	มากที่สุด
2. มีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ที่คุณภาพและทันสมัย	93.8	4.69	0.51	มากที่สุด
3. มีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เพียงพอต่อการให้บริการ	94.8	4.74	0.44	มากที่สุด
4. มีความพร้อมของแบบฟอร์มต่างๆ	92.6	4.63	0.56	มากที่สุด
5. การจัดสถานที่และอุปกรณ์ เป็นระเบียบ สะดวกต่อการให้บริการ	93.4	4.67	0.49	มากที่สุด
รวม	93.6	4.68	0.27	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ความพึงพอใจต่อด้านสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 93.6 ($\bar{X} = 4.68$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 3 มีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเพียงพอต่อการให้บริการ ได้รับความพึงพอใจสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 94.8 ($\bar{X} = 4.74$) รองลงมาคือ ข้อ 2 มีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ที่คุณภาพและทันสมัย ได้รับความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 93.8 ($\bar{X} = 4.69$)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลงานบริการด้านการศึกษา

ตารางที่ 4.10 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (N = 80)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	39	48.8
หญิง	41	51.2
อายุ		
ไม่เกิน 20 ปี	5	6.3
21 - 30 ปี	8	10.0
31 - 40 ปี	20	25.0
41 - 50 ปี	28	35.0
51 - 60 ปีขึ้นไป	19	23.7
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา/ไม่ได้เรียน	32	40.0
มัธยมศึกษาตอนต้น	20	25.0
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	14	17.5
อนุปริญญา/ปวท./ปวส.	10	12.5
ปริญญาตรี	4	5.0
สูงกว่าปริญญาตรี	0	0
อาชีพ		
ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ	3	3.8
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ	18	22.5
เกษตรกร	30	37.5
พนักงานบริษัท	5	6.3
นักเรียน/นักศึกษา	9	11.3

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับจ้างทั่วไป	7	8.6
แม่บ้าน/พ่อบ้าน/เกษียณ	8	10.0
อื่น ๆ (โปรรตระบุ)	0	0
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	11	13.8
5,001 – 10,000 บาท	49	61.2
10,001 – 20,000 บาท	17	21.2
20,001 – 30,000 บาท	3	3.8
30,001 บาทขึ้นไป	0	0
รวม	80	100.0

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 80 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 51.2 มีอายุ 41 - 50 ปี ร้อยละ 35.0 ระดับการศึกษาประถมศึกษา/ไม่ได้เรียน ร้อยละ 40.0 มีอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 37.5 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001 – 10,000 บาท ร้อยละ 61.2

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ (N=80) โดยภาพรวม งานบริการด้านการศึกษา

รายการ	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านขั้นตอนการให้บริการ	94.8	4.74	0.23	มากที่สุด
2. ด้านช่องทางการให้บริการ	94.0	4.70	0.33	มากที่สุด
3. ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ	94.6	4.73	0.35	มากที่สุด
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	95.8	4.79	0.18	มากที่สุด
รวม	94.8	4.74	0.17	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ผู้มารับบริการมีความพึงพอใจโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 94.8 ($\bar{X} = 4.74$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ได้รับความพึงพอใจสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 95.8 ($\bar{X} = 4.79$) รองลงมาคือ ด้านขั้นตอนการให้บริการ ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 94.8 ($\bar{X} = 4.74$) ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 94.8 ($\bar{X} = 4.74$) ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ได้รับความ

ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 94.6 ($\bar{X} = 4.73$) และด้านช่องทางการให้บริการ ได้รับ
ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 94.0 ($\bar{X} = 4.70$)

ตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์ด้านขั้นตอนการให้บริการ (N=80)

ด้านขั้นตอนการให้บริการ	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. การให้บริการเป็นระบบไม่ยุ่งยากซับซ้อน และมีความคล่องตัว	95.6	4.78	0.42	มากที่สุด
2. ความรวดเร็ว ทันเวลา ในการให้บริการกับ ผู้รับบริการ	94.8	4.74	0.44	มากที่สุด
3. ความชัดเจนในการอธิบาย ชี้แจง และ แนะนำขั้นตอนในการให้บริการ	94.6	4.73	0.52	มากที่สุด
4. การให้บริการตามลำดับก่อนหลัง	93.0	4.65	0.48	มากที่สุด
5. ความสะดวกที่ได้รับจากการบริการแต่ละ ขั้นตอน	94.6	4.73	0.44	มากที่สุด
6. ระยะเวลาการให้บริการรวดเร็วเหมาะสมกับ กิจกรรม/สภาพงาน	96.0	4.80	0.48	มากที่สุด
รวม	94.8	4.74	0.23	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ความพึงพอใจต่อด้านขั้นตอนการให้บริการโดยรวม อยู่ในระดับ
มากที่สุด ร้อยละ 94.8 ($\bar{X} = 4.74$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 6 ระยะเวลาการให้บริการ
รวดเร็วเหมาะสมกับกิจกรรม/สภาพงาน ได้รับความพึงพอใจสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 96.0
($\bar{X} = 4.80$) รองลงมาคือ ข้อ 1 การให้บริการเป็นระบบไม่ยุ่งยากซับซ้อนและมีความคล่องตัว ได้รับความ
พึงพอใจสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 95.6 ($\bar{X} = 4.78$)

ตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์ ด้านช่องทางการให้บริการ (N=80)

ด้านช่องทางการให้บริการ	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มีช่องทางการให้บริการที่หลากหลายและ เพียงพอ	94.6	4.73	0.47	มากที่สุด
2. ช่องทางการให้บริการมีความสะดวก และ รวดเร็ว	92.6	4.63	0.62	มากที่สุด

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ด้านช่องทางการให้บริการ	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
3. มีการใช้เทคโนโลยีและอุปกรณ์ที่ทันสมัยในการให้บริการ	95.0	4.75	0.49	มากที่สุด
4. มีหน่วยเคลื่อนที่ในการให้บริการ	93.8	4.69	0.46	มากที่สุด
รวม	94.0	4.70	0.33	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ความพึงพอใจต่อด้านช่องทางการให้บริการ โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 94.0 ($\bar{X} = 4.70$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 3 มีการใช้เทคโนโลยีและอุปกรณ์ที่ทันสมัยในการให้บริการ ได้รับความพึงพอใจสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 95.0 ($\bar{X} = 4.75$) รองลงมาคือ ข้อ 1 มีช่องทางการให้บริการที่หลากหลายและเพียงพอ ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 94.6 ($\bar{X} = 4.73$)

ตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ (N=80)

ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ความสุภาพ กิริยามารยาทของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ	94.8	4.74	0.49	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมในการแต่งกาย บุคลิกภาพ ลักษณะท่าทางของเจ้าหน้าที่	95.8	4.79	0.49	มากที่สุด
3. ความเอาใจใส่ กระตือรือร้น และความพร้อมในการให้บริการของเจ้าหน้าที่	95.0	4.75	0.43	มากที่สุด
4. เจ้าหน้าที่มีความรู้ ความสามารถในการให้บริการเป็นอย่างดี	94.6	4.73	0.44	มากที่สุด
5. เจ้าหน้าที่ให้บริการต่อผู้รับบริการเหมือนกัน ทุกราย โดยไม่เลือกปฏิบัติ	94.2	4.71	0.86	มากที่สุด
6. ความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติหน้าที่	93.2	4.66	0.85	มากที่สุด
รวม	94.6	4.73	0.35	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ความพึงพอใจต่อด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 94.6 ($\bar{X} = 4.73$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 2 ความเหมาะสมในการแต่งกาย บุคลิกภาพ ลักษณะท่าทางของเจ้าหน้าที่ ได้รับความพึงพอใจสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 95.8 ($\bar{X} = 4.79$) รองลงมาคือ ข้อ 3 ความเอาใจใส่ กระตือรือร้น และความพร้อมในการให้บริการของเจ้าหน้าที่ ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 95.0 ($\bar{X} = 4.75$)

ตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (N=80)

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มีป้าย/สัญลักษณ์/ประชาสัมพันธ์ บอจุดบริการชัดเจนและเข้าใจง่าย	95.6	4.78	0.44	มากที่สุด
2. มีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ที่คุณภาพและทันสมัย	95.0	4.75	0.49	มากที่สุด
3. มีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เพียงพอต่อการให้บริการ	96.6	4.83	0.38	มากที่สุด
4. มีความพร้อมของแบบฟอร์มต่างๆ	95.2	4.76	0.40	มากที่สุด
5. การจัดสถานที่และอุปกรณ์ เป็นระเบียบ สะดวกต่อการให้บริการ	96.4	4.82	0.24	มากที่สุด
รวม	95.8	4.79	0.18	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ความพึงพอใจต่อด้านสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 95.8 ($\bar{X} = 4.79$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 3 มีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เพียงพอต่อการให้บริการ ได้รับความพึงพอใจสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 96.6 ($\bar{X} = 4.83$) รองลงมาคือ ข้อ 5 การจัดสถานที่และอุปกรณ์ เป็นระเบียบ สะดวกต่อการให้บริการ ได้รับความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 96.4 ($\bar{X} = 4.82$)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลงานบริการด้านจัดเก็บรายได้หรือภาษี
 ตารางที่ 4.16 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (N = 80)

เพศ	ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
	ชาย	21	26.3
	หญิง	59	73.7
อายุ	ไม่เกิน 20 ปี	7	8.8
	21 - 30 ปี	24	30.0
	31 - 40 ปี	23	28.7
	41 - 50 ปี	19	23.8
	51 - 60 ปีขึ้นไป	7	8.7
ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา/ไม่ได้เรียน	38	47.5
	มัธยมศึกษาตอนต้น	21	26.3
	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	9	11.2
	อนุปริญญา/ปวท./ปวส.	10	12.5
	ปริญญาตรี	2	2.5
	สูงกว่าปริญญาตรี	0	0
อาชีพ	ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ	6	7.5
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ	11	13.8
	เกษตรกร	25	31.2
	พนักงานบริษัท	4	5.0
	นักเรียน/นักศึกษา	1	1.3
	รับจ้างทั่วไป	22	27.4
	แม่บ้าน/พ่อบ้าน/เกษียณ	11	13.8
	อื่น ๆ (โปรดระบุ)	0	0

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	16	20.0
5,001 - 10,000 บาท	34	42.5
10,001 - 20,000 บาท	13	16.3
20,001 - 30,000 บาท	15	18.7
30,001 บาทขึ้นไป	2	2.5
รวม	80	100.0

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 80 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 73.7 มีอายุ 21 - 30 ปี ร้อยละ 30.0 ระดับการศึกษาประถมศึกษา/ไม่ได้เรียน ร้อยละ 47.5 มีอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 31.2 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท ร้อยละ 42.5

ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ (N=80) โดยภาพรวม งานบริการด้านจัดเก็บรายได้หรือภาษี

รายการ	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านขั้นตอนการให้บริการ	94.8	4.74	0.22	มากที่สุด
2. ด้านช่องทางการให้บริการ	94.2	4.71	0.29	มากที่สุด
3. ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ	94.6	4.73	0.27	มากที่สุด
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	94.0	4.70	0.20	มากที่สุด
รวม	94.4	4.72	0.15	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ผู้มารับบริการมีความพึงพอใจโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 94.4 ($\bar{X} = 4.72$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านขั้นตอนการให้บริการ ได้รับความพึงพอใจสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 94.8 ($\bar{X} = 4.74$) รองลงมาคือ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 94.6 ($\bar{X} = 4.73$) ด้านช่องทางการให้บริการ ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 94.2 ($\bar{X} = 4.71$) และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 94.0 ($\bar{X} = 4.70$)

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ความพึงพอใจต่อด้านช่องทางการให้บริการ โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 94.2 ($\bar{X} = 4.71$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 4 มีหน่วยเคลื่อนที่ในการให้บริการ ได้รับความพึงพอใจสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 96.2 ($\bar{X} = 4.81$) รองลงมาคือ ข้อ 2 ช่องทางการให้บริการมีความสะดวก และรวดเร็ว ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 94.6 ($\bar{X} = 4.73$)

ตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ (N=80)

ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ความสุขภาพ กิริยามารยาทของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ	93.2	4.66	0.57	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมในการแต่งกาย บุคลิกภาพ ลักษณะท่าทางของเจ้าหน้าที่	95.6	4.78	0.52	มากที่สุด
3. ความเอาใจใส่ กระตือรือร้น และความพร้อมในการให้บริการของเจ้าหน้าที่	94.0	4.70	0.46	มากที่สุด
4. เจ้าหน้าที่มีความรู้ ความสามารถในการให้บริการเป็นอย่างดี	95.0	4.75	0.43	มากที่สุด
5. เจ้าหน้าที่ให้บริการต่อผู้รับบริการเหมือนกันทุกราย โดยไม่เลือกปฏิบัติ	94.2	4.71	0.50	มากที่สุด
6. ความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติหน้าที่	96.0	4.80	0.40	มากที่สุด
รวม	94.6	4.73	0.27	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ความพึงพอใจต่อด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 94.6 ($\bar{X} = 4.73$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 6 ความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติหน้าที่ ได้รับความพึงพอใจสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 96.0 ($\bar{X} = 4.80$) รองลงมาคือ ข้อ 2 ความเหมาะสมในการแต่งกาย บุคลิกภาพ ลักษณะท่าทางของเจ้าหน้าที่ ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 95.6 ($\bar{X} = 4.78$)

ตารางที่ 4.21 ผลการวิเคราะห์ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (N=80)

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มีป้าย/สัญญาณลักษณะ/ประชาสัมพันธ์ บวกจุดบริการชัดเจนและเข้าใจง่าย	94.2	4.71	0.50	มากที่สุด
2. มีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ที่คุณภาพและทันสมัย	94.0	4.70	0.53	มากที่สุด
3. มีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เพียงพอต่อการให้บริการ	93.8	4.69	0.46	มากที่สุด
4. มีความพร้อมของแบบฟอร์มต่างๆ	95.0	4.75	0.41	มากที่สุด
5. การจัดสถานที่และอุปกรณ์ เป็นระเบียบ สะดวกต่อการให้บริการ	94.6	4.73	0.38	มากที่สุด
รวม	94.0	4.70	0.20	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ความพึงพอใจต่อด้านสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 94.0 ($\bar{X} = 4.70$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 4. มีความพร้อมของแบบฟอร์มต่างๆ ได้รับความพึงพอใจสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 95.0 ($\bar{X} = 4.75$) รองลงมาคือ ข้อ 5 การจัดสถานที่และอุปกรณ์ เป็นระเบียบ สะดวกต่อการให้บริการ ได้รับความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 94.6 ($\bar{X} = 4.73$)

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลงานบริการด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม

ตารางที่ 4.22 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (N = 80)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	22	27.5
หญิง	58	72.5
อายุ		
ไม่เกิน 20 ปี	6	7.5
21 - 30 ปี	16	20.0
31 - 40 ปี	36	45.0
41 - 50 ปี	20	25.0
51 - 60 ปีขึ้นไป	2	2.5

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา/ไม่ได้เรียน	40	
มัธยมศึกษาตอนต้น	17	50.0
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	15	21.3
อนุปริญญา/ปวท./ปวส.	6	18.7
ปริญญาตรี	2	7.5
สูงกว่าปริญญาตรี	0	2.5
		0
อาชีพ		
ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ	4	5.0
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ	10	12.5
เกษตรกร	29	36.3
พนักงานบริษัท	9	11.2
นักเรียน/นักศึกษา	2	2.5
รับจ้างทั่วไป	14	17.5
แม่บ้าน/พ่อบ้าน/เกษียณ	12	15.0
อื่น ๆ (โปรดระบุ)	0	0
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	14	17.5
5,001 – 10,000 บาท	23	28.7
10,001 – 20,000 บาท	30	37.5
20,001 – 30,000 บาท	11	13.8
30,001 บาทขึ้นไป	2	2.5
รวม	80	100.0

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 80 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 72.5 มีอายุ 31 - 40 ปี ร้อยละ 45.0 ระดับการศึกษาประถมศึกษา/ไม่ได้เรียนร้อยละ 50.0 มีอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 36.3 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท ร้อยละ 37.5

ตารางที่ 4.23 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ (N=80) โดยภาพรวม งานบริการด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม

รายการ	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านขั้นตอนการให้บริการ	95.2	4.76	0.22	มากที่สุด
2. ด้านช่องทางการให้บริการ	93.4	4.67	0.32	มากที่สุด
3. ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ	94.0	4.70	0.26	มากที่สุด
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	94.4	4.72	0.23	มากที่สุด
รวม	94.2	4.71	0.15	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ผู้มารับบริการมีความพึงพอใจโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 94.2 ($\bar{X} = 4.71$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านขั้นตอนการให้บริการ ได้รับความพึงพอใจสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 95.2 ($\bar{X} = 4.76$) รองลงมาคือ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 94.4 ($\bar{X} = 4.72$) ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 94.0 ($\bar{X} = 4.70$) และด้านช่องทางการให้บริการ ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 93.4 ($\bar{X} = 4.6$)

ตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์ด้านขั้นตอนการให้บริการ (N=80)

ด้านขั้นตอนการให้บริการ	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. การให้บริการเป็นระบบไม่ยุ่งยากซับซ้อน และมีความคล่องตัว	93.6	4.68	0.49	มากที่สุด
2. ความรวดเร็ว ทันเวลา ในการให้บริการกับ ผู้รับบริการ	95.2	4.76	0.48	มากที่สุด
3. ความชัดเจนในการอธิบาย ชี้แจง และ แนะนำขั้นตอนในการให้บริการ	95.8	4.79	0.44	มากที่สุด
4. การให้บริการตามลำดับก่อนหลัง	96.2	4.81	0.39	มากที่สุด
5. ความสะดวกที่ได้รับการบริการแต่ละ ขั้นตอน	95.0	4.75	0.46	มากที่สุด
6. ระยะเวลาการให้บริการรวดเร็วเหมาะสมกับ กิจกรรม/สภาพงาน	95.6	4.78	0.47	มากที่สุด
รวม	95.2	4.76	0.23	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ความพึงพอใจต่อด้านขั้นตอนการให้บริการโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 95.2 ($\bar{X} = 4.76$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 4 การให้บริการตามลำดับก่อนหลัง ได้รับความพึงพอใจสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 96.2 ($\bar{X} = 4.81$) รองลงมาคือ ข้อ 3 ความชัดเจนในการอธิบาย ชี้แจง และแนะนำขั้นตอนในการให้บริการ ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 95.8 ($\bar{X} = 4.79$)

ตารางที่ 4.25 ผลการวิเคราะห์ ด้านช่องทางการให้บริการ (N=80)

ด้านช่องทางการให้บริการ	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มีช่องทางการให้บริการที่หลากหลายและเพียงพอ	93.8	4.69	0.46	มากที่สุด
2. ช่องทางการให้บริการมีความสะดวก และรวดเร็ว	95.0	4.75	0.46	มากที่สุด
3. มีการใช้เทคโนโลยีและอุปกรณ์ที่ทันสมัยในการให้บริการ	91.8	4.59	0.56	มากที่สุด
4. มีหน่วยเคลื่อนที่ในการให้บริการ	92.8	4.64	0.48	มากที่สุด
รวม	93.4	4.67	0.32	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ความพึงพอใจต่อด้านช่องทางการให้บริการ โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 93.4 ($\bar{X} = 4.67$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 2 ช่องทางการให้บริการมีความสะดวก และรวดเร็ว ได้รับความพึงพอใจสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 95.0 ($\bar{X} = 4.75$) รองลงมาคือ ข้อ 1 มีช่องทางการให้บริการที่หลากหลายและเพียงพอ ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 93.8 ($\bar{X} = 4.69$)

ตารางที่ 4.26 ผลการวิเคราะห์ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ (N=80)

ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ความสุภาพ กิริยามารยาทของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ	95.2	4.76	0.42	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมในการแต่งกาย บุคลิกภาพ ลักษณะท่าทางของเจ้าหน้าที่	94.6	4.73	0.52	มากที่สุด

ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
3. ความเอาใจใส่ กระตือรือร้น และความพร้อมในการให้บริการของเจ้าหน้าที่	93.2	4.66	0.47	มากที่สุด
4. เจ้าหน้าที่มีความรู้ ความสามารถในการให้บริการเป็นอย่างดี	92.4	4.62	0.47	มากที่สุด
5. เจ้าหน้าที่ให้บริการต่อผู้รับบริการเหมือนกันทุกราย โดยไม่เลือกปฏิบัติ	94.8	4.74	0.48	มากที่สุด
6. ความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติหน้าที่	94.2	4.71	0.45	มากที่สุด
รวม	94.0	4.70	0.26	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ความพึงพอใจต่อด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 94.0 ($\bar{X} = 4.70$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 1 ความสุภาพ กิริยามารยาทของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ได้รับความพึงพอใจสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 95.2 ($\bar{X} = 4.76$) รองลงมาคือ ข้อ 5 เจ้าหน้าที่ให้บริการต่อผู้รับบริการเหมือนกันทุกราย โดยไม่เลือกปฏิบัติ ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 94.8 ($\bar{X} = 4.74$)

ตารางที่ 4.27 ผลการวิเคราะห์ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (N=80)

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มีป้าย/สัญลักษณ์/ประชาสัมพันธ์ บอจุดบริการชัดเจนและเข้าใจง่าย	92.8	4.64	0.50	มากที่สุด
2. มีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ที่คุณภาพและทันสมัย	94.0	4.70	0.53	มากที่สุด
3. มีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เพียงพอต่อการให้บริการ	95.0	4.75	0.43	มากที่สุด
4. มีความพร้อมของแบบฟอร์มต่างๆ	94.6	4.73	0.44	มากที่สุด
5. การจัดสถานที่และอุปกรณ์ เป็นระเบียบ สะดวกต่อการให้บริการ	95.4	4.77	0.35	มากที่สุด
รวม	94.4	4.72	0.23	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ความพึงพอใจต่อด้านสิ่งแวดล้อม โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 94.4 ($\bar{X} = 4.72$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 5 การจัดสถานที่และอุปกรณ์ เป็นระเบียบ สะดวกต่อการให้บริการ ได้รับความพึงพอใจสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 95.4 ($\bar{X} = 4.77$) รองลงมาคือ 3 มีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เพียงพอต่อการให้บริการ ได้รับความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 95.0 ($\bar{X} = 4.75$)

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลงานบริการด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
ตารางที่ 4.28 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (N = 80)

ข้อมูลส่วนบุคคล		จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ			
	ชาย	45	56.3
	หญิง	35	43.7
อายุ			
	ไม่เกิน 20 ปี	13	16.3
	21 - 30 ปี	22	27.5
	31 - 40 ปี	29	36.2
	41 - 50 ปี	14	17.5
	51 - 60 ปีขึ้นไป	2	2.5
ระดับการศึกษา			
	ประถมศึกษา/ไม่ได้เรียน	24	30.0
	มัธยมศึกษาตอนต้น	21	26.3
	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	16	20.0
	อนุปริญญา/ปวท./ปวส.	9	11.2
	ปริญญาตรี	7	8.8
	สูงกว่าปริญญาตรี	3	3.7
อาชีพ			
	ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ	8	10.0
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ	10	12.5
	เกษตรกร	19	23.8
	พนักงานบริษัท	13	16.2
	นักเรียน/นักศึกษา	4	5.0

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับจ้างทั่วไป	17	21.3
แม่บ้าน/พ่อบ้าน/เกษียณ	9	11.2
อื่น ๆ (โปรดระบุ)	0	0
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	17	21.3
5,001 – 10,000 บาท	30	37.5
10,001 – 20,000 บาท	21	26.2
20,001 – 30,000 บาท	10	12.5
30,001 บาทขึ้นไป	2	2.5
รวม	80	100.0

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 80 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 56.3 มีอายุ 31 - 40 ปี ร้อยละ 36.2 ระดับการศึกษาประถมศึกษา/ไม่ได้เรียน ร้อยละ 30.0 มีอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 23.8 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001 – 10,000 บาท ร้อยละ 37.5

ตารางที่ 4.29 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ (N=80) โดยภาพรวม งานบริการด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

รายการ	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านขั้นตอนการให้บริการ	94.4	4.72	0.24	มากที่สุด
2. ด้านช่องทางการให้บริการ	95.6	4.78	0.24	มากที่สุด
3. ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ	94.6	4.73	0.26	มากที่สุด
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	94.6	4.73	0.35	มากที่สุด
รวม	94.8	4.74	0.18	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ผู้มารับบริการมีความพึงพอใจโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 94.8 ($\bar{X} = 4.74$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านช่องทางการให้บริการ ได้รับความพึงพอใจสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 95.6 ($\bar{X} = 4.78$) รองลงมาคือ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ และ

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 94.6 ($\bar{X} = 4.73$) ด้านขั้นตอนการให้บริการ ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 94.4 ($\bar{X} = 4.72$)

ตารางที่ 4.30 ผลการวิเคราะห์ด้านขั้นตอนการให้บริการ (N=80)

ด้านขั้นตอนการให้บริการ	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. การให้บริการเป็นระบบไม่ยุ่งยากซับซ้อน และมีความคล่องตัว	94.2	4.71	0.45	มากที่สุด
2. ความรวดเร็ว ทันเวลา ในการให้บริการกับ ผู้รับบริการ	95.2	4.76	0.42	มากที่สุด
3. ความชัดเจนในการอธิบาย ชี้แจง และ แนะนำขั้นตอนในการให้บริการ	96.0	4.80	0.46	มากที่สุด
4. การให้บริการตามลำดับก่อนหลัง	93.2	4.66	0.52	มากที่สุด
5. ความสะดวกที่ได้รับจากการบริการแต่ละ ขั้นตอน	95.0	4.75	0.43	มากที่สุด
6. ระยะเวลาการให้บริการรวดเร็วเหมาะสมกับ กิจกรรม/สภาพงาน	93.0	4.65	0.53	มากที่สุด
รวม	94.4	4.72	0.24	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ความพึงพอใจต่อด้านขั้นตอนการให้บริการโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 94.4 ($\bar{X} = 4.72$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 3 ความชัดเจนในการอธิบาย ชี้แจง และแนะนำขั้นตอนในการให้บริการ ได้รับความพึงพอใจสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 96.0 ($\bar{X} = 4.80$) รองลงมาคือ ข้อ 2 ความรวดเร็ว ทันเวลา ในการให้บริการกับผู้รับบริการ ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 95.2 ($\bar{X} = 4.76$)

ตารางที่ 4.31 ผลการวิเคราะห์ ด้านช่องทางการให้บริการ (N=80)

ด้านช่องทางการให้บริการ	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มีช่องทางการให้บริการที่หลากหลายและ เพียงพอ	96.0	4.80	0.43	มากที่สุด
2. ช่องทางการให้บริการมีความสะดวก และ รวดเร็ว	96.6	4.83	0.41	มากที่สุด

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

ด้านช่องทางการให้บริการ	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
3. มีการใช้เทคโนโลยีและอุปกรณ์ที่ทันสมัยในการให้บริการ	94.2	4.71	0.45	มากที่สุด
4. มีหน่วยเคลื่อนที่ในการให้บริการ	95.8	4.79	0.41	มากที่สุด
รวม	95.6	4.78	0.24	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.31 พบว่า ความพึงพอใจต่อด้านช่องทางการให้บริการ โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 95.6 ($\bar{X} = 4.78$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 2 ช่องทางการให้บริการมีความสะดวก และรวดเร็ว ได้รับความพึงพอใจสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 96.6 ($\bar{X} = 4.83$) รองลงมาคือ ข้อ 1 มีช่องทางการให้บริการที่หลากหลายและเพียงพอ ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 96.0 ($\bar{X} = 4.80$)

ตารางที่ 4.32 ผลการวิเคราะห์ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ (N=80)

ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ความสุภาพ กิริยามารยาทของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ	94.8	4.74	0.44	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมในการแต่งกาย บุคลิกภาพ ลักษณะท่าทางของเจ้าหน้าที่	94.0	4.70	0.56	มากที่สุด
3. ความเอาใจใส่ กระตือรือร้น และความพร้อมในการให้บริการของเจ้าหน้าที่	94.2	4.71	0.48	มากที่สุด
4. เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ ความสามารถในการให้บริการเป็นอย่างดี	96.6	4.83	0.41	มากที่สุด
5. เจ้าหน้าที่ให้บริการต่อผู้รับบริการเหมือนกันทุกราย โดยไม่เลือกปฏิบัติ	92.8	4.64	0.68	มากที่สุด
6. ความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติหน้าที่	95.8	4.79	0.41	มากที่สุด
รวม	94.6	4.73	0.26	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.32 พบว่า ความพึงพอใจต่อด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 94.6 ($\bar{X} = 4.73$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 4 เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถในการให้บริการเป็นอย่างดี ได้รับความพึงพอใจสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 9.66 ($\bar{X} = 4.83$) รองลงมาคือ ข้อ 6 ความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติหน้าที่ ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 95.8 ($\bar{X} = 4.79$)

ตารางที่ 4.33 ผลการวิเคราะห์ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (N=80)

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มีป้าย/สัญลักษณ์/ประชาสัมพันธ์ บอกจุดบริการชัดเจนและเข้าใจง่าย	96.8	4.84	0.40	มากที่สุด
2. มีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ที่คุณภาพและทันสมัย	92.2	4.61	0.64	มากที่สุด
3. มีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เพียงพอต่อการให้บริการ	96.0	4.80	0.40	มากที่สุด
4. มีความพร้อมของแบบฟอร์มต่างๆ	95.6	4.78	0.44	มากที่สุด
5. การจัดสถานที่และอุปกรณ์ เป็นระเบียบ สะดวกต่อการให้บริการ	92.8	4.64	0.61	มากที่สุด
รวม	94.6	4.73	0.35	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.33 พบว่า ความพึงพอใจต่อด้านสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 94.6 ($\bar{X} = 4.73$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 1 มีป้าย/สัญลักษณ์/ประชาสัมพันธ์ บอกจุดบริการชัดเจนและเข้าใจง่าย ได้รับความพึงพอใจสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 96.8 ($\bar{X} = 4.84$) รองลงมาคือ ข้อ 3 มีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เพียงพอต่อการให้บริการ ได้รับความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 96.0 ($\bar{X} = 4.80$)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผลการสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการของเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอนोनสัง จังหวัดหนองบัวลำภู สามารถสรุปผลการศึกษา ซึ่งมีลำดับเนื้อหาดังต่อไปนี้

- 5.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างประชาชนที่ตอบแบบสอบถาม
- 5.2 สรุปความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อคุณภาพการให้บริการ
- 5.3 สรุปปัญหาและข้อเสนอแนะนำของผู้รับบริการ

5.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างประชาชนที่ตอบแบบสอบถาม

5.1.1 ผลการสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการของเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอนोनสัง จังหวัดหนองบัวลำภู กลุ่มตัวประชาชน จำนวน 400 คน ที่ตอบแบบสอบถามพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 59.2 ในขณะที่เพศชาย จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 40.8 มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.3 มีระดับการศึกษา ประถมศึกษา/ไม่ได้เรียน จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 41.0 มีอาชีพเกษตรกร จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001 – 10,000 บาท จำนวน 168 คน ร้อยละ 42.0

5.2 สรุปความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อคุณภาพการให้บริการ

5.2.1 ความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการของเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอนोनสัง จังหวัดหนองบัวลำภู

ผลของการสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการของเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอนोनสัง จังหวัดหนองบัวลำภู กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่ใช้บริการของเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอนोनสัง จังหวัดหนองบัวลำภู จากประชากรทั้งสิ้น 5,253 คน ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 400 คน ในภาพรวมความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการ อยู่ในระดับร้อยละ 94.0 โดยได้คะแนนอยู่ในระดับ 9 ดังตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 สรุปคะแนนของความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการของเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู

คุณภาพการให้บริการ	Mean	ระดับความพึงพอใจ (ร้อยละ)	ระดับคะแนน
1. งานบริการด้านสาธารณสุข	4.73	94.6	9
2. งานบริการด้านการศึกษา	4.66	93.2	9
3. งานบริการด้านจัดเก็บรายได้หรือภาษี	4.70	94.0	9
4. งานบริการด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม	4.72	94.4	9
5. งานบริการด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	4.67	93.4	9
รวมทั้งหมด	4.70	94.0	9

เมื่อพิจารณาจากตารางที่ 5.1 เป็นรายด้านพบว่ากลุ่มตัวอย่างประชาชนมีความพึงพอใจงานบริการด้านสาธารณสุข มากที่สุด อยู่ในระดับร้อยละ 94.6 ได้คะแนนอยู่ในระดับ 9 ส่วนความพึงพอใจงานบริการด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม อยู่ในระดับร้อยละ 94.4 ได้คะแนนอยู่ในระดับ 9 ความพึงพอใจงานบริการด้านจัดเก็บรายได้หรือภาษี อยู่ในระดับร้อยละ 94.0 ได้คะแนนอยู่ในระดับ 9 ความพึงพอใจงานบริการด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อยู่ในระดับร้อยละ 93.4 ได้คะแนนอยู่ในระดับ 9 และความพึงพอใจงานบริการด้านการศึกษา อยู่ในระดับร้อยละ 93.2 ได้คะแนนอยู่ในระดับ 9

5.3 สรุปปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้รับบริการ

- 5.3.1 ควรเร่งแก้ไขจำนวนถังขยะ ไม่เพียงพอกับความต้องการของประชาชน และการบริหารจัดการการจัดเก็บขยะ ไม่ทันต่อความต้องการของประชาชน ✓
- 5.3.2 ควรแก้ไขปัญหาถนนบางเส้นทาง เป็นดินหรือหิน มีลักษณะขรุขระเป็นหลุมเป็นบ่อ ไม่สะดวกในการสัญจร ✓
- 5.3.3 ควรแก้ปัญหาหรือประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเรื่องไฟฟ้าดับบ่อยและติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างตามรายทางและตามตรอกหรือซอยต่างๆ ✓
- 5.3.4 ควรแก้ปัญหาน้ำขังหรือการระบายน้ำบริเวณริมถนนหรือตามตรอกซอยต่างๆ ✓
- 5.3.5 ควรแก้ปัญหาให้มีการตัดต้นไม้ต้นใหญ่ริมทาง เพื่อความปลอดภัยและความสะอาด ✓
- 5.3.6 กรณีเกิดสาธารณภัยหรือเหตุการณ์ต่างๆ ควรเร่งเยียวยาผู้ประสบภัยให้รวดเร็ว ✓

รายการอ้างอิง

- กาญจนา อรุณสุขจรูญ. (2546). ความพึงพอใจของสมาชิกสหกรณ์ต่อการดำเนินงานของสหกรณ์
การเกษตรอำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่. คณะเกษตรศาสตร์.
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กิตติมา. (2529). ความรู้สึกชอบหรือพอใจที่มีต่อองค์ประกอบและสิ่งจูงใจในด้านต่าง ๆ เมื่อได้รับ
การตอบสนอง. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคาแหง.
- จักรพันธ์ แจ่มเหตุผล. (2559). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของเทศบาลเมือง
นครนายก อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก. ปริญญารัฐประศาสนศาสตร์
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ฉัตรชัย คงสุข. (2535). ความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อการให้บริการของแผนกคลังพัสดุฝ่ายกัก
ตาดำรง และโภชนาการภายในประเทศบริษัทการบินไทย จำกัด. สารนิพนธ์ปริญญา
รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชัดชัย รัตพันธ์ และคณะ. (2561). ความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการ
ของเทศบาล ตำบลแร่ อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
อีสาน.
- ชัยสมพล ชาวประเสริฐ. (2547). การตลาดบริการ. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ชาญชัย แสวงศักดิ์. (2558). กฎหมายปกครอง. พิมพ์ครั้งที่ 18. กรุงเทพฯ : วิทยุชน.
- ชาริณี. (2535). ทฤษฎีการแสวงหาความพึงพอใจไว้ว่า บุคคลพอใจจะกระทำสิ่งใด ๆ ที่ให้มี
ความสุขและจะหลีกเลี่ยงไม่กระทำในสิ่งที่เขาจะได้รับความสุขหรือความยากลำบาก.
พิมพ์ครั้งที่ 2 .กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ดิเรก ฤกษ์หรรษา (2528). ทฤษฎีความพึงพอใจ. สืบค้นเมื่อ 10 ธันวาคม 2556, จาก
<http://www.research.doae.go.th/textbook>.
- เทพนรินทร์ ทองสัมฤทธิ์. (2562). ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการงานทะเบียน
ราษฎรของ เทศบาลตำบลไม้เรียง อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช. วารสารพุทธสังคม
วิทยาปริทรรศน์ ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2562).
- เทพพนม และสวิง.(2540). ความพึงพอใจเป็นภาวะของความพึงใจหรือภาวะที่มีอารมณ์ใน
ทางบวกที่ เกิดขึ้น. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์การพิมพ์.
- ธเนศ วงษ์ไทย. (2559). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการทำบัตรประชาชนของ
เทศบาลนคร ปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี. ปริญญารัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

- ธีรกิติ นวรัตน์ ณ อยุธยา. (2547). การตลาดสำหรับการบริการ : แนวคิดและกลยุทธ์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นภารัตน์. (2544). ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกทางบวกความรู้สึกทางลบและความสุขที่มีความสัมพันธ์กันอย่างซับซ้อน. กรุงเทพฯ: เฮาส์ออฟเคอร์มิสท์.
- นวลอนงค์ วิเชียร. (2549). ความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อการให้บริการของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการจัดการ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- นันทวัฒน์ บรมานันท์. (2555). กฎหมายปกครอง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : วิทยุชน.
- นิคม เอี่ยมสะอาด. (2539). ความพึงพอใจของลูกค้าต่อการให้บริการของ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาซีคอนสแควร์. ภาคนิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาพัฒนาสังคม. คณะพัฒนาสังคม. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ปิยวุฒิ ประสิทธิ์เวช (2558). ความพึงพอใจของประชาชนที่มาใช้บริการงานทะเบียนราษฎรของเทศบาลตำบลหาดเล็ก อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด. ปริญญารัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ภาครัฐและภาคเอกชน มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มานิตย์ จุมปา. (2556). คำอธิบายกฎหมายปกครองว่าด้วยหลักทั่วไป. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- มานิสา บุญหล้า. (2557). ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการสาธารณะของเทศบาลตำบลเจดีย์หลวง อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย. ปริญญารัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- วรเดช จันทรศร. (2551). ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.
- วรุณี เชาวสุขุม. (2559). ความพึงพอใจของผู้รับบริการของเทศบาลนครนนทบุรี อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) ปีที่ 16 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม-สิงหาคม 2559.
- วิจิตร วิชัยสาร, พรภัทร์ หวังดี, อรทีณี ทวยนาค และธนพล สราญจิตร. (2561). การสำรวจความพึงพอใจของ ผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ (ประจำปีงบประมาณ 2560). วารสาร อินทนิล ทักษิณสาร ปีที่ 14 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2562).
- วิทยา ด้านอำรงกุล. (2545). การบริการเบิกบานใจ. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.

- วิรุฬ พรรณเทวี. (2542). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของหน่วยงาน
กระทรวงมหาดไทยในอำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต. สาขาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. พฤติกรรมผู้บริโภค ฉบับพื้นฐาน. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ: บริษัทวิสิทธิ์
พัฒนาจำกัด.
- ศุภณัฐ ทรัพย์นาวิณ. (2554). การนำนโยบายการบริการสาธารณะแก่ผู้สูงอายุไปปฏิบัติ:
กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล 16 แห่ง. คุุชฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต.
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สง่า. (2540). ความพึงพอใจ หมายถึงความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมายหรือ
เป็นความรู้สึกขั้นสุดท้ายที่ได้รับผลสำเร็จ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: เอ็นแอนดีจีกราฟฟิค.
- สมิต สัจฉกร. (2548). ศิลปะการให้บริการ. กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- สาวิตรี สุนทร. (2557). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริการของเทศบาลตำบลท่าหลวง
อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี. ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
จัดการภาครัฐและภาคเอกชน มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อภิรักษ์ จันตะนี, วลัยุชชยา เลิศรัชชาพันธุ์, วันเฉลิม จันทรากุล และโยธี จันตะนี. (2562). ปัจจัยที่มี
ผลต่อความ พึ่งพอใจของประชาชนที่มาใช้บริการของเทศบาลตำบลบ้านแพรก จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา. วารสาร บัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ปีที่ 7 ฉบับ
ที่ 1 มกราคม-เมษายน 2562.
- อำนวยการ บัญรัตน์ไมตรี. (2554) การจัดทำบริการสาธารณะร่วมกันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น:
ศึกษารณีกาจัดการขยะ. มหาวิทยาลัยรามคำแหง: กรุงเทพฯ.
- อำนวยการ บัญรัตน์ไมตรี. (2559). แนวคิดการจัดทำบริการสาธารณะของรัฐและองค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น. วารสารการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. หลักสูตรมาภิบาล.
(ม.ป.ป.).
- Best, J., & Kahn, J. V. (1993). *Research in Education* (7th ed.). Boston: Allyn and
Bacon.
- Donald, C. W. (1986). *The Marketing of Service*. London: William Heinemann.
- Good, C.V. (1973). *Dictionary of Education*. New York : McGraw-Hill.
- Gronroos, C. (1990). "Relationship Approach to Marketing in Service Contexts: The
Marketing and Organizational Behavior Interface." *Journal of Business
Research* 20 (1).
- Kotler, Phillip and Armstrong. (2002). *Principle of Marketing*. USA: Prentice-Hall.

- Oliver, Richard L. (1997) *Satisfaction: A behavioral perspective on the consumer*, Irwin/McGraw- Hill New York.
- Parasuraman, A., Zeithaml, V. A., & Berry, L. L. (1990). *Delivering quality service: Balancing customer perceptions and expectations*. New York: The free press.
- Parasuraman, A., Zeithaml, V. A., and Berry, L. L. (1994). "Reassessment of Expectation of Comparison Standard in Measuring Service Quality : Implication for Further Research." *Journal of Marketing* 58 (January), pp. 111-124.
- Wolman, B. B. (1973). *Dictionary of Behavioral Science*. London: Litton Educational.
- Zeithaml, V. A., and Bitner. (2000). *M. J. Services Marketing: Customer Focus Across the Firm*. 2nd ed. Boston, Massachusetts: McGraw-Hill.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง ความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู

แบบสอบถามเรื่อง “ความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อการให้บริการของเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการต่อการให้บริการของเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู จะได้นำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงพัฒนาการให้บริการแก่ประชาชนให้มีความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการต่อการให้บริการเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ได้แก่ ด้านขั้นตอนการให้บริการ ด้านช่องทางการให้บริการ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ในการตอบแบบสอบถาม ขอให้ท่านตอบให้ครบทุกข้อ ทุกข้อมูลมีความสำคัญต่อการนำไปใช้ในการวิเคราะห์ทางสถิติ และเป็นแนวทางในการพัฒนาการให้บริการของเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล คำตอบของท่านจะเก็บไว้เป็นความลับและไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่อย่างใด

ขอขอบคุณท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นอย่างดี

คณะผู้วิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง: (โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความเป็นคำตอบของท่าน เพียงข้อเดียว)

1. เพศ

() 1. ชาย

() 2. หญิง

2. อายุ

() 1. ไม่เกิน 20 ปี

() 2. 21 - 30 ปี

() 3. 31 - 40 ปี

() 4. 41 - 50 ปี

() 5. 51 - 60 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

() 1. ประถมศึกษา/ไม่ได้เรียน

() 2. มัธยมศึกษาตอนต้น

() 3. มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.

() 4. อนุปริญญา/ปวท./ปวส.

() 5. ปริญญาตรี

() 6. สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพ

() 1. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

() 2. ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ

() 3. เกษตรกร

() 4. พนักงานบริษัท

() 5. นักเรียน/นักศึกษา

() 6. รับจ้างทั่วไป

() 6. แม่บ้าน/พ่อบ้าน/เกษียณ

() 7. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

() 1. ต่ำกว่า 5,000 บาท

() 2. 5,001 - 10,000 บาท

() 3. 10,001 - 20,000 บาท

() 4. 20,001 - 30,000 บาท

() 5. 30,001 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจต่อการให้บริการของเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู

- 5 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมากที่สุด
 4 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมาก
 3 หมายถึง ระดับความพึงพอใจปานกลาง
 2 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อย
 1 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องสี่เหลี่ยมหน้าคำตอบที่มีตัวเลข (5, 4, 3, 2, 1)

1) ด้านขั้นตอนการให้บริการ

ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1.1 การให้บริการเป็นระบบไม่ยุ่งยากซับซ้อนและมีความคล่องตัว					
1) งานบริการด้านรายได้หรือภาษี					
2) งานบริการด้านโยธา การขออนุญาตปลูกสิ่งก่อสร้าง					
3) งานบริการด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม					
4) งานบริการด้านสาธารณสุข					
5) งานบริการด้านการศึกษา					
1.2 ความรวดเร็ว ทันเวลา ในการให้บริการกับผู้รับบริการ					
1) งานบริการด้านรายได้หรือภาษี					
2) งานบริการด้านโยธา การขออนุญาตปลูกสิ่งก่อสร้าง					
3) งานบริการด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม					
4) งานบริการด้านสาธารณสุข					
5) งานบริการด้านการศึกษา					
1.3 ความชัดเจนในการอธิบาย ชี้แจง และแนะนำขั้นตอนในการให้บริการ					
1) งานบริการด้านรายได้หรือภาษี					
2) งานบริการด้านโยธา การขออนุญาตปลูกสิ่งก่อสร้าง					
3) งานบริการด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม					
4) งานบริการด้านสาธารณสุข					
5) งานบริการด้านการศึกษา					

1.4 การให้บริการตามลำดับก่อนหลัง					
1) งานบริการด้านรายได้หรือภาษี					
2) งานบริการด้านโยธา การขออนุญาตปลูกสิ่งก่อสร้าง					
3) งานบริการด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม					
4) งานบริการด้านสาธารณสุข					
5) งานบริการด้านการศึกษา					
1.5 ความสะดวกที่ได้รับจากการบริการแต่ละขั้นตอน					
1) งานบริการด้านรายได้หรือภาษี					
2) งานบริการด้านโยธา การขออนุญาตปลูกสิ่งก่อสร้าง					
3) งานบริการด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม					
4) งานบริการด้านสาธารณสุข					
5) งานบริการด้านการศึกษา					
1.6 ระยะเวลาการให้บริการรวดเร็วเหมาะสมกับกิจกรรม/สภาพงาน					
1) งานบริการด้านรายได้หรือภาษี					
2) งานบริการด้านโยธา การขออนุญาตปลูกสิ่งก่อสร้าง					
3) งานบริการด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม					
4) งานบริการด้านสาธารณสุข					
5) งานบริการด้านการศึกษา					

2) ด้านช่องทางการให้บริการ

ข้อคำถาม	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
2.1 มีช่องทางการให้บริการที่หลากหลายและเพียงพอ					
1) งานบริการด้านรายได้หรือภาษี					
2) งานบริการด้านโยธา การขออนุญาตปลูกสิ่งก่อสร้าง					
3) งานบริการด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม					
4) งานบริการด้านสาธารณสุข					
5) งานบริการด้านการศึกษา					

ข้อคำถาม	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
2.2 ช่องทางการให้บริการมีความสะดวก และรวดเร็ว					
1) งานบริการด้านรายได้หรือภาษี					
2) งานบริการด้านโยธา การขออนุญาตปลูกสิ่งก่อสร้าง					
3) งานบริการด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม					
4) งานบริการด้านสาธารณสุข					
5) งานบริการด้านการศึกษา					
2.3 มีการใช้เทคโนโลยีและอุปกรณ์ที่ทันสมัยในการให้บริการ					
1) งานบริการด้านรายได้หรือภาษี					
2) งานบริการด้านโยธา การขออนุญาตปลูกสิ่งก่อสร้าง					
3) งานบริการด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม					
4) งานบริการด้านสาธารณสุข					
5) งานบริการด้านการศึกษา					
2.4 มีหน่วยเคลื่อนที่ในการให้บริการ					
1) งานบริการด้านรายได้หรือภาษี					
2) งานบริการด้านโยธา การขออนุญาตปลูกสิ่งก่อสร้าง					
3) งานบริการด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม					
4) งานบริการด้านสาธารณสุข					
5) งานบริการด้านการศึกษา					

3) ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ

ข้อคำถาม	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
3.1 ความสุภาพ กิริยามารยาทของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ					
1) งานบริการด้านรายได้หรือภาษี					
2) งานบริการด้านโยธา การขออนุญาตปลูกสิ่งก่อสร้าง					
3) งานบริการด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม					
4) งานบริการด้านสาธารณสุข					
5) งานบริการด้านการศึกษา					

3.2 ความเหมาะสมในการแต่งกาย บุคลิกภาพ ลักษณะท่าทางของเจ้าหน้าที่					
1) งานบริการด้านรายได้หรือภาษี					
2) งานบริการด้านโยธา การขออนุญาตปลูกสิ่งก่อสร้าง					
3) งานบริการด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม					
4) งานบริการด้านสาธารณสุข					
5) งานบริการด้านการศึกษา					
3.3 ความเอาใจใส่ กระตือรือร้น และความพร้อมในการให้บริการของเจ้าหน้าที่					
1) งานบริการด้านรายได้หรือภาษี					
2) งานบริการด้านโยธา การขออนุญาตปลูกสิ่งก่อสร้าง					
3) งานบริการด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม					
4) งานบริการด้านสาธารณสุข					
5) งานบริการด้านการศึกษา					
3.4 เจ้าหน้าที่มีความรู้ ความสามารถในการให้บริการเป็นอย่างดี					
1) งานบริการด้านรายได้หรือภาษี					
2) งานบริการด้านโยธา การขออนุญาตปลูกสิ่งก่อสร้าง					
3) งานบริการด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม					
4) งานบริการด้านสาธารณสุข					
5) งานบริการด้านการศึกษา					
3.5 เจ้าหน้าที่ให้บริการต่อผู้รับบริการเหมือนกันทุกราย โดยไม่เลือกปฏิบัติ					
1) งานบริการด้านรายได้หรือภาษี					
2) งานบริการด้านโยธา การขออนุญาตปลูกสิ่งก่อสร้าง					
3) งานบริการด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม					
4) งานบริการด้านสาธารณสุข					
5) งานบริการด้านการศึกษา					
3.6 ความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติหน้าที่					
1) งานบริการด้านรายได้หรือภาษี					
2) งานบริการด้านโยธา การขออนุญาตปลูกสิ่งก่อสร้าง					
3) งานบริการด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม					
4) งานบริการด้านสาธารณสุข					
5) งานบริการด้านการศึกษา					

4) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
4.1 มีป้าย/สัญลักษณ์/ประชาสัมพันธ์ บอกจุดบริการชัดเจนและเข้าใจง่าย					
1) งานบริการด้านรายได้หรือภาษี					
2) งานบริการด้านโยธา การขออนุญาตปลูกสิ่งก่อสร้าง					
3) งานบริการด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม					
4) งานบริการด้านสาธารณสุข					
5) งานบริการด้านการศึกษา					
4.2 มีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ที่คุณภาพและทันสมัย					
1) งานบริการด้านรายได้หรือภาษี					
2) งานบริการด้านโยธา การขออนุญาตปลูกสิ่งก่อสร้าง					
3) งานบริการด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม					
4) งานบริการด้านสาธารณสุข					
5) งานบริการด้านการศึกษา					
4.3 มีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เพียงพอต่อการให้บริการ					
1) งานบริการด้านรายได้หรือภาษี					
2) งานบริการด้านโยธา การขออนุญาตปลูกสิ่งก่อสร้าง					
3) งานบริการด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม					
4) งานบริการด้านสาธารณสุข					
5) งานบริการด้านการศึกษา					
4.4 มีความพร้อมของแบบฟอร์มต่างๆ					
1) งานบริการด้านรายได้หรือภาษี					
2) งานบริการด้านโยธา การขออนุญาตปลูกสิ่งก่อสร้าง					
3) งานบริการด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม					
4) งานบริการด้านสาธารณสุข					
5) งานบริการด้านการศึกษา					

ข้อคำถาม	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
4.5 การจัดสถานที่และอุปกรณ์ เป็นระเบียบ สะดวกต่อการให้บริการ					
1) งานบริการด้านรายได้หรือภาษี					
2) งานบริการด้านโยธา การขออนุญาตปลูกสิ่งก่อสร้าง					
3) งานบริการด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม					
4) งานบริการด้านสาธารณสุข					
5) งานบริการด้านการศึกษา					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ เพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

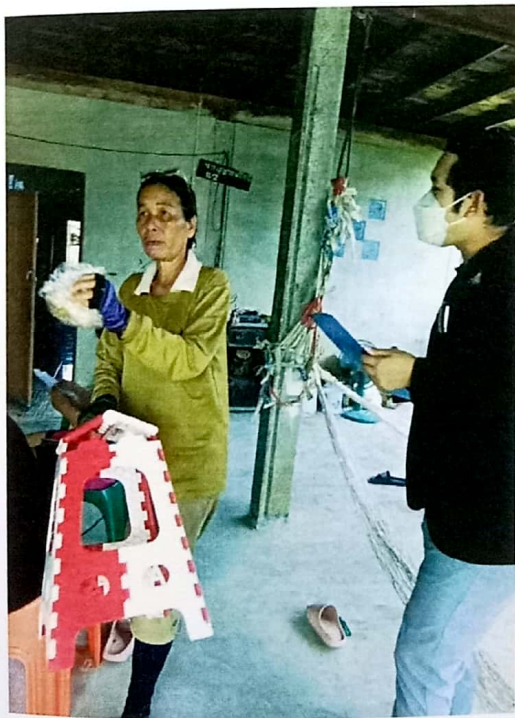
.....

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ภาคผนวก ข
ภาพประกอบ

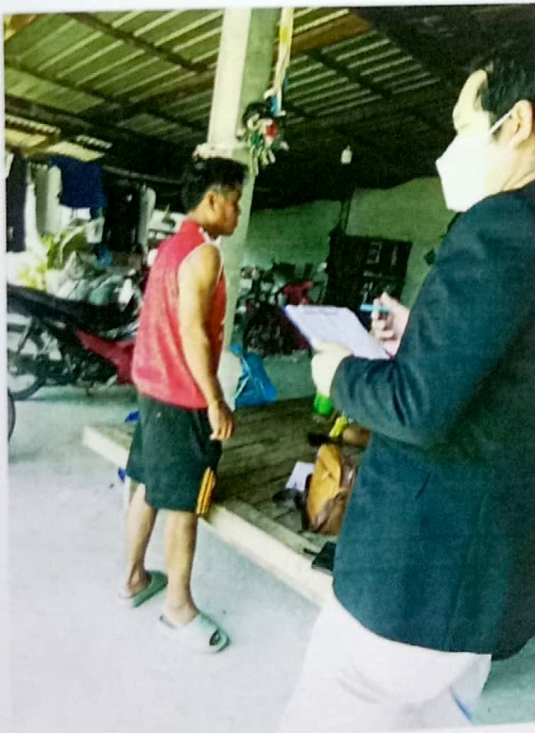

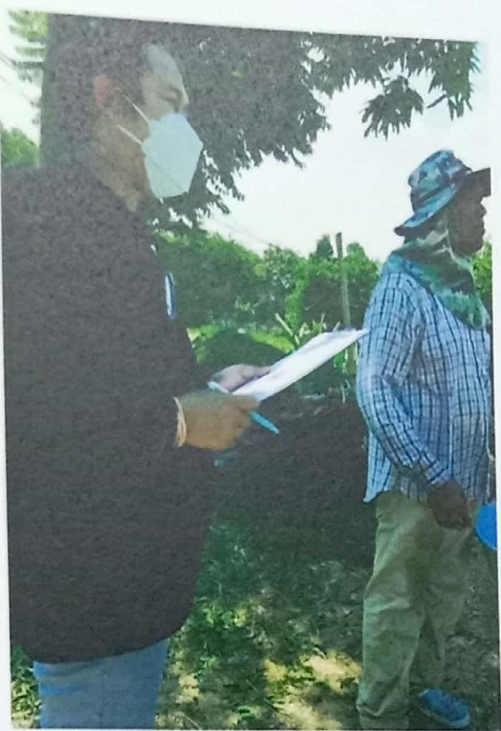

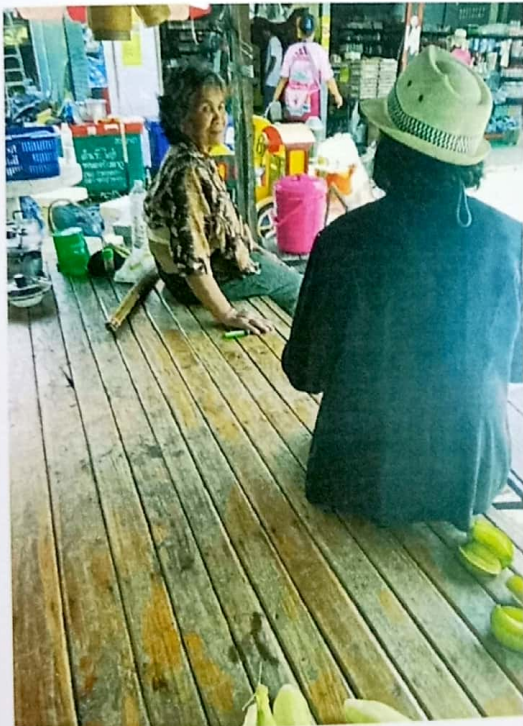

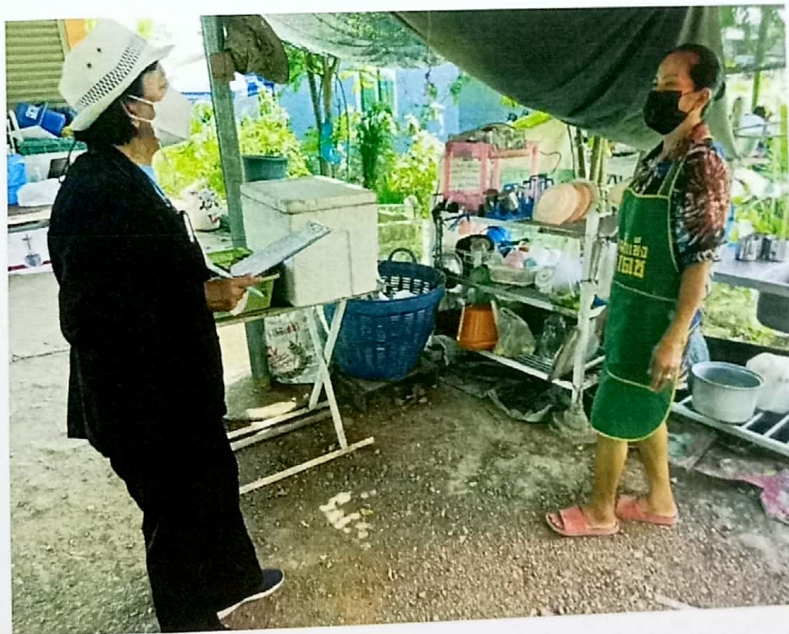

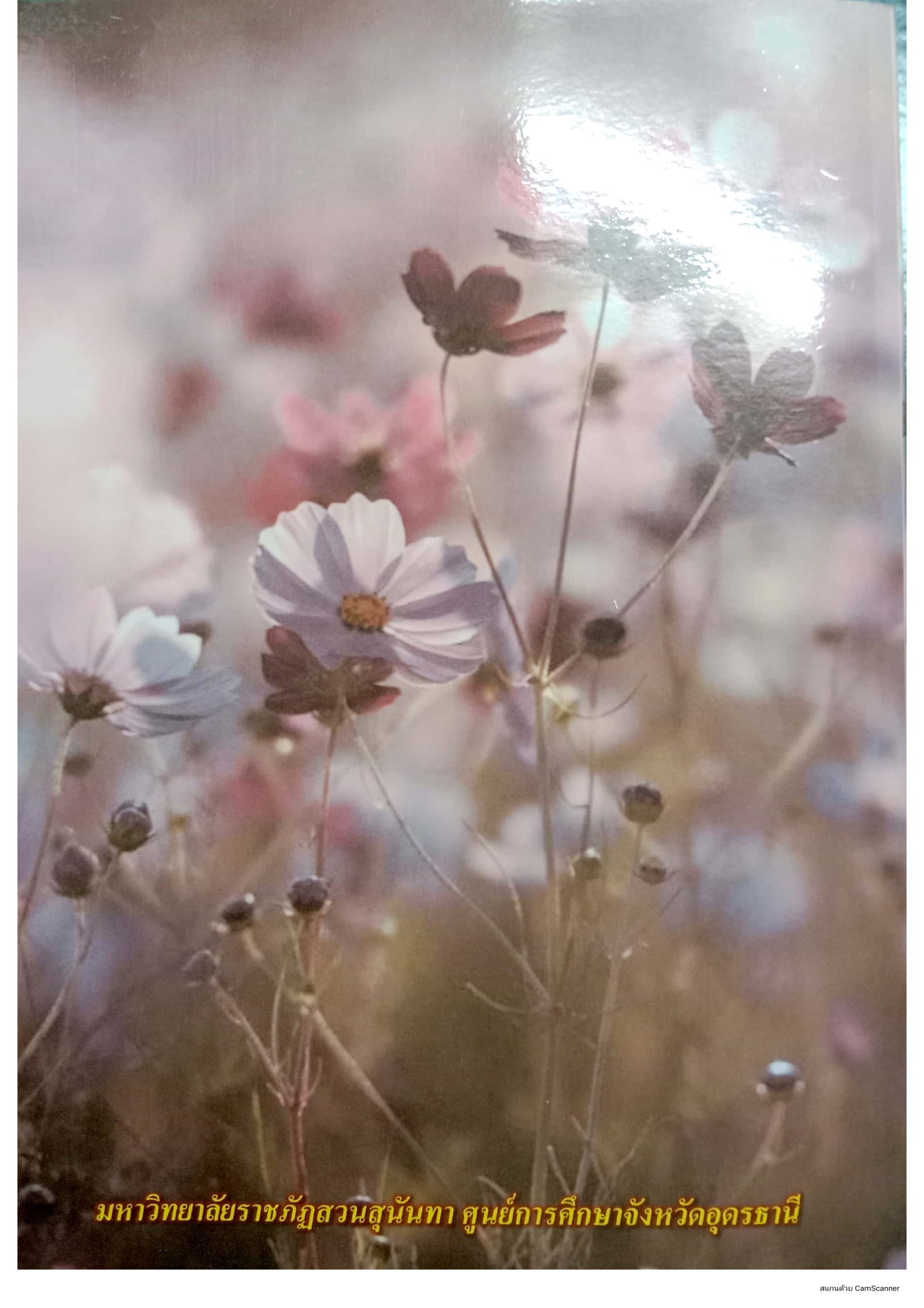

รายชื่อคณะผู้วิจัย

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง
1	นายศรายุทธ ขวัญเมือง	อาจารย์ประจำสาขาการจัดการโลจิสติกส์
2	นางสาวนภัสวรรณ คุ่มครอง	อาจารย์ประจำสาขาการจัดการโลจิสติกส์
3	นายสุรพงศ์ อินทรภักดิ์	อาจารย์ประจำสาขาการจัดการโลจิสติกส์
4	นายทักษะ ปาระแก้ว	นักวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ศูนย์การศึกษาจังหวัดอุดรธานี